

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Εθνικόν και Καποδιστριακόν
Πανεπιστήμιον Αθηνών

Σχολή Οικονομικών & Πολιτικών Επιστημών

Τμήμα Τουρκικών Σπουδών και Σύγχρονων Ασιατικών Σπουδών

**ΠΜΣ Γεωπολιτικής Ανάλυσης, Γεωστρατηγικής Σύνθεσης και Σπουδών
Άμυνας και Διεθνούς Ασφάλειας**

Όνοματεπώνυμο: **ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΘ. ΜΠΑΛΤΖΩΗΣ**

Αριθμός μητρώου: **201510110**

Γνωστικό αντικείμενο: **Ανώτατος Αξκος ΣΞ (ε.α.)**

Καθηγητής: **Ιωάννης Θ. Μάζης**

Επόπτες: **Δρ. Ιωάννης Κωτούλας και Δρ. Μιχάλης . Σαρλής**

**Τίτλος: ISIS/ΙΣΛΑΜΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ. Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ, Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥ. ΤΟ
ΙΣΛΑΜΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΩΣ ΑΣΥΜΜΕΤΡΗ ΚΑΙ ΥΒΡΙΔΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ.
ΕΥΡΥΤΕΡΕΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΕΣ ΚΑΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ. Ο
ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΣΤΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΟΥ ΜΕΣΩ ΤΩΝ
ΜΕΣΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΔΙΚΤΥΩΣΗΣ. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ. ΤΡΟΠΟΙ
ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ.**

Αριθμός λέξεων: **23.548**

Προθεσμία κατάθεσης: **15 ΙΟΥΝΙΟΥ 2017-**

Ημερομηνία κατάθεσης: **Αρχ. 16 ΜΑΙΟΥ 2017-Τελ. 30 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2017**

Δήλωση: Με την υποβολή της παρούσας και τ συμπλήρωση του ανωτέρω πίνακα, βεβαιώ ότι έχω αναγνώσει και κατανοήσει τις πολιτικές και τους κανονισμούς του ΕΚΠΑ και του ΠΜΣ σχετικά με την αξιολόγηση των εργασιών και τα ακαδημαϊκά παραπτώματα.

Ημερομηνία

Υπογραφή

ΛΙΣΤΑ ΑΚΡΩΝΥΜΙΩΝ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΑΝΣΚ	Αντικειμενικός Σκοπός
ΒΔ	Βόρειο Δυτικά
ΓΔ	Γεωπολιτικός Δείκτης
ΓΠ	Γεωπολιτικός Παράγοντας
ΓΠ	Γεωπολιτικός Πυλώνας
ΓΣ	Γεωγραφικό Σύμπλοκο
ΗΠΑ	Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής
ΙΚ.	Ισλαμικό Κράτος
ΜΚΔ	Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης
ΜΜΕ	Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης
ΟΗΕ	Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών
ΣΓΑ	Συστημική Γεωπολιτική Ανάλυση
Υ/Δ	Υδρογονάνθρακες
Φ/Α	Φυσικό Αέριο.

ΑΓΓΛΙΚΑ

AQ	Al Qaeda
AQI	Al Qaeda Iraq
CIA	Central Intelligence Service
DIA	Defense Intelligence Agency
EUROPOL	European Police Office
INTERPOL	International Criminal Police Organization
ISI	Islamic State of Iraq
ISIL	Islamic State for Iraq & Levante (Syria)
ISIS	Islamic State for Iraq & Syria
MENA	Middle East & North Africa
NEOCONS	Neo Conservatives
NEPDG	National Energy Policy Development Group
PYD	Partiya Yekîtiya Demokrat ,
YPG	Yekîneyên Parastina Gell

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α.....	7
Εισαγωγή	7
Γενικά.....	7
Μεθοδολογία.....	10
Γενικές Πληροφορίες- Ενημέρωση	12
Εφαρμογή της ΣΓΑ. Προσδιορισμός των Γεωπολιτικών Παραγόντων. Καθορισμός των ορίων.	14
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β	15
Ισλαμικό Κράτος.....	15
Abu Musab al-Zarqawi -Ο ιδρυτής	15
Abu Bakr al-Baghdadi και Ισλαμικό Κράτος	19
Ριζοσπαστικό Ισλάμ-Αδελφοί Μουσουλμάνοι	22
Το Ισλαμικό Κράτος-Οι Χορηγοί.....	25
Ανακατανομή Ισχύος. Η περίπτωση της Συρίας	27
Αραβική Άνοιξη-Μονοπολικός Κόσμος.....	27
Γεωπολιτική και Αμερικανικοί Σχεδιασμοί.....	29
Οι Δημιουργοί-Το Όργανο	31
Οικονομικοί Πόροι του ΙΚ.....	36
Ο Ανταγωνισμός των Αγωγών του Φυσικού Αερίου	39
Ο Σουνιτικός Αγωγός	40
Ο Σιϊτικός Αγωγός	41
Η Ανακατανομή Ισχύος ΗΠΑ-Ρωσίας στην Συρία.....	43
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ	47
ΤΟ Ισλαμικό Κράτος ως Ασύμμετρη και Υβριδική Απειλή	47
Η Φύση του Πολέμου	48
Ασύμμετρος Πόλεμος	49
Υβριδικός Πόλεμος.....	50
Ευρύτερες Περιφερειακές και Παγκόσμιες Επιπτώσεις.	51
ISIS. Περίπτωση Μελέτης (Case Study).	51
ΕΜΝΙ. Η Υπηρεσία Πληροφοριών του ΙΚ.	53
Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης. Χρήση.	58

Τρόποι Χρήσης των ΜΚΔ από το ΙΚ..	60
Η Στρατηγική της Προπαγάνδας του ΙΚ. Μέθοδοι Στρατολόγησης.....	63
Τα διεθνή ΜΜΕ στην υπηρεσία (;) του Cyber Jihad	66
Τρόπο Αντιμετώπισης. Η Κυβερνοεπίθεση στα πλαίσια του Διεθνούς Δικαίου. Εγχειρίδιο του Τάλλιν.....	68
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'	71
Ποιος ωφελείται (Cui Bono?).....	71
Επίλογος - Συμπεράσματα.....	74
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ	76
ΠΑΡΑΤΗΜΑ Α' (ΧΑΡΤΕΣ).....	76
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β' (ΦΩΤΟ).....	82
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	91

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Γενικά.

Τον Μάιο του 2014, τρία χρόνια μετά την έναρξη του πολέμου στην Συρία, η ανθρωπότητα αιφνιδιάστηκε από τις ραγδαίες εξελίξεις στην περιοχή. Μια εξτρεμιστική ισλαμική οργάνωση, το ISIS, ή ISIL, ή Daesh, μία από τις πολλές που συμμετείχε στον πόλεμο στην Συρία, εξέπληξε τους πάντες με τις πολεμικές επιτυχίες της, την ραγδαία προέλασή της όχι μόνο στην Ανατολική Συρία, αλλά και στο Ιράκ, με την κατάληψη μεγάλων εκτάσεων και το κυριότερο όλων, την ραγδαία κατάληψη και χωρίς αντίσταση θα λέγαμε, της δεύτερης πόλης του Ιράκ, της Μουσούλης. Μάλιστα η ραγδαία προέλαση σταμάτησε μερικές δεκάδες χιλιόμετρα ΒΔ από την πρωτεύουσα του Ιράκ, την Βαγδάτη. Και οι εκπλήξεις για την αμήχανη ανθρωπότητα συνεχίστηκαν. Η οργάνωση αυτή φρόντισε να αυτοπαρουσιαστεί στο παγκόσμιο κοινό, με τον πιο πρωτότυπο και συνάμα φρικαλέο τρόπο, με εικόνα που παρέλυε τον κοινόν νου και έσπειρε τον απόλυτο τρόμο. Με τα άρτια αισθητικής βίντεο, που έδιναν στην δημοσιότητα, παρουσίαζαν για πρώτη φορά σε δημόσια θέα, αποκεφαλισμούς αντιπάλων, απίστων και αυτών που αντιστέκονταν στην νέα κατάσταση, στο Ισλαμικό Κράτος, στο Χαλιφάτο που δημιουργούνται στο όνομα του Αλλάχ. Και οι πραγματικά πιστοί και αγνοί μουσουλμάνοι σε όλο τον κόσμο, είχαν την υποχρέωση και το ιερό καθήκον να ακούσουν το κάλεσμα του άγνωστου μέχρι τότε ηγέτη της οργάνωσης, του Χαλίφη Ιμπραχίμ και να επανδρώσουν τις τάξεις του ISIS για την δημιουργία του Χαλιφάτου. Εφαρμόζοντας πιστά και χωρίς παρεκκλίσεις τις εντολές του Κορανίου και της Σούννα, τιμωρώντας βεβαίως, όσους αντιστέκονται, όσους δεν τηρούν πιστά τις Θεϊκές εντολές, γιατί είναι η θρησκευτική υποχρέωσή των.

Η οργάνωση είχε μεγάλη απήχηση και επιρροή σε πολλούς μουσουλμάνους σε όλο τον κόσμο, με αποτέλεσμα πολλοί να εγκαταλείπουν τις χώρες των για να επανδρώσουν τις τάξεις του «στρατού του Αλλάχ». Ιδιαίτερα από πολλές χώρες της Δυτικής Ευρώπης, με μεγάλο ποσοστό μουσουλμάνων στον πληθυσμό των, όπως Γαλλία, Βέλγιο, Γερμανία, Αγγλία, καθώς και άλλες χώρες. Οι πέντε χώρες με τους περισσότερους άνδρες στις τάξεις του ISIS, σύμφωνα με το TIME, είναι η Τυνησία, η Σαουδική Αραβία, η Ρωσία, η Τουρκία και η Ιορδανία¹. Η δε ανθρωπιστική Οργάνωση «The Syrian Observatory for Human Rights» υπολογίζει ότι το 2016, το ISIS διαθέτει περί τους 80.000 άνδρες (και γυναίκες), εκ των οποίων οι 50.000 στην Συρία και οι 30.000 στο Ιράκ. Όμως οι εξελίξεις πλέον έχουν αλλάξει και το 2017 αποτελεί πλέον το έτος καταστροφής του Ισλαμικού Κράτους, όπου η οργάνωση από το καλοκαίρι του 2017, δίνει τις τελευταίες απέλπιδες μάχες στην Raqqa και στην Deir Ezzor, πριν το τέλος του πολέμου που έρχεται εντός του 2017, όπως εκτιμάται.

¹ Βλ. Ian Bremmer, « The Top 5 Countries Where ISIS Gets Its Foreign Recruits», TIME, 14/4/17, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/F6ruWc> (πρόσβαση 2/7/17)

Σε ότι αφορά τις ΗΠΑ και τις «αντιδράσεις» της σε όλα αυτά, πολλά είναι τα ερωτηματικά και θα προσπαθήσουμε να διαλευκάνουμε την στάση της. Ήθελε πραγματικά την καταστροφή του ISIS και των λοιπών τζιχαντιστικών οργανώσεων στην Συρία, ή είχε μια δική της γεωστρατηγική «ατζέντα», που εξυπηρετούσε τις γεωστρατηγικές των επιδιώξεις, χρησιμοποιώντας το ISIS και τις άλλες οργανώσεις; Για να αντιληφθούμε καλύτερα την Αμερικανική πολιτική, ας πάμε λίγο πιο πίσω. Η 11^η Σεπτεμβρίου 2001 είναι ημερομηνία ορόσημο όχι μόνο για τις ΗΠΑ, αλλά και για ολόκληρη την ανθρωπότητα. Οι Αμερικανοί πίστευαν ότι η χώρα τους ήταν πολύ καλά προστατευμένη, ευρισκόμενη ανάμεσα από δύο ωκεανούς. Και μετά την διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης, οι Αμερικανοί είχαν την αίσθηση, ως κυρίαρχη υπερδύναμη, ότι δεν υφίσταται πλέον σοβαρή απειλή για την χώρα και ότι ευρίσκονται πλέον σε ένα νέο περιβάλλον ασφαλείας, γεγονός που τους έκανε αλαζόνες, ακόρεστους για παγκόσμια κυριαρχία, αδίστακτους και επιθετικούς. Στόχος ο μονοπολικός κόσμος και η παγκόσμια κυριαρχία. Η 11/9 είναι η αφορμή για πλήρη αλλαγή της πολιτικής των ΗΠΑ, γίνεται σύμβολο, σκοπός και επιδίωξη και το εναρκτήριο λάκτισμα, για τον αποκαλούμενο περίφημο πόλεμο κατά της τρομοκρατίας, που διακήρυξε ο πρόεδρος George W. Bush . Από τότε οι γραμμές μεταξύ των εννοιών **Αραβας, Μουσουλμάνος και Τρομοκράτης** έγιναν σκοπίμως δυσδιάκριτες, θολές και υπέστησαν δαιμονοποίηση, με αποτέλεσμα να το εκμεταλλευτούν στην πολιτική τους στον Αραβικό κόσμο και το νέο τους σχεδιασμό με την ονομασία «Αραβική Άνοιξη» που ακολούθησε αργότερα και σαφώς απέτυχε.

Κρίνεται σκόπιμο, να αναφερθούμε πολύ συνοπτικά στο Ισλάμ, για να αντιληφθούμε έστω και οριακά την ιδεολογία και την δράση των εξτρεμιστών ισλαμιστών, του ISIS που εξετάζει η παρούσα μελέτη. Η λέξη Ισλάμ σημαίνει «υποταγή (στο Θεό)». Η λέξη Αλλάχ δεν είναι παρά η αραβική λέξη για το Θεό. Ο Θεός των μουσουλμάνων είναι ο ίδιος με το Θεό των Εβραίων και των Χριστιανών². Ο Μωάμεθ, διαμορφωτής της θρησκείας του Ισλάμ και θεμελιωτής της αραβικής αυτοκρατορίας, καθόρισε με το θρησκευτικό του μήνυμα και τις πολιτικο-κοινωνικο-στρατιωτικές του πρωτοβουλίες την εξέλιξη του αραβικού κόσμου και φυσικά επηρέασε ποικιλοτρόπως την ανθρώπινη ιστορία. Ο Μωάμεθ και οι οπαδοί του από την αρχή χαρακτήριζαν τους εαυτούς των Μουσουλμάνους πάνω από όλα (εθνική ταυτότητα, φυλή), θεωρώντας το ως το βασικό τους χαρακτηριστικό, το δε μήνυμά τους ήταν ότι αυτός ήταν ο νέος ορθός τρόπος ζωής του λαού, δηλαδή το Ισλάμ η «υποταγή στον Θεό». Ο τρόπος αυτός πίστης μας επιτρέπει πλέον να καταλάβουμε την κοινωνικο-θρησκευτικο-πολιτικο αντίληψη των σημερινών ζηλωτών φανατικών μουσουλμάνων, καθώς και ένα μέρος των ακραίων πράξεών των.³ Τα δύο κεντρικά στοιχεία της θρησκείας του Ισλάμ είναι το Κοράνι, το Θεόσταλτο Βιβλίο και η Σούννα, οι πράξεις, τα λόγια (Χαντίτ) και η συμπεριφορά του Προφήτη Μωάμεθ.⁴ Οι Μουσουλμάνοι διχάστηκαν σύντομα μετά το θάνατο του

²Βλ. Αναστασίου. (Γιαννουλάτου), *Ισλάμ: Θρησκευολογική επισκόπηση*, Το Βήμα, Αθήνα 2016, σ29.

³ Βλ. Αναστασίου. (Γιαννουλάτου), *Ιστορία Επιζώντων Θρησκευμάτων*, Το Βήμα, Αθήνα 2016, σ99

⁴ Βλ. Κ. Γώγος, *Τουρκικό Πολιτικό Ισλάμ και Ισλαμιστικά Δίκτυα στην Γερμανία, Λιβάνης, Αθήνα 2011,σ 50.*

Μωάμεθ, εξαιτίας της στάσης που κράτησαν στο ακανθώδες θέμα της διαδοχής του. Για τους Σίιτες ο ηγέτης των μουσουλμάνων έπρεπε να είναι απόγονος του Προφήτη, ενώ για τους Σουνίτες ο «διάδοχος» του Μωάμεθ έπρεπε να είναι ο χαλίφης (Khalifah), ο κυβερνήτης της μουσουλμανικής κοινότητας. Ο διχασμός και η αέναος διαμάχη μεταξύ Σουνιτών, με ηγέτιδα δύναμη την Σαουδική Αραβία και Σιϊτών, με ηγέτιδα δύναμη το Ιράν, συνεχίζεται με αμείωτη σφοδρότητα μέχρι σήμερα και η απόδειξη είναι ο πόλεμος στην Συρία⁵.

⁵ Παραδόσεις καθηγητή Κ. Πατραγά στο Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Μεταπτυχιακό για την Γεωπολιτική Ανάλυση, Μάρτιος 2016

2. Μεθοδολογία.

Γεωπολιτική κατά τον καθηγητή Μάζη, «είναι εκείνη η γεωγραφική, αναλυτική μέθοδος που ασχολείται με τη μελέτη και την καταγραφή της κατανομής ισχύος και του ελέγχου των σφαιρών επιρροής στον πλανήτη»⁶. Η μεθοδολογία που θα χρησιμοποιηθεί στην παρούσα μελέτη είναι η Συστημική Γεωπολιτική Ανάλυση (ΣΓΑ). Είναι «η γεωγραφική εκείνη μέθοδος η οποία μελετά, περιγράφει και προβλέπει τις συμπεριφορές και τις επιπτώσεις των σχέσεων των αντιτιθεμένων και διακριτών διεθνών δράσεων ανακατανομής ισχύος και των ιδεολογικών μεταφυσικών που τις καλύπτουν, στο πλαίσιο των Γεωγραφικών Συμπλόκων που οι δράσεις αυτές εντοπίζονται και λειτουργούν».⁷ Η βάση της Συστημικής Γεωπολιτικής Ανάλυσης είναι ο καθορισμός επί χάρτου του προς μελέτη Γεωγραφικού Συμπλόκου (ΓΣ), ο προσδιορισμός του Γεωπολιτικού Παράγοντα (ΓΠ) και η δημιουργία τάσεων ανακατανομής ισχύος στο εσωτερικό του Συμπλόκου, δηλαδή προσπάθεια πρόβλεψης της ανακατανομής ισχύος στο υπό μελέτη Σύμπλοκο⁸. Ας ξεκινήσουμε με τους ορισμούς των παραγόντων που θα καθορίσουν την μελέτη, σύμφωνα με τον Μάζη.⁹

Γεωγραφικός χώρος (ΓΧ). Η γεωγραφία είναι «η επιστήμη που περιγράφει και αναλύει τον φυσικό χώρο αλλά και τις διαλεκτικές συνθέσεις του χώρου αυτού με τις ανθρώπινες κοινωνίες, οι οποίες συνιστούν τους ανθρωποχώρους. Οι παραγωγές των διαλεκτικών αυτών διαδικασιών ορίζονται ως πρωτογενείς, δευτερογενείς και τριτογενείς γεωγραφικοί χώροι» (Μάζης, 2012).

Σύστημα καλείται το ακριβές άθροισμα των εδαφικών ενοτήτων που αποτελούν τα γεωπολιτικά υποσυστήματα τα προσδιορισθέντα από τον εντοπισμό, την διακεκριμένη δράση και τη συστηματική και διακεκριμένη λειτουργία του συγκεκριμένου γεωπολιτικού παράγοντος στον φυσικό τους χώρο. (Μάζης, 2012).

Σύμπλοκο, Γεωγραφικό Σύμπλοκο (ΓΣ) είναι η ευρύτερη, εν πολλοίς, γεωγραφική ενότητα του συστήματος. (Μάζης, 2012).

Υπερσύστημα καλείται το σύνολο των πόλων διεθνούς ισχύος που επηρεάζουν την δράση των γεωπολιτικών παραγόντων στο εσωτερικό των υποσυστημάτων και του αντιστοίχου συστήματος το οποίο τα εμπεριέχει. (Μάζης, 2012).

⁶ Βλ. Ι.Θ. Μάζης, Γεωπολιτική Ανάλυση Του Εμπορευματικού Θαλάσσιου Διαύλου Δαρδανελίων – Αιγαίου' και <https://goo.gl/mikgNt>

⁷ Βλ. Ι.Θ. Μάζης, *Μεταθεωρητική Κριτική Διεθνών Σχέσεων και Πολιτικής*, Παπαζήση, Αθήνα 2012, σ 368-372.

⁸ Βλ. Ι.Θ. Μάζης, *Μεταθεωρητική Κριτική Διεθνών Σχέσεων και Πολιτικής*, Παπαζήση Αθήνα 2012, σ 368-372.

⁹ Βλ. CIVITAS GENTIUM, Special Issue: *Εφαρμογή απλών και σύνθετων δεικτών των τεσσάρων γεωπολιτικών πυλώνων στην μεθοδολογία της Συστημικής Γεωπολιτικής Αναλύσεως: Η περίπτωση της Συρίας*, Volume 5, Number 2 — April 2017, p13-17.

Υποσύστημα καλείται η ομοιογενής, ως προς την δράση και λειτουργία ενός γεωπολιτικού παράγοντος, εδαφική ενότητα. (Μάζης, 2012).

Γεωπολιτικός δείκτης (ΓΔ) είναι η ποσοτικοποίηση του υπό μελέτη θέματος, το αριθμητικό εκείνο στοιχείο που δείχνει την ανακατανομή ισχύος στο Σύστημα/ Σύμπλοκο. (Μάζης, 2012).

Οι Γεωπολιτικοί Πυλώνες οι οποίοι χαρακτηρίζουν οντολογικώς το καθένα εκ των Υποσυστημάτων, αλλά και ολόκληρο το Σύστημα είναι οι παρακάτω:

- Πυλώνας Άμυνας /Ασφάλειας
- Πυλώνας Οικονομίας
- Πυλώνας Πολιτικής
- Πυλώνας Πολιτισμού και Πληροφορίας

Όλοι οι ανωτέρω πυλώνες εξετάζονται με όρους ισχύος, δηλαδή: Αμυντικής Ισχύος, Οικονομικής ισχύος, Πολιτικής ισχύος, Πολιτισμικής Ισχύος και Ισχύος Διαδόσεως Πληροφορίας ¹⁰, όπως και στην παρούσα μελέτη, όποιοι παράγοντες θα εξετασθούν.

¹⁰ Βλ. CIVITAS GENTIUM, Special Issue: *Εφαρμογή απλών και σύνθετων δεικτών των τεσσάρων γεωπολιτικών πυλώνων στην μεθοδολογία της Συστημικής Γεωπολιτικής Αναλύσεως: Η περίπτωση της Συρίας*, Volume 5, Number 2 — April 2017, p18.

3. Γενικές Πληροφορίες- Ενημέρωση

Η παρούσα μελέτη χωρίζεται στα εξής μέρη. Στο Κεφάλαιο Α΄, είναι η εισαγωγή του θέματος, που μας εισαγάγει εν συντομία στο υπό ανάλυση θέμα, όπως περιγράφεται από τον τίτλο, στην συνέχεια γίνεται αναφορά στην Μεθοδολογία της μελέτης, όπου χρησιμοποιείται η Συστημική Γεωπολιτική Ανάλυση, με τους ορισμούς που μας αφορούν και καθορίζονται οι Γεωπολιτικοί Παράγοντες, το Σύμπλοκο, το Υπερσύστημα και τα Υποσυστήματα, καθώς και οι Γεωπολιτικοί Πυλώνες, που επηρεάζουν τις εξελίξεις του Γεωπολιτικού συστήματος που αναλύουμε.

Στο Κεφάλαιο Β΄ θα εξετάσουμε την δημιουργία του ΓΠ, δηλαδή του Ισλαμικού Κράτους (επίσης ISIS ή DAESH), που κυριαρχούσε στο πεδίο της ανθρωποσφαγής στην Συρία και στο Ιράκ, πως μεταμορφώθηκε σταδιακά, ποιοι συνέβαλαν στην γιγάντωσή του, τι σκοπούς εξυπηρετεί και ποιες κρατικές οντότητες συνέβαλαν σε αυτό, βοηθώντας το παντοιοτρόπως, με πολιτική, οικονομική και υλική βοήθεια. Θα αναλυθεί ιδιαίτερος ο οικονομικός παράγοντας και θα αναφερθούμε με στοιχεία, γιατί έγινε ο πόλεμος στην Συρία. Θα αναφερθούμε ακόμη στον ανταγωνισμό Ρωσίας –ΗΠΑ και την ανακατανομή ισχύος στην Μέση Ανατολή, με θύματα την Συρία και το Ιράκ και όχι μόνο. Θα αποκαλύψουμε μυστικούς σχεδιασμούς και συμφωνίες για την υλοποίηση παράνομων και εγκληματικών πολιτικών εις βάρος κρατών και των λαών της περιοχής. Ο ενεργειακός παράγων, πανταχού παρών και αιτιατός παράγων πολιτικής και πολέμου, όπως πάντα .

Στο Κεφάλαιο Γ΄ θα αναλύσουμε το Ισλαμικό Κράτος, ως ηλεκτρονική απειλή και συγκεκριμένα ως Ασύμμετρη και Υβριδική απειλή. Θα εξετάσουμε τις ευρύτερες και παγκόσμιες επιπτώσεις από τις απειλές αυτές και πως λειτουργεί ως πολλαπλασιαστικός παράγοντας, μέσω των διαφόρων και ευρέως διαδεδομένων Μέσων Κοινωνικής Δικτύωσης (ΜΚΔ). Σε καθημερινή και όχι μόνο βάση, το διαδίκτυο αποτελεί τομέα κλειδί για την παγκόσμια ασφάλεια, αφού σε αυτό έχουν πρόσβαση πέραν του καθενός μας, και πέραν των νόμιμων κρατικών και διεθνών παραγόντων και οι κάθε λογής παράνομοι. Τα διάφορα τρομοκρατικά δίκτυα έχουν πολλαπλασιάσει πολύ τους κινδύνους και τις απειλές για τις κρατικές οντότητες και το παγκόσμιο γίνεσθαι. Οι τρομοκράτες είναι πολύ εξειδικευμένοι, γνώστες των νέων «εξωτικών τεχνολογιών» και ενεργά συμμετέχουν στις διάφορες ασύμμετρες επιχειρήσεις. Μέσα από το διαδίκτυο στέλνουν τα μηνύματα τους στο κατάλληλο ακροατήριο. Στον κυβερνοχώρο παραπλανούν, στρατολογούν, προωθούν το προπαγανδιστικό τους υλικό, χρηματοδοτούνται, σχεδιάζουν τις παράνομες αποστολές και ενέργειες τους, ανταλλάσσουν θέσεις και σκέψεις με τους ανά τον κόσμο δικούς τους πυρήνες, ενώ σκόπιμα παραποιούν τα γεγονότα. Η δραματική τελευταία δεκαετία χαρακτηρίζεται από σωρεία ασύμμετρων ενεργειών σε ξηρά, θάλασσα, αέρα αλλά και στον δαιδαλώδη κυβερνοχώρο. Έτσι η μελέτη θα παρουσιάσει και αναλύσει σε βάθος και τον ρόλο του Διαδικτύου και των ΜΚΔ, στην ριζοσπαστικοποίηση ατόμων και οργανώσεων, μέσα από μια ενδεδεγμένη καταγραφή τάσεων, γεγονότων θέσεων ως και προπαγανδιστικού και όχι μόνο

υλικού, με ιδιαίτερη έμφαση την κυρίαρχη οργάνωση σε όλο το εξτρεμιστικό Ισλαμιστικό φάσμα, του ΙΚ.

Η μελέτη θα καταγράψει τις τάσεις και τους προβληματισμούς, την τρέχουσα συμμετοχή των τρομοκρατών στο διαδίκτυο καθώς και που οδηγούνται μελλοντικά τα τεκταινόμενα. Στόχος επίσης είναι να παρουσιαστούν συνολικά οι τάσεις των διαφόρων κρατικών και διεθνών φορέων που προσπαθούν να θέσουν υπό έλεγχο το εξτρεμιστικό, προπαγανδιστικό και όχι μόνο υλικό στον κυβερνοχώρο. Μέσα από μια εκτενή καταγραφή των διαφόρων επιχειρημάτων θα εξαχθούν συμπεράσματα, εκτιμήσεις, προοπτικές.

Στο κεφάλαιο Δ' θα εξετάσουμε ποιοι ωφελούνται και ποιοι ζημιώνονται από τις εξελίξεις αυτές στην Μέση Ανατολή και θα αναφερθούν τα συμπεράσματα και ο επίλογος της μελέτης. Στο τέλος παρατίθενται δύο Παραρτήματα με χάρτες και φωτογραφίες, που αποδεικνύουν και αναδεικνύουν με εύγλωττο τρόπο τις προαναφερθείσες αναλύσεις, εκτιμήσεις και προβλέψεις και τέλος θα αναφερθεί η χρησιμοποιηθείσα βιβλιογραφία. Στην ονοματολογία (ονόματα, οργανώσεις κλπ.), χρησιμοποιήθηκε τόσο η Ελληνική, όσο και η Αγγλική γλώσσα, που για λόγους σκοπιμότητας εναλλάσσονται. Τέλος η μελέτη υπερέβη για λίγο το όριο των καθοριζομένων λέξεων, καθόσον κρίθηκε σκόπιμο να παρατεθούν περισσότερα στοιχεία και δεδομένα.

4. Εφαρμογή της ΣΓΑ. Προσδιορισμός των Γεωπολιτικών Παραγόντων. Καθορισμός των ορίων .

Αναλύοντας τον τίτλο του υπό μελέτη θέματος και θέτοντας τα γεωγραφικά όρια της υπό ανάλυση περιοχής καθορίζουμε ως Σύμπλοκο την περιοχή της Μέσης Ανατολής και θα προσδιορίσουμε τα όριά του στην Συρία και στο Ιράκ, καθόσον εκεί εστιάζεται η δράση του Ισλαμικού Κράτους (ΙΚ), ο δε Γεωπολιτικός Παράγοντας (ΓΠ) της μελέτης, όπως προσδιορίζεται και από τον τίτλο είναι ο ISIS (Islamic State for Iraq and Syria), ή ΙΚ ,το πιο χαρακτηριστικό και μεγαλύτερο παράδειγμα προς εξέταση, καθόσον κυριαρχεί όλων των άλλων υφισταμένων εξτρεμιστικών ισλαμικών οργανώσεων στο προαναφερθέν Σύμπλοκο. Ως Υποσυστήματα στην υπό ανάλυση περιοχή θα προσδιορίσουμε τον Σουνιτικό και Σιίτικό Ισλαμικό παράγοντα. Συγκεκριμένα ως κυρίαρχα στοιχεία του Σουνιτικού υποσυστήματος καθορίζονται κατά κύριο λόγο η Σαουδική Αραβία, το Κατάρ και η Τουρκία και δευτερευόντως τα ΗΑΕ και οι λοιπές Σουνιτικές Αραβικές χώρες της Μέσης Ανατολής. Ως κυρίαρχα δε στοιχεία του Σιίτικού υποσυστήματος καθορίζονται το Ιράν, το Ιράκ, το καθεστώς Άσαντ στην Συρία και η Hezbollah (Χεζμπολλάχ) του Λιβάνου. Σε ότι αφορά το Υπερσύστημα, καθορίζεται ότι είναι οι δύο υπερδυνάμεις ΗΠΑ και Ρωσία , όπου οι προβολές ισχύος των δύο αυτών ανταγωνιστικών παγκόσμιων δυνάμεων, καθορίζουν εν πολλοίς και ουσιαστικά την γεωπολιτική κατάσταση και διαμορφώνουν την γεωστρατηγική πολιτική στην περιοχή. Σε ότι αφορά τους Γεωπολιτικούς Πυλώνες Ισχύος, που θα αναλύσουμε στην παρούσα μελέτη, θα εξετασθούν οι δύο κυριότεροι Πυλώνες Ισχύος. Ο Πυλώνας Άμυνας και Ασφάλειας και ο Πυλώνας Οικονομία. Δεν θα αναφερθούμε στην δράση του ΙΚ σε άλλες περιοχές, όπως στην Λιβύη, αλλά μόνο στην δράση του εκεί που κυριαρχεί, στο Ιράκ και στην Συρία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄.

1. Ισλαμικό Κράτος (ΙΚ)

1.1 Abu Musab al-Zarqawi. Ο ιδρυτής.

Το 1999, ένας ευέξαπτος νεαρός Ιορδανός μουσουλμάνος, ο Abu Musab al-Zarqawi (Αμπού Μουσάμπ αλ Ζαρκάουι), ο οποίος είχε κάνει και φυλακή για τρομοκρατικές πράξεις, έφθασε στην πόλη Κανταχάρ του Αφγανιστάν, ζητώντας να δει τους ηγέτες της Al Qaeda (Αλ Κάιντα). Ο Ζαρκάουι ήθελε να πάρει την άδειά τους για να υποκινήσει επανάσταση στη Γόνιμη Ημισέληνο. Ο υπεύθυνος της Αλ Κάιντα στην Κανταχάρ, ο Σαίφαλ Αντλ δεν επικοινωνήσε άμεσα με τον Ζαρκάουι, αλλά έβαλε να τον παρακολουθήσουν και συγκέντρωνε πληροφορίες. Έτσι έμαθε για τον Ζαρκάουι ότι αντιπαθούσε ιδιαίτερα τους Σιΐτες και διαφωνούσε με άλλους τζιχαντιστές (εραστές του Τζιχάντ) λόγω των ακραίων απόψεών του περί της πίστης και της στάσης των μουσουλμάνων. Όταν τελικά τον συνάντησε, θεώρησε ότι ο Ζαρκάουι ήταν ένας λιγομίλητος καλός Σουνίτης Μουσουλμάνος, μόνο που δεν είχε συγκεκριμένες ιδέες το πώς θα υλοποιήσει τα σχέδιά του για την επιστροφή του Σουνιτικού Ισλάμ στην «πραγματικότητα της ανθρώπινης ζωής». Όταν τελικά ενημέρωσε τους ανωτέρους του στην Άλ Κάιντα, τον αρχηγό Μπιν Λάντεν και τον Υπαρχηγό του Αϊμάν αλ Ζαουάχρι, τελικά αποφασίστηκε να υποστηρίξουν τον ευέξαπτο Ιορδανό, καθόσον είχαν ελάχιστους Παλαιστίνιους και Ιορδανούς στην οργάνωση. Έτσι η Αλ Κάιντα κατάρτισε ένα σχέδιο, ώστε ο Ζαρκάουι να δημιουργήσει ένα στρατόπεδο εκπαίδευσης στο Αφγανιστάν, για να προσελκύσει τζιχαντιστές από την Ιορδανία, την Παλαιστίνη, την Συρία, τον Λίβανο και την Τουρκία. Ως τόπος επελέγη η πόλη Herat στο ΒΔ Αφγανιστάν, επειδή ήταν κοντά στα ιρανικά σύνορα και έτσι θα μπορούσαν εύκολα να διακινηθούν άνθρωποι και υλικά, λόγω της μορφολογίας του εδάφους. Μετά από λίγο καιρό άρχισαν να καταφθάνουν στο στρατόπεδο του Ζαρκάουι Σύριοι, Ιορδανοί, Παλαιστίνιοι, Λιβανέζοι και Ιρακινοί ισλαμιστές, επίδοξοι τζιχαντιστές.¹¹

Ο Ζαρκάουι, που πλέον δεν ήταν ένας νεοφώτιστος τζιχαντιστής, αλλά ένας ηγέτης, που καθόριζε στρατηγικούς σχεδιασμούς για το μέλλον, ήλθε σε επαφή με την Κουρδική οργάνωση Ansar al-Islam (Ανσάρ αλ Ισλάμ) στο Βόρειο Ιράκ. Επηρεάστηκε σαφώς, από την μορφή του Nureddin Mahmud Zengi {Νουρεντίν Ζενγκί}, (1118-1174), του αδίστακτου Τούρκου εμίρη της Συρίας, που είχε εκδιώξει τους σταυροφόρους από την Συρία και η επικράτειά του εκτεινόταν από την πόλη του Χαλεπίου (Αλέπο) της Συρίας, ως την Μουσούλη του Ιράκ και ήθελε να του μοιάσει. Προφανώς δεν ήταν τυχαία η κατάληψη των ακριβώς ιδίων εδαφών από

¹¹ Βλ. W. McCants, ISIS: η Αποκάλυψη, μτφρ. Α. Ηλιόπουλος, Πεδίο, Αθήνα 2016, σ23-24.

τον ISIS, όπως θα δούμε παρακάτω. Ακόμη ο Σαΐφ εκτιμά για τον Ζαρκάουι, ότι αυτά που διάβασε για τον Νουρεντίν και το ξεκίνημά του από την Μοσούλη του Ιράκ, έπαιξαν μεγάλο ρόλο στην απόφασή του να μεταβεί στο Ιράκ, μετά την πτώση του «Ισλαμικού Εμιράτου του Αφγανιστάν», (που είχε εγκαθιδρυθεί το 1996 από τους Ταλιμπάν), το 2001, με την εισβολή των Αμερικανών¹². Το Εμιράτο των Ταλιμπάν έφερε τάξη στο Αφγανιστάν με την αυστηρή επιβολή του Ισλαμικού νόμου, ενώ από την άλλη προσέφερε καταφύγιο σε μεγάλες ομάδες ομοϊδεατών τζιχαντιστών, όπως η AQ και η οργάνωση του Ζαρκάουι. Σύμφωνα με τον μεσαιωνικό Ισλαμικό τρόπο σκέψης, ένα εμιράτο (imara), ή αλλιώς διοίκηση μιας επικράτειας, είναι υποτελές στο κράτος (dwala), την αυτοκρατορία, που διοικείται από τον Χαλίφη (θρησκευτικό και πολιτικό ηγέτη των μουσουλμάνων). Αλλά λόγω έλλειψης Χαλίφη, οι τζιχαντιστές χρησιμοποιούσαν ενίοτε τους όρους κράτος και εμιράτο εναλλάξ, όταν αναφέρονταν στην κυβέρνηση μιας χώρας που ήθελαν να δημιουργήσουν¹³.

Μετά την πτώση των Ταλιμπάν ο Ζαρκάουι και ο Σαΐφ διέφυγαν από το Αφγανιστάν στο Ιράν. Εκεί μετά από διαβουλεύσεις ο Ζαρκάουι και η ομάδα του αποφάσισαν να μετακινηθούν στο Ιράκ, όπου η «εμφάνισή» τους και η διάλεκτος που μιλούσαν θα τους βοηθούσε να αναμιχθούν με τον ντόπιο πληθυσμό. Έτσι το 2002, με αρχές του 2003, ο Ζαρκάουι άρχισε να δημιουργεί το μυστικό του δίκτυο στο Ιράκ. Όταν τον Μάρτιο του 2003 οι Αμερικανοί και οι Βρετανοί εισέβαλαν στο Ιράκ, οι πυρήνες του Ζαρκάουι στην Βαγδάτη, ήταν έτοιμοι (οργανωτικά και επιχειρησιακά) να τους αντιμετωπίσουν. Ο ίδιος ο Ζαρκάουι έφθασε στην Βαγδάτη τον Ιούνιο 2003. Μέχρι το τέλος Αυγούστου, η νέα του οργάνωση, που ονομαζόταν «Μονοθεισμός και Τζιχάντ» (Jama'atal-Tawhidw al-Jihad), είχε αξιόλογη αντιστασιακή-τρομοκρατική δράση. Είχε προλάβει να βάλει βόμβες στην πρεσβεία της Ιορδανίας, στην έδρα των Ηνωμένων Εθνών στην Βαγδάτη, καθώς και στο Τζαμί του Ιμάμη Αλή, έναν από τους πιο ιερούς τόπους λατρείας των Σιϊτών.¹⁴ Όμως η άμεση αποχώρηση των ΗΠΑ και η κλιμακούμενη οργή της Σιϊτικής πλειοψηφίας του Ιράκ σηματοδότησαν την έναρξη ενός αιματηρού θρησκευτικού εμφυλίου πολέμου, Σουνίτες κατά Σιϊτών, που κρατάει ακόμη και σήμερα και το βλέπουμε στον ματωμένο άγριο τοπίο της Συρίας. Ο Ζαρκάουι έγινε γνωστός παγκοσμίως για τις ακραίες μεθόδους βίας που χρησιμοποιούσε στο Ιράκ το 2003, όταν η οργάνωσή του αποκεφάλισε τους Αμερικανούς δημοσιογράφους Nick Berg και Daniel Perl, βιντεοσκόπησε την εκτέλεση και στην συνέχεια ανέβασε το βίντεο στο διαδίκτυο.¹⁵

Εδώ θα πρέπει να αναφέρουμε έναν σημαντικό παράγοντα που έχει σχέση με την διοικητική ανικανότητα η καλύτερα την ολέθρια εκτίμηση των Αμερικανών για το (υπό κατάληψη) Ιράκ, τις μοιραίες αποφάσεις που έλαβαν και το κόστος που ακόμη πληρώνεται με αίμα όχι μόνο στην Μέση Ανατολή, αλλά και σε ολόκληρο

¹²Βλ. W. McCants, ISIS: Η Αποκάλυψη, ο.π., σ25.

¹³ Buzel Cole, From Paper State to Caliphate: The ideology of Islamic State, Brooking, No 19, March 2015, p14-16

¹⁴ Βλ. W. McCants, ISIS: Η Αποκάλυψη, ο.π., σ26.

¹⁵ Βλ. ο.π. σ.26-31

τον κόσμο. Η ομάδα του Ζαρκάουι δεν είχε σχεδιάσει μόνη της τις επιθέσεις στην Βαγδάτη. Είχε την βοήθεια, τεχνογνωσία και υλική υποστήριξη πρώην αξιωματούχων στρατιωτικών και των υπηρεσιών ασφαλείας της κυβέρνησης του Σαντάμ Χουσεΐν. Πως και γιατί έγινε αυτό; Ιδού οι δύο αποφάσεις που άλλαξαν όχι μόνο το τοπίο, αλλά και την ίδια την ιστορία, του ισλαμισμού και της ισλαμιστικής τρομοκρατίας.

Τον Μάιο του 2003 η ορισθείσα από τις ΗΠΑ εσωτερική κυβέρνηση του Ιράκ (Coalition Interim Government), με επικεφαλής τον Paul Bremer, έλαβε δύο αποφάσεις που απέβησαν καθοριστικές για το μέλλον της περιοχής και επηρεάζουν καταλυτικά τις εξελίξεις σήμερα:

Απόφαση 1η: Στις 16 Μαΐου 2003, αποφασίστηκε η απομάκρυνση όλων των στελεχών του κόμματος Baath , από την Ιρακινή Δημόσια διοίκηση!!! Το αποτέλεσμα ήταν αφενός δεκάδες χιλιάδες δημοσίων υπαλλήλων να βρεθούν χωρίς δουλειά, αφετέρου να καταρρεύσει στην κυριολεξία ολόκληρη η Ιρακινή δημόσια διοίκηση, με αποτέλεσμα το Ιρακινό κράτος σχεδόν να μην υφίσταται και να υπολειπεται, παρά τις προσπάθειες των Αμερικανών, με ολέθριες επιπτώσεις επί του Ιρακινού πληθυσμού.

Απόφαση 2η: Στις 23 Μαΐου 2003, αποφασίστηκε η πλήρης διάλυση του Ιρακινού στρατού, των υπηρεσιών ασφαλείας, των επίλεκτων σωμάτων κλπ. Έτσι περίπου 500.000 καλά εκπαιδευμένα στελέχη βρέθηκαν άνεργα και λιμοκτονούντα, οργισμένα και έτοιμα για εκδίκηση. Άλλος ένας παράγοντας ήταν ότι οι πολλοί εξ αυτών ήταν Σουνίτες , που έτρεμαν την άνοδο των ντόπιων Σιϊτών, που είχαν βρεθεί υπό τον ζυγό και την καταπίεση του δικτάτορα (Σουνίτη) Sadam Husein. Έτσι Σουνίτες τζιχαντιστές και εθνικιστές ήταν διατεθειμένοι να παραμερίσουν προς το παρόν τις ιδεολογικές των διαφορές και να ενωθούν ενάντια σε έναν κοινό εχθρό: Τους Αμερικανούς και τους Σιϊτες. Έτσι σήμερα είναι αποδεδειγμένο ότι αυτά τα χιλιάδες στελέχη, που επάνδρωσαν, οργάνωσαν, διοίκησαν, σχεδόν όλες τις τρομοκρατικές οργανώσεις (οι οποίες μέχρι σήμερα μετρούνται σε εκατοντάδες) που έδρασαν και συνεχίζουν να δρουν στην περιοχή, τόσο στο Ιράκ, όσο και στην Συρία. Αυτή είναι απόφαση, η μήτρα θα λέγαμε που ώθησε εξ ανάγκης, εκπαιδευμένα, ετοιμοπόλεμα και υψηλού επιπέδου στελέχη του Ιράκ, να ανεύρουν καταφύγιο σε ακραίες θρησκευτικές Ισλαμιστικές, Σαλαφιστικές οργανώσεις, χωρίς η θρησκευτική τους πίστη να τους το επιβάλλει, καθόσον πολλοί εξ αυτών ήταν Σιϊτες ή και σε άλλες οργανώσεις, όπως η λεγόμενη Συριακή αντιπολίτευση!! Ολέθριο σφάλμα της διοίκησης, που ακόμη και σήμερα οι Αμερικανοί διερωτώνται (!!) ποιος πήρε αυτή την απόφαση!!¹⁶

Ο Ζαρκάουι μισούσε αβυσσαλέα τους Σιϊτες. Θεωρούσε ότι όχι μόνο κατέδιδαν τους Σουνίτες στους Αμερικανούς, αλλά ότι ήταν υπηρέτες του

¹⁶Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Παραδόσεις του υπ. Δρ Μιχαήλ Σαρλή στο Μεταπτυχιακό 2015-17, «Γεωπολιτική Ανάλυση, Γεωστρατηγική Σύνοψη, Σπουδές Άμυνας και Διεθνούς Ασφάλειας».

Αντίχριστου, που θα εμφανιζόταν στην Αποκάλυψη, για να πολεμήσουν (οι Σιΐτες) τους μουσουλμάνους, μαζί με τους Αμερικανούς!! Έτσι για να υλοποιήσει τα σχέδιά του, που ανέκαθεν ήταν η δημιουργία Ισλαμικού κράτους, τον Οκτώβριο του 2004, ο Ζαρκάουϊ ορκίστηκε πίστη στον Οσάμα μπιν Λάντεν και την AQ και μετονόμασε την οργάνωσή του σε AQ στο Ιράκ . Τον Απρίλιο του 2006 ανακοίνωσε την ίδρυση ενός συμβουλίου, το περιέγραψε ως τον πυρήνα για την εγκαθίδρυση ενός Ισλαμικού κράτους, ο οποίος τελικά σκοτώθηκε στις 8 Ιουνίου 2006, από βομβαρδισμό των ΗΠΑ, στην πόλη Μπαγκούντα, 30 μίλια ΒΑ της Βαγδάτης.¹⁷ Μετά τον θάνατο του Ζαρκάουϊ , η Αλ Κάιντα του Ιράκ πραγματοποίησε την τελευταία επιθυμία του ηγέτη της. Το Ισλαμικό Κράτος του Ιράκ (ISI, Islamic State of Iraq) ανακηρύχθηκε στις 15 Οκτωβρίου του 2006. Ο χρόνος της ανακοίνωσης του Ισλαμικού Κράτους, βασιζόταν σε ένα πρόγραμμα εμπνευσμένο από προφητείες για την Αποκάλυψη. Η ομάδα της Αλ Κάιντα που εξέδωσε την ανακοίνωση που εξέδωσε την ανακοίνωση επέμενε ότι οι μουσουλμάνοι του Ιράκ, έπρεπε να δώσουν όρκο υποταγής, σε κάποιον Abu Omar al-Bagdadi, και να τον αναγνωρίσουν ως «ηγέτη των πιστών» Κανείς δεν τον είχε ακούσει μέχρι τότε, ούτε καν οι υπόλοιποι τζιχαντιστές.¹⁸ Από την ανάληψη της ηγεσίας του Ισλαμικού Κράτους του Ιράκ, το 2006, ο Abu Omar al Baghdadi (το πραγματικό του όνομα ήταν Hamid Dawoudal-Zawi), μέχρι τον θάνατό του ελάχιστα πράγματα είναι γνωστά. Έτσι στις 18 Απριλίου 2010, ο Abu Omar al-Bagdadi , σκοτώθηκε μετά από μια συνδυασμένη επιχείρηση των Αμερικανικών και Ιρακινών δυνάμεων, ευρισκόμενος σε ένα κρησφύγετο, 10 χλμ βορείως του Τικρίτ.¹⁹

¹⁷Βλ. Laura Smith, «Timeline: Abu Musab al-Zarqawi», The Guardian, 8/6/2006, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/HiZGoU> (πρόσβαση 15/3/17)

¹⁸Βλ. W. McCants, ISIS: Η Αποκάλυψη, ο.π., σ31

¹⁹Βλ. Asharq Al-Awsat, «Who was the Real Abu Omar al-Baghdadi?» , 20/4/201, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/ww61fH> (πρόσβαση 25/4/2017)

1.2 Ισλαμικό Κράτος και Abu Bakr al-Baghdadi.

Αμέσως μετά τον θάνατο του Abu Omar al-Baghdadi, νέος ηγέτης του Ισλαμικού Κράτους του Ιράκ ανέλαβε στις 16 Μαΐου 2010, ο Ιρακινός Abu Bakr al-Baghdadi²⁰ (Αμπού Μπακρ αλ Μπαγκνταντί). Γεννήθηκε στις 28 Ιουλίου του 1971 στην πόλη Σαμάρρα του Ιράκ ως Ibrahim Awwad Ibrahim Ali Muhammad al-Badri al-Samarrai²¹. Είναι γνωστός με πολλά ονόματα, όπως Caliph Abu Bakr, Caliph al-Baghdadi, ή Caliph Ibrahim, με επικρατέστερο το Χαλίφης Ιμπραήμ. Αυτοανακηρύχθηκε Χαλίφης του Ισλαμικού Κράτος στο Ιράκ και στην Συρία (ISIL), σήμερα γνωστού ως ISIS και στα Αραβικά γνωστό επίσης ως Daesh, στην πόλη της Μοσούλης το 2014. Για τα παιδικά του χρόνια ή την οικογενειακή του κατάσταση δεν ξέρουμε το παραμικρό εκτός του ότι από παιδί παρακολουθούσε το κατηχητικό στο τοπικό τζαμί και προοριζόταν να γίνει μιάμης.²² Σύμφωνα με αναφορές που δημοσιεύτηκαν πρόσφατα, οι συμμαθητές του στο τζαμί τον περιγράφουν ως ένα συνεσταλμένο παιδί που ήταν ταγμένο στη θρησκευτική μελέτη και την ειρήνη, Μοναδικό διάλειμμα φαινόταν να είναι η ώρα του ποδοσφαίρου, με τον νεαρό Αμπού να είναι ο καλύτερος επιθετικός της ομάδας του τζαμιού.²³

Πήρε μεταπτυχιακό τίτλο και διδακτορικό στις ισλαμικές σπουδές από το Πανεπιστήμιο Ισλαμικών Σπουδών στην Αντχαμίγια, στα περίχωρα της Βαγδάτης. Όταν εισέβαλαν οι ΗΠΑ στο Ιράκ, τον Μάρτιο του 2003, σπούδαζε, και ως φαίνεται δεν είχε καμία σχέση με την Αλ Κάιντα ή τον τοπικό της βραχίονα. Το 2005 συνελήφθη ως μεσαίο στέλεχος της Σουνιτικής αντίστασης. Οι δεσμώτες του στο κέντρο κράτησης του στρατοπέδου Μπούκα τον περιγράφουν ως αδιάφορο. Μετά την αποφυλάκισή του στρατολογήθηκε στο στρατιωτικό συμβούλιο του Ισλαμικού Κράτους και υπήρξε σύμβουλος του Αμπού Ομάρ αλ Μπαγκντάντι. Τότε η ομάδα ασχολούνταν με την πολεμική αντιπαράθεση με τη Σιϊτική πλειοψηφία του Ιράκ και τις παραστρατιωτικές της ομάδες. Όταν ανέλαβε, αργά αλλά σταθερά, μετέτρεψε το τοπικό παρακλάδι της Αλ Κάιντα σε μια διακριτή και ανεξάρτητη δύναμη που διέθετε δική της ατζέντα: την επανίδρυση του Σουνιτικού Χαλιφάτου σε Ιράκ και Συρία.²⁴ Μετά την αμερικανική επίθεση του 2003 εναντίον του Ιράκ και την κατοχή, ο Baghdadi μετατρέπεται σε επαναστάτη πλήρους απασχόλησης, ιδρύοντας με άλλους εξτρεμιστές μια τοπικής δράσης οργάνωση μουτζαχεντίν. Το 2006 η ακραία Σουνιτική ομάδα με τα αρχικά JJASJ εντάσσεται στο «κεντρικό γραφείο» του

²⁰ Βλ. Φωτό 2, Παράρτημα Β'(Φωτό), σ 82.

²¹ Βλ. INTERPOL, «Ibrahim Awwad Ibrahim Ali al-Badri al-Samarrai», διαθέσιμο στην ιστοσελίδα goo.gl/h5hHx7 (πρόσβαση 3/2/17).

²² Βλ. BBC, «Profile: Abu Bakr al-Baghdadi», 15/5/15, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/58xXHC> (πρόσβαση 15-7-17)

²³ Βλ. MATRIX24, Ποιός ήταν ο Αμπού Μπακρ Αλ Μπαγκντάντι, 14/6/16, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα, <https://goo.gl/6FtroQ> (πρόσβαση 25/1/2017).

²⁴ Βλ. MARTIN CHULOV, THE OBSERVER, Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ «Ο νέος χαλίφης Ιμπραήμ πετάει σε όλους το γάντι», 13/7/14, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα, <https://goo.gl/pGhR31> (πρόσβαση 25/1/2017).

Συμβουλίου των ιρανικών Μουτζαχεντίν (MSC), όπου αναλαμβάνει υψηλόβαθμο ρόλο. Το MSC είναι που θα δώσει προοδευτικά τη θέση του στο Ισλαμικό Κράτος του Ιράκ (ISI), με τον Baghdadi να υπηρετεί πια στην κεντρική επιτροπή του. Στη ριζοσπαστικοποίηση της σκέψης του βλέπουν πολλοί αναλυτές να ευθύνεται η περίοδος φυλάκισής του στο αμερικανικό κέντρο κράτησης του Ιράκ το Camp Bucca. Ο Baghdadi έπεσε στα χέρια των αμερικανικών δυνάμεων κατοχής τον Φεβρουάριο του 2004 κοντά στη Φαλούτζα και την επόμενη χρονιά μεταφέρθηκε στο στρατόπεδο Bucca, όπου έμεινε μέχρι το 2009. Μετά την απελευθέρωσή του, ο Baghdadi φιγουράρει πια ως ένας από τους αρχηγούς της Αλ Κάιντα του Ιράκ, καθώς το Ισλαμικό Κράτος του Ιράκ δεν ήταν παρά το τοπικό όνομα του ιρακινού βραχίονα της Αλ Κάιντα²⁵. Όμως, όπως σημειώνει σχετικό άρθρο της Guardian, *«οι φιλοδοξίες του Μπαγκνταντί να αποκτήσει ολοένα και μεγαλύτερο έλεγχο στην οργάνωση Μέτωπο Αλ Νούσρα (το επίσημο παρακλάδι της Αλ Κάιντα στη Συρία), ανάγκασε τον αρχηγό της Αλ Κάιντα, Αϊμάν αλ Ζαουάχρι, να ανακηρύξει το Μέτωπο Αλ Νούσρα ως τη μόνη πτέρυγα του δικτύου στη Συρία, συνιστώντας στο ISIL να περιορίσει τις δραστηριότητες του στο Ιράκ και να παραιτηθεί από τον αγώνα στη Συρία»*. Ο 43χρονος Μπαγκνταντί διαφώνησε με τον Αλ Ζαουάχρι, σχετικά με το διαχωρισμό του ένοπλου αγώνα σε κάθε χώρα, οπότε η Αλ Κάιντα διέκοψε τις σχέσεις της με το ISIL (ISIS), που πλέον μάχεται αυτόνομα για τη δημιουργία ενός νέου «χαλιφάτου» στο Ιράκ και τη Συρία, από τον Μάιο του 2014 μέχρι σήμερα.²⁶

Μετά την αυτονομισή του ΙΚ από την Αλ Κάιντα αποφάσισε να επεκτείνει τις επιχειρησιακές του δραστηριότητες όχι μόνο στο Συριακό έδαφος, αλλά να προελάσει Ανατολικά και να κατακτήσει όσο το δυνατόν περισσότερο Ιρακινό έδαφος, ώστε να δημιουργήσει στην πράξη το Ισλαμικό Κράτος του Ιράκ και της Συρίας, σύμφωνα με το πρότυπό του Ζαρκάουι, τον Εμίρη Νουραντίν, που το Εμιράτο εκτεινόταν από το Χαλέπι μέχρι την Μοσούλη, πόλη ιδιαίτερης σημασίας. Έτσι μετά την ραγδαία προέλαση του ISIS, προς Ανατολάς, κίνηση που αιφνιδίασε τους πάντες και ιδιαίτερα τον Ιρακινό στρατό και τους Κούρδους Pesmerga στο Βόρειο Ιράκ κατέλαβε μεγάλο μέρος του Βόρειου και Κεντρικού Ιράκ, φυσικά και την ιστορική Μοσούλη, της επαρχίας Νινευή. Τότε την 1^η Ιουλίου 2014, η ανθρωπότητα έκπληκτη και συνάμα έντρομη, γνώρισε τον ηγέτη του Ισλαμικού κράτους, τον σχετικά νέο Abu Bakr al-Baghdadi. Σε μια 20λεπτη ηχογραφημένη ομιλία του ανακοίνωσε το νέο Χαλιφάτο και Χαλίφης αυτού είναι ο ίδιος, ονομαζόμενος πλέον Χαλίφης Ιμπραήμ. Στην ομιλία του αυτή παρακίνησε τους μουσουλμάνους σε όλο τον κόσμο να μεταναστεύσουν (να κάνουν την Hijra) και να επανδρώσουν το Ισλαμικό Κράτος, «επειδή η Hijra στην γη του Ισλάμ είναι υποχρέωση». Ζωγράφισε το νεογέννητο κράτος με χρώματα λέγοντας ότι *«όπου υπάρχει Άραβας και μη Άραβες, λευκός και μαύρος άνδρας, Δυτικός και Ανατολικός είναι όλοι αδέρφια. Το αίμα των έχει αναμιχθεί και έχει γίνει ένα, κάτω από μια Σημαία*

²⁵ Βλ. Buzel Cole, *From Paper State to Caliphate: The ideology of Islamic State*, Brooking, No 19, March 2015, p18.

²⁶ Βλ. BBC, *«Profile: Abu Bakr al-Baghdadi»*, BBC, 15/5/15, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/94Lo6W> (πρόσβαση 15-7-17)

και ένα σκοπό»²⁷ Τελικά ανακοίνωσε τον σκοπό του για παγκόσμια εξέγερση λέγοντας ότι «αν κρατήσουν τις συμβουλές του, θα κατακτήσουν την Ρώμη και θα κερδίσουν τον κόσμο, με την βοήθεια του Αλλάχ»²⁸. Μάλιστα τον Ιανουάριο 2015, το Ισλαμικό Κράτος ανακοίνωσε επίσημα κυβερνοπόλεμο κατά των ΗΠΑ, δημιουργώντας το τμήμα του Κυβερνο-Χαλιφάτου, με σκοπό να «χακάρει» το Πεντάγωνο των ΗΠΑ και άλλες υπηρεσίες του δυτικού κόσμου εχθρικές προς το Χαλιφάτο, με χρήση σε μεγάλο βαθμό των μέσων κοινωνικής δικτύωσης, όπως twitter, YouTube, Facebook, Instagram κλπ.

Σε ότι αφορά την ανακήρυξη κράτους ως δούμε ποιες προϋποθέσεις πρέπει να υπάρχουν, σύμφωνα με τις διεθνείς συνθήκες. Έτσι η Συνθήκη του Μοντεβιδέο του 1933,²⁹ σχετικά με τα δικαιώματα και τα καθήκοντα των κρατών, αναφέρει ότι υπάρχουν δύο τύποι πολιτειακής (κρατικής) κατάστασης: Η Δηλωτική (Declaratory) και η Συστατική (Constitutive). Έτσι για να ανακηρυχθεί κράτος θα πρέπει να υφίσταται οι εξής προϋποθέσεις:

- **Να υπάρχει καθαρά προσδιορισμένο έδαφος,**
- **Να υπάρχει μόνιμος πληθυσμός.**
- **Να υπάρχει μια κυβέρνηση ικανή να ασκήσει εξουσία επί του πληθυσμού, της επικράτειας και επί των πόρων και των πηγών αυτής.**

Η Συνθήκη του Μοντεβιδέο αναφέρει ότι στην Δηλωτική ανακήρυξη δεν απαιτείται αναγνώριση από τα άλλα κράτη, ενώ στην Συστατική απαιτείται αναγνώριση.³⁰ Παραδείγματα της πρώτης περίπτωσης είναι η Υπερδνειστερία (μεταξύ Μολδαβίας και Ουκρανίας), που αποτελεί «παγωμένη διένεξη» από το 1992 και για την δεύτερη περίπτωση η ανεξαρτητοποίηση του Κοσόβου, που αποσπάστηκε από την Σερβία το 2000. Έτσι το Ισλαμικό κράτος ανήκει στην πρώτη περίπτωση, την Δηλωτική και φυσικά δεν συμμετέχει σε καμιά κοινότητα, διεθνή οργανισμό κλπ.

Η συμμετοχή του ΙΚ στην ανθρωποφαγή της Συρίας και η ραγδαία ανάπτυξή του, ή καλύτερα η γιγάντωσή του σε σύντομο χρονικό διάστημα, τόσο αριθμητικά, όσο και γεωγραφικά με την κατάληψη τόσο μεγάλων εδαφών δημιουργεί την αίσθηση ότι αυτό δεν συνέβη τυχαία, αλλά είχε την στήριξη και την βοήθεια κρατικών οντοτήτων με συμφέροντα στην περιοχή. Σήμερα αποτελεί την μεγαλύτερη και πλέον δυναμική Ισλαμιστική Σαλαφιστική τρομοκρατική σε παγκόσμιο επίπεδο. Η μεταλλαγή των τακτικών τρομοκρατίας, τις οποίες εισήγαγε η οργάνωση, έχουν διαμορφώσει πλέον ένα νέο πεδίο ενόπλων συρράξεων, με μορφές ανταρτοπόλεμου και ορθοδόξου πολέμου, εμπλουτισμένου με στοιχεία, προπαγάνδας, φόβου,

²⁷ Βλ. Abdel Bari Atwan, *ISLAMIC STATE: The Digital Caliphate*, ο.π., p.1.

²⁸ Βλ. ο.π. σ.1

²⁹ Βλ. The Editors of Encyclopædia Britannica, «Montevideo Convention», διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/hJK7z2> και «Συνθήκη Μοντεβιδέο», διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/k5oBvy> (πρόσβαση 28/4/17)

³⁰ Βλ. Abdel Bari Atwan, *ISLAMIC STATE: The Digital Caliphate*, ο.π., p.3

επιβουλής και αυστηρής ιδεοληπτικής ισλαμιστικής διακυβέρνησης. Προσλαμβάνοντας κάθε Μουσουλμάνο ανά την υφήλιο, ασχέτως προέλευσής του, ως δυνητικό αποδέκτη της θρησκευολογικής, Μεσσιανικής αντίληψης και πίστης είναι δυνατόν να προβάλλει ισχύ οπουδήποτε στον κόσμο, χωρίς περιορισμό εδαφικών δεδομένων. Εξάλλου το διαπιστώνουμε από τις τρομοκρατικές πράξεις αντεκδίκησης, μετά από κάθε αποτυχία των τζιχαντιστών στην Συρία και στο Ιράκ, την τελευταία τριετία, όπως στο περιοδικό Σαρλί Εμπντό και το Μπατσακλάν στο Παρίσι, στις Κάννες, στο αεροδρόμιο των Βρυξελλών, στο Βερολίνο, στο Μόναχο, στην Βοστώνη και το Ορλάντο των ΗΠΑ και φυσικά τις συνεχείς τρομοκρατικές ενέργειες στην Τουρκία.

Οι δομές του Ισλαμικού Κράτους, χαρακτηρίζονται από ιστορική θεσμική συνέχεια και αποτελούν το πραγματικό Ιμαμάτο, σύμφωνα με το επίσημο περιοδικό του Dabiq³¹. Η επιχειρηματολογία της οργάνωσης είναι με βάση την Ισλαμική παράδοση, που αναδύεται από τις πλέον έγκυρες συλλογές των Χαντίθ, τις οποίες επιμελήθηκαν δύο «σοφοί» Ιμάμηδες, γνωστοί ως «Γέροντες». Το Ισλαμικό Κράτος διακρίνεται και για την «βολονταριστική» τεκμηρίωση της αυθεντίας του, υπό την έννοια της ταυτίσεως των στρατιωτικών του επιτυχιών τουλάχιστον τα δύο πρώτα χρόνια (2014-2015), με την θεολογική δικαίωση των αξιών του, δηλαδή ότι αποτελεί την θεμελίωση του Χαλιφάτου και ο ηγέτης του ο Αμπού Μπακρ Μπαγκνταντί είναι ο Χαλίφης, λόγω των στρατιωτικών του επιτυχιών.³²

Το Ισλαμικό κράτος διαμόρφωσε την στρατηγική του ακολουθώντας την τακτική του Ζαρκάουϊ και της Άλ Κάιντα στο Ιράκ (AQI), με σκοπό να προκαλέσει την κατάρρευση του κράτους του Ιράκ, βάσει μιας κλιμακωτής τακτικής, ως εξής:

- **Χίζρα (Hijrah, μετανάστευση, εκδημία)**
- **Τζαμά'α (Jama'ah, συνάθροιση δυνάμεων)**
- **Αποσταθεροποίηση της Ταχούτ (Tafhut, ειδωλολατρίας)**
- **Ταμκίν (Tamkin, σταθεροποίηση, σύμπτηξη).**
- **Χαλίφα (Khalifah, Χαλιφάτο)**³³

Βάσει της ανωτέρω οπτικής, η αρχική Αλ Κάιντα του Ιράκ ολοκλήρωσε επιτυχώς τα τρία πρώτα στάδια εξελισσόμενη σταδιακά σε Ισλαμικό Κράτος του Ιράκ (ISI), ενώ η επέκταση στην Συρία σχετίζεται με το τέταρτο στάδιο, Ισλαμικό Κράτος του Ιράκ και της Συρίας (ISIS), ενώ η μετονομασία της οργάνωσης σε Ισλαμικό Κράτος, χωρίς περαιτέρω προσδιορισμούς, ταυτίζεται με το πέμπτο και τελικό στάδιο, την δημιουργία πλέον του Χαλιφάτου.³⁴

³¹Βλ. Al Hayāt Media Center, Dābiq Magazine, The Islamic State, τεύχος 1, σ.20-29, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/3sF6vx> (πρόσβαση 15/6/17) .

³²Βλ. Ι.Θ. Μάζης, *Γεωπολιτική και Γεωστρατηγικές της συριακής κρίσεως*, ο.π., σ 56-57.

³³Βλ. Ι.Θ. Μάζης, *Γεωπολιτική και Γεωστρατηγικές της συριακής κρίσεως*, ο.π., σ 57.

³⁴Βλ. Ι.Θ. Μάζης, *Γεωπολιτική και Γεωστρατηγικές της συριακής κρίσεως*, ο.π., σ.58.

1.3 Ριζοσπαστικό Ισλάμ- Αδελφοί Μουσουλμάνοι.

Θα εξετάσουμε τώρα το Ισλαμιστικό ριζοσπαστικό κίνημα, ώστε να αντιληφθούμε τελικά την ανάπτυξη του ριζοσπαστικού ισλαμισμού, που μας ενδιαφέρει στην ανάλυση αυτή. Το Ισλάμ, είναι Κράτος και Θρησκεία, οπότε είναι Δικαιϊκό σύστημα και δευτερευόντως μεταφυσική. Οι τέσσερις νομικές Σχολές του Ισλάμ, που αποτελούν νομικά συστήματα, ορίζουν την κοινωνική ζωή των πιστών του επί γης είναι οι εξής: Hanbali, Maleki, Shafeii και Hanafi. Το μεταφυσικό σκέλος υφίσταται, αλλά κύριο λόγο έχει το νομικό σύστημα το οποίο θα μπορούσαμε να συγκρίνουμε με το νομοθετικό σύστημα ενός κοσμικού πολιτεύματος που πηγάζει από το Κοινοβούλιο. Εδώ διαπιστώνουμε ότι στο Ισλάμ, στη θέση του Κοινοβουλίου, βρίσκονται τα ιερά κείμενα του Κορανίου που καθορίζουν τη νομική πραγματικότητα που διέπει την καθημερινή ζωή και συμπεριφορά των πιστών. Ο Ουαχαμπισμός είναι τελικά η πιο σκληρή νομική - σουνιτική ερμηνεία του Ισλάμ. Μέσα σε αυτό το αυστηρό πλαίσιο, αναπτύσσεται η έννοια του Σάλαφ, δηλαδή του αγνού, του σωστού Μουσουλμάνου, όπου ενυπάρχουν δύο προσεγγίσεις που σχετίζονται με τα θρησκευτικά καθήκοντά του. Σύμφωνα με την πρώτη, ένας αγνός Μουσουλμάνος μπορεί να "αδιαφορεί" για το τι συμβαίνει γύρω του, ή να προτρέπει αδελφούς του να τον ακολουθήσουν στον "σωστό δρόμο" αλλά και εδώ είναι το σημαντικό, να μην καταφεύγει στην επιβολή τιμωρητικών ποινών εναντίον όσων δεν συμμορφώνονται με τις προτροπές του. Σύμφωνα με τη δεύτερη, την Τακφιριστική ερμηνεία ο σωστός Μουσουλμάνος προτρέπει τους αδελφούς του στο "σωστό δρόμο" και επιβάλλει τιμωρία σε όσους δεν συμμορφώνονται με την προτροπή του και αυτό είναι το επικίνδυνο. Δηλαδή ο σωστός Μουσουλμάνος έχει θρησκευτική υποχρέωση και είναι καλό και ευλογημένο από τον Θεό να τιμωρήσει αυτούς που δεν συμμορφώνονται με την σωστή ισλαμική πίστη. Ο ISIS, που μας ενδιαφέρει ιδιαίτερα, ανήκει σε αυτήν την κατηγορία, όντας Σουνιτικό, Χανμπαλικό, Ουαχαμπιστικό, Σαλαφιστικό και Τακφιριστικό κίνημα³⁵.

Το ριζοσπαστικό ισλαμιστικό κίνημα καλύπτει τις πλέον πρόσφατες προσπάθειες για την δημιουργία ενός ισλαμικού κράτους, στην βάση μιας ολιστικής θεώρησης του Ισλάμ. Αρχίζει από τον μεσοπόλεμο με την ίδρυση των Αδελφών Μουσουλμάνων, διήρκεσε μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του 1960, όταν ο ισλαμισμός ήταν σαφώς σε μειονεκτική θέση σε σχέση με τον εκκοσμικευμένο παναραβισμό και εμφανιζόταν σε μεγάλο βαθμό ως έκφραση των πιο οπισθοδρομικών τμημάτων της αραβικής κοινωνίας, των εμίρηδων, κ.ά. Σε ένα εκπληκτικό του άρθρο, στις 31 Αυγούστου 2014, στους «The Sunday Times»³⁶, ο πολυσυζητημένος πρώην ΥΠΕΞ των ΗΠΑ Henry Kissinger (Χένρι Κίσιντζερ), με τίτλο «The world in flames», περιέγραφε με παραστατικό τρόπο την δημιουργία των Αδελφών Μουσουλμάνων και την μετεξέλιξη διαφόρων παραφυάδων των στις σημερινές τρομοκρατικές

³⁵Βλ. Συνέντευξη Ι. Μάζη στην ιστοσελίδα www.capital.gr, Δ. Δελεβέγκος, «Γ. Μάζης: Γιατί το Ισλαμικό Κράτος θα συντριβεί», 29/7/16, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/phHAh3> (πρόσβαση 12-2-2017)

³⁶Βλ. Henry Kissinger, «The world in flames», The Times, 31/8/14, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/GFg81C> (πρόσβαση 15-4-17)

οργανώσεις, που όλοι γνωρίζουμε σήμερα, περισσότερο από τις φρικαλεότητες που διαπράττουν, παρά από την ιδεολογικά και θρησκευτικά πιστεύω των. Την άνοιξη του 1947 ο Αιγύπτιος δάσκαλος και θρησκευτικός ακτιβιστής Hassan al-Banna³⁷ (Χασάν αλ Μπανά), ο ιδρυτής των Αδελφών Μουσουλμάνων το 1928) πρότεινε στον τότε βασιλιά Φαρούκ την ίδρυση ενός θρησκευτικού ισλαμικού κράτους. Η Δύση, κατά τον αλ Μπανά, είναι χρεοκοπημένη και παρηκμασμένη. Ο αλ Μπανά είπε, ουσιαστικά, ότι η παγκόσμια τάξη, όπως την δημιούργησε η Δύση, είχε χάσει την ισχύ αλλά και τη νομιμοποίηση. Στην πραγματικότητα «παγκόσμια τάξη» δεν υπήρξε ποτέ. Το σύγχρονο πολιτικό οικοδόμημα δημιουργήθηκε περίπου 400 χρόνια πριν, στη Βεστροαλία, με την ομώνυμη συνθήκη (1648 μΧ.) μετά από έναν αιώνα πολέμων στην Ευρώπη. Βασίστηκε σε ένα σύστημα ανεξάρτητων κρατών και στον περιορισμό των φιλοδοξιών εκάστου από αυτά, μέσα από έναν μηχανισμό ισορροπίας δυνάμεων³⁸.

Το 1964 ο ιεροδιδάσκαλος και θεωρητικός της Μουσουλμανικής Αδελφότητας Sayyid Qutb³⁹ (Σαΐντ Κουτμπ) πρότεινε το Ισλάμ να ανατρέψει με πόλεμο την υπάρχουσα παγκόσμια τάξη. Η πρόταση αυτή αποτελεί το θεμέλιο της σκέψης των σύγχρονων ισλαμιστών. Αποστολή του Ισλάμ είναι, κατά τον Κουτμπ, να αποτινάξει όλα αυτά και να τα αντικαταστήσει με την παγκόσμια εφαρμογή των δογμάτων του κορανίου. Έτσι για τους ισλαμιστές φονταμενταλιστές οι απόψεις αυτές εμπεριέχουν αλήθειες πέραν της υφιστάμενης διεθνούς τάξης. Αποτελούν την πολεμική ιαχή των ακραίων ισλαμιστών (των τζιχαντιστών) στη Μέση Ανατολή και πέραν αυτής, εδώ και δεκαετίες⁴⁰.

³⁷ Βλ. Φωτό 1, ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β'(Φωτό) , σ. 82

³⁸ Βλ. Henry Kissinger, «The world in flames», The Times, 31/8/14, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/GFg81C> (πρόσβαση 15-4-17)

³⁹ Βλ. Φωτό 1, ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β'(Φωτό) , σ. 82

⁴⁰ Βλ. Henry Kissinger, «The world in flames», The Times, 31/8/14, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα (<https://goo.gl/GFg81C> (πρόσβαση 15-4-17)

1.4 Το Ισλαμικό Κράτος. Οι Χορηγοί.

Το Ισλαμικό Κράτος, σύμφωνα με πολλούς αναλυτές, αποτελεί ένα νέο βήμα στα μισθοφορικά. Σε αντίθεση με τις τζιχαντιστικές ομάδες που πολέμησαν στο Αφγανιστάν, τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη και στη Τσετσενία γύρω από τον Οσάμα μπιν Λάντεν, δεν αποτελούν μια προσθετική δύναμη, αλλά ένα στρατό από μόνο του. Σε αντίθεση με τις προηγούμενες ομάδες στο Ιράκ, τη Λιβύη και τη Συρία,⁴¹ τώρα στο Ισλαμικό Κράτος διαθέτουν εξελιγμένες υπηρεσίες επικοινωνίας, (Cyber-Caliphate)⁴² που καλούν για ένταξη και στρατολόγηση, χρησιμοποιώντας τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και τα διεθνή ΜΜΕ, καθώς και πολιτικούς αξιωματούχους, που έμαθαν τη δουλειά στις μεγάλες δυτικές σχολές, ικανούς να αναλάβουν αμέσως τη διοίκηση μιας περιοχής, κάτι που το βλέπουμε στις καταληφθείσες περιοχές, όπου εφαρμόζεται άμεσα η ισλαμική διοίκηση, συνεπικουρούμενοι βέβαια με το καθεστώς τρόμου που εφαρμόζουν άμεσα με σχέδιο, οργάνωση, αποφασιστικότητα και με γνώσεις του διεθνούς “marketing”,⁴³ όπως τους δημόσιους αποκεφαλισμούς και την προβολή των στα κοινωνικά μέσα, στα διεθνή ΜΜΕ κλπ.

Το Ισλαμικό Κράτος επεκτάθηκε, ως γνωστόν ραγδαία ιδίως την διετία 2014-2015 στην Συρία και το Ιράκ και σύμφωνα με πολλούς αναλυτές ήταν αποτέλεσμα του νέου περιφερειακού ανταγωνισμού και κυρίως των ενεργειών της Σαουδικής Αραβίας, της Τουρκίας και του Κατάρ στα Συριακά εδάφη. Και πίσω από όλα αυτά η Αυτοκρατορία, οι ΗΠΑ, που θα αναλύσουμε παρακάτω.

Ο Patrick Cockburn παρατηρεί σχετικώς:

*«Οι θετοί γονείς του Ισλαμικού Κράτους και των άλλων Σουνιτικών τζιχαντιστικών κινήσεων είναι η Σαουδική Αραβία, οι μοναρχίες του Κόλπου και η Τουρκία. Αυτό δεν σημαίνει βέβαια ότι οι τζιχαντιστές δεν είχαν ρίζες στις περιοχές που αναπτύχθηκαν, αλλά η υποστήριξη από τις Σουνιτικές δυνάμεις του εξωτερικού αποδείχθηκε κρίσιμη για την άνοδό τους. Η βοήθεια της Σαουδικής Αραβίας και του Κατάρ ήταν κατά κύριο λόγο χρηματική, συνήθως δια μέσου ιδιωτικών δωρεών(...). Ο ρόλος της Τουρκίας στην βοήθεια προς το Ισλαμικό Κράτος και άλλες τζιχαντιστικές ομάδες είναι διαφορετικός αλλά το ίδιο σημαντικό με αυτόν της Σαουδικής Αραβίας. Η πιο σημαντική της πράξη είναι να κρατάει ανοιχτά τα 820 ΚΜ σύνορά της με την Συρία. Αυτό προσέφερε στο Ισλαμικό Κράτος, την Αλ Νούσρα και άλλες ομάδες της αντιπολιτεύσεως την δυνατότητα να διαθέτουν μια ασφαλή βάση στα νώτα τους, από την οποία έφερναν ανθρώπους και όπλα».*⁴⁴ Έτσι η Αμερική, άφησε τουλάχιστον στο αρχικό στάδιο ελεύθερο το Ι.Κ., το κατά πολλούς αναλυτές και δημοσιογράφους

⁴¹Βλ. Ι. Μπαλτζής, «"Χάθηκε" ο Σαουδάραβας Πρίγκηπας Μπαντάρ Μπιν Σουλτάν», Ινφονόμων Πολιτικά, 22/2/14, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/Acq2T9> (πρόσβαση 25/1/17)

⁴² Βλ. Φωτό 8,9,10,11,12,13,14,15, ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β' σ.86-89

⁴³ Βλ. S. Frenkel, «Everything You Ever Wanted to Know About How ISIS Uses The Internet», BuzzFeed News, 13/5/16, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/Ewyp5T> (πρόσβαση 15-3-17)

⁴⁴ Βλ. P. Cockburn, , *Η Επιστροφή των Τζιχαντιστών:Το Ισλαμικό Κράτος και η Νέα Εξέγερση των Σουνιτών*, Μεταίχμιο, Αθήνα 2014, σελ. 61-63.

«δημιούργημά» της υπό μια έννοια⁴⁵, όπως θα δούμε παρακάτω με περισσότερα στοιχεία, να τελειώσει στην Συρία και στο Ιράκ την αναδιάταξη των πληθυσμών, 100 χρόνια μετά την συμφωνία Sykes – Picot⁴⁶, ώστε να υλοποιήσει τα σχέδια της για την αναδιαμόρφωση της περιοχής και της δημιουργίας της Νέας Μέσης Ανατολής⁴⁷, μια άποψη που ασπάζεται ο υπογράφων και αποτελεί προσωπική του εκτίμηση.

⁴⁵ Βλ. G. Chengu, «America Created Al-Qaeda and the ISIS Terror Group» , globalresearch, 19/9/14, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/WC3LFe> (πρόσβαση 22/9/17)

⁴⁶ Βλ. Χάρτη 6, Παράρτημα Α' (Χαρτών), σ.78.

⁴⁷ Βλ. Χάρτη 8, 9, 10, Παράρτημα Α' (Χαρτών), σ.80-81.

2. Ανακατανομή Ισχύος. Η Περίπτωση της Συρίας.

2.1 Αραβική Άνοιξη-Μονοπολικός Κόσμος

Στις 18 Δεκεμβρίου του 2010, στην πόλη Sidi Bouzid της Τυνησίας, ένας πλανόδιος πωλητής φρούτων και λαχανικών, ο Mohamed Bouazizi (Μοχάμεντ Μπουαζίζι), αυτοπυρπολήθηκε, διαμαρτυρόμενος για την κατάσχεση των προϊόντων του από την αστυνομία επειδή δεν είχε άδεια. Η ενέργεια αυτή του 27χρονου πωλητή, είχε ως αποτέλεσμα να ξεσπάσουν διαδηλώσεις κατά της κυβέρνησης αρχικά στη Sidi Bouzid και στη συνέχεια σε διάφορες πόλεις της Τυνησίας, όπου τελικά 219 άτομα σκοτώθηκαν και 510 τραυματίστηκαν⁴⁸. Αυτό ήταν η αρχή της λεγόμενης Αραβικής Άνοιξης. Εκδηλώθηκαν εξεγέρσεις στην Τυνησία και την Αίγυπτο, εμφύλια σύρραξη στη Λιβύη, εξεγέρσεις στο Μπαχρέιν, τη Συρία και την Υεμένη. Μεγάλες διαδηλώσεις έγιναν επίσης στην Αλγερία, το Ιράν, το Ιράκ, την Ιορδανία, το Μαρόκο και το Ομάν. Μικρότερες οργανωμένες διαμαρτυρίες έγιναν στο Τζιμπουτί, το Κουβέιτ, τον Λίβανο, τη Μαυριτανία, τη Σαουδική Αραβία, και το Σουδάν⁴⁹.

Είναι σαφές πλέον ότι η Μέση ανατολή όπως την γνωρίζαμε μέχρι τώρα, σε λίγο δεν θα υπάρχει ούτε στους χάρτες. Η επαναχάραξη των συνόρων είναι ήδη δεδομένη και έχει αρχίσει να συντελείται⁵⁰. Αυτά που βλέπουμε σήμερα είναι το αποτέλεσμα της αυθαίρετης διαίρεσης της περιοχής από δύο συνταγματάρχες το 1916. Τον Άγγλο Sykes και τον Γάλλο Picot. Και εκατό χρόνια μετά η περίφημη συμφωνία Sykes-Picot είναι πλέον νεκρή και η νέα Μέση Ανατολή διαφαίνεται από σχεδιασμούς χαρτών από τις ΗΠΑ⁵¹.

Έτσι είναι ξεκάθαρο πλέον, ότι η αμερικανικής εμπνεύσεως περιβόητη «Αραβική άνοιξη» του 2011 απέτυχε παταγωδώς, με αποτέλεσμα αντί της εγκαθίδρυσης της δημοκρατίας στη Μέση Ανατολή (όπως ήταν η διακηρυσσόμενη επιδίωξη των εμπνευστών) να επικρατεί απίστευτο χάος και λουτρά αίματος και βαρβαρότητας. Οι πομφόλυγες περί εισαγόμενης δημοκρατίας σε πολύπαθες μουσουλμανικές χώρες, όπου ακόμη επιβιώνουν η καταπιεστική οθωμανική κληρονομιά και η διαλυτική αποικιοκρατική πολιτική της Δύσης, έχουν αντικατασταθεί από ένα σκληρό δίλημμα: δικτατορία ή χάος, με το τελευταίο, προς το παρόν να επικρατεί. Το πώς θα εξελιχθούν τα σύνορα στο μέλλον θα το δούμε παρακάτω. Οι Νεοσυντηρητικοί, (NeoCons), μια πολιτική δύναμη, με προσωπικότητες από τον Ρεπουμπλικανικό χώρο, αλλά ακόμη και από άλλους πολιτικούς και οικονομικούς χώρους, αποτελούσε στις αρχές της δεκαετίας του 2000

⁴⁸Βλ. Yasmine Ryan, «How Tunisia's revolution began», Al Jazeera, 25/1/11, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/oqLWLh> (πρόσβαση 15-4-17)

⁴⁹Βλ. T. Lageman, «Mohamed Bouazizi: Was the Arab Spring worth dying for?», Al Jazeera, 3/1/16, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/8MsX7W>, (πρόσβαση 15-4-17)

⁵⁰Βλ. Χάρτη 9,10 Παράρτημα Α' (Χαρτών), σ 80-81

⁵¹Βλ. Χάρτη 6, καθώς και Χάρτες 8,9,10 Παράρτημα Α' (Χαρτών), σ 78 και σ 80,81

την κυρίαρχη πολιτική δύναμη, που καθοδηγούσε (ίσως και σήμερα να έχει κάποια επιρροή στην αμερικανική πολιτική!!)⁵², σε πολλές περιπτώσεις την Αμερικανική Διοίκηση. Έτσι θεωρούνται από ορισμένους αναλυτές, χωρίς να μπορεί να επιβεβαιωθεί ότι ενδεχομένως να ευρίσκονται πίσω από την Αραβική Άνοιξη.⁵³

Ο πρόεδρος της Ρωσίας Βλαδίμηρος Πούτιν στις 10 Φεβρουαρίου 2007 στο συνέδριο για την ειρήνη και την ασφάλεια στο Μόναχο και μπροστά στην καγκελάριο Angela Merkel, αναφέρθηκε στον μονοπολικό κόσμο και την επιδίωξη των ΗΠΑ επί αυτού, για την παγκόσμια κυριαρχία (monopolistic dominance). Τι είναι ο μονοπολικός κόσμος; Αναφέρεται σαν ένας τύπος κατάστασης. Δηλαδή ένα κέντρο εξουσίας, ένα κέντρο δύναμης, ένα κέντρο λήψης αποφάσεων. Είναι ένας κόσμος που υπάρχει μια κυρίαρχη δύναμη παγκοσμίως, ελέγχοντας και εξουσιάζοντας τον κόσμο. Αυτή είναι η επιδίωξη των ΗΠΑ και όλες οι ενέργειές των αποβλέπουν σε αυτή την γεωστρατηγική σύνθεση. Ιδού η αποκαλυπτική ομιλία Πούτιν.⁵⁴

⁵²Βλ. C. Pomorski, «*Are the Neocons Still Republicans?*», Tablet, 27/3/17, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/3Xfhtb> (πρόσβαση 16/4/17)

⁵³Βλ. J. Muravchik, «*Neoconservatives and the Arab spring*», Commentary, 1/9/11 διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/776NoQ> (πρόσβαση 15/4/17)

⁵⁴Βλ. Ομιλία Πούτιν, «*Putin's memorable Munich Speech 2007*», YouTube, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/URxJ96> (πρόσβαση 12/3/17).

2.2 Γεωπολιτική και οι Αμερικανικοί Σχεδιασμοί.

Η γεωπολιτική, κατά τον καθηγητή Ι. Μάζη, «είναι η επιστήμη που μεθοδολογικά μελετά, περιγράφει και προβλέπει την ανακατανομή ισχύος»⁵⁵.

Οι ΗΠΑ, διαμορφώνουν την εθνικής τους στρατηγική για την παγκόσμια κυριαρχία, πολύ πριν δούμε την εφαρμογή των σχεδιασμών τους. Έτσι το 2000, το National Energy Policy Development Group (NEPDG), υπό την προεδρία του Dick Cheney είχε εντοπίσει τα παγκόσμια αποθέματα πετρελαίου και φυσικού αερίου στην Αν. Μεσόγειο και στην Συριακή ενδοχώρα. Οπότε το 2001, μετά την 11η Σεπτεμβρίου η Ουάσιγκτον αποφάσισε να επιτεθεί διαδοχικά σε οκτώ χώρες (Αφγανιστάν, Ιράκ, Λιβύη, Συρία, Σουδάν, Σομαλία, Ιράν) για να αρπάξουν τους φυσικούς πόρους τους. Το επιτελείο του υιοθέτησε τότε το σχέδιο για την αναδιαμόρφωση της «Ευρύτερης Μέσης Ανατολής» (το οποίο περιλαμβάνει επίσης τη μερική διάλυση της Τουρκίας και της Σαουδικής Αραβίας), ενώ το υπουργείο Εξωτερικών δημιούργησε το επόμενο έτος το τμήμα MENA (Middle East North Africa) για να οργανώσει την «Αραβική Άνοιξη». Ο ανωτέρω σχεδιασμός αποκαλύφθηκε από τον πρώην ανώτατο Δκτη του NATO στην Ευρώπη, στρατηγό Wesley Clark, σε μια εκπληκτική - αποκαλυπτική ομιλία.⁵⁶

Συγκεκριμένα, το 2001, ο πρόεδρος Τζορτζ Μπους όταν αποφάσισε να τοποθετήσει, εκτός των άλλων αραβικών κρατών και την Συρία στον κατάλογο των στόχων για καταστροφή, αποσκοπούσε σε τρεις επιδιώξεις:

- **Να καταστραφεί ο «άξονας της Αντίστασης» (ο Σιϊτικός άξονας) και να ευνοηθεί η Ισραηλινή παρουσία στην περιοχή.**
- **Να βάλει χέρι στα τεράστια αποθέματα φυσικού αερίου.**
- **Να αναδιαμορφώσει την «Ευρύτερη Μέση Ανατολή».**

Τα γεωστρατηγικά σχέδια των ΗΠΑ έλαβαν τελικά τη μορφή της «Αραβικής Άνοιξης» από το 2011⁵⁷. Τι ήταν η Αραβική άνοιξη, που τελικά κατέληξε σε Αραβικό εφιάλτη; Ένας σύγχρονος υβριδικός πόλεμος 4ης γενιάς, που σκοπό είχε να φέρει τη Μουσουλμανική Αδελφότητα, καθώς και μετριοπαθή ισλαμικά στοιχεία στην εξουσία, κατά το πρότυπο των ισλαμιστών της Τουρκίας του Ερντογάν. Τα αποτελέσματα της λανθασμένης αυτής πολιτικής είναι φανερά σε όλους μας σήμερα και αντί μετριοπαθών Ισλαμικών στοιχείων ξεπήδησαν σαν από το λυχνάρι του Αλαντίν, τα πιο ακραία ριζοσπαστικά Ισλαμιστικά στοιχεία και Σουνιτικές Σαλαφιστικές, Τακφριστικές Οργανώσεις, όπως το «καλύτερο

⁵⁵ Παραδόσεις στο Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών 2015-2016.

⁵⁶ Βλ. Βίντεο: «General Wesley Clark: The US will attack 7 countries in 5 years», YouTube, 3/10/07, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/NyPv59> (πρόσβαση 28/12/16)

⁵⁷ Βλ. St. Jones, «US Foreign Policy After 9/11», ThoughtCo, 12/5/17, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/EFDMSD> (πρόσβαση 11-3-17)

δημιούργημα», το απόλυτο κακό, το Ισλαμικό Κράτος ή ISIS ή Daesh.⁵⁸ Αυτή την στιγμή οι ζώνες ακυβερνησίας στον μουσουλμανικό κόσμο επηρεάζουν τη Λιβύη (η οποία έχει πλέον καταστραφεί από την άφρονα πολιτική των ΗΠΑ και των συμμάχων των), την Αίγυπτο, την Υεμένη, τη Λωρίδα της Γάζα, τον Λίβανο, τη Συρία, το Ιράκ, το Αφγανιστάν, το Πακιστάν, τη Νιγηρία, το Μάλι, το Σουδάν και την Σομαλία. Έτσι η Μέση Ανατολή βιώνει σήμερα μια σύγκρουση που μοιάζει, αλλά είναι ευρύτερη από αυτή της Ευρώπης των θρησκευτικών πολέμων του 17ου αιώνα. Και να επισημάνουμε και το ανησυχητικό για την εθνική μας ασφάλεια, το ήδη διαπιστωμένο, δηλαδή της εκπαίδευσης ισλαμιστών τρομοκρατών, στην γειτονιά μας, στο Κόσσοβο, εδώ και πολλά χρόνια⁵⁹.

⁵⁸ Βλ. Ι. Μπαλτζώη, «Η προβολή ισχύος ΗΠΑ - Ρωσίας στη Συρία και η νέα μέθοδος Brzezinski», Analystsforchange, 21/10/16, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/jWVPDR> (πρόσβαση 17/5/17)

⁵⁹ Βλ. Ο.π.

2.3 Οι Δημιουργοί –Το όργανο.

Θεωρείται προφανές, από διάφορους αναλυτές, σοβαρές μαρτυρίες και αποκαλύψεις, όπως θα δούμε πιο κάτω, ότι το ISIS ήταν «δημιούργημα» (όπως και η AQ στο Αφγανιστάν) και αποτελούσε γεωστρατηγική εργαλειοθήκη των Αμερικανικών μυστικών υπηρεσιών (CIA), που ως στόχο είχε την ανατροπή του καθεστώτος Assad στη Συρία και την ανάσχεση της προβολής ισχύος και επιρροής της Ρωσίας (ιδιαίτερως) και της Κίνας στη Μέση Ανατολή⁶⁰. Έτσι θα καταδείξουμε τι είναι στην πραγματικότητα το Ισλαμικό κράτος, ποιοι το βοήθησαν να γιγαντωθεί, ποιοι ευνοούνται, οι ενεργειακές παγκόσμιες συνιστώσες και οι επιπτώσεις από τα γεγονότα και τις εξελίξεις.

Ο άνθρωπος που έπαιξε αρχικά σημαντικό ρόλο στην σημερινή μορφή του Ισλαμικού Κράτους, σύμφωνα με τον Καναδό καθηγητή Michel Chossudovsky, είναι η πρώην ΥΠΕΞ των ΗΠΑ την Condoleezza Rice⁶¹. Το 2006 κατά την διάρκεια της κορύφωσης της διαμάχης μεταξύ ΗΠΑ και Ιράν, η Rice παρότρυνε όλα τα Σουνιτικά κράτη να δημιουργήσουν τον «Άξονα Σουνιτών», ως απάντηση στον υφιστάμενο «Σιϊτικό Άξονα» (Ιράν-Ιράκ-Συρία-Λίβανος) που είχε δημιουργήσει το Ιράν κρατών και που έπρεπε να διαρραγεί. Έτσι το σχέδιο ορίστηκε να το οργανώσει ο διαβόητος πρίγκιπας Bandar bin Sultan, πρώην πρέσβης στις ΗΠΑ και πρώην Υπουργός πληροφοριών της Σαουδικής Αραβίας.⁶² Το αποτέλεσμα ήταν η δημιουργία στυγνών και αδίστακτων Σουνιτικών Ισλαμιστικών Σαλαφιστικών Οργανώσεων, για να πολεμήσουν το καθεστώς Άσαντ στην Συρία. Σε τελική ανάλυση, το αποτέλεσμα του σχεδίου της Rice, ήταν τελικά και η δημιουργία του εξτρεμιστικού Ισλαμικού Κράτους, με σημαία την Τζιχάντ και σκοπό την δημιουργία του Χαλιφάτου στην περιοχή του Λεβάντε και Ιράκ, κάτι το οποίο είναι πρωτοφανές και άνευ προηγουμένου στην ιστορία του Ισλάμ.⁶³

Η ουσία είναι ότι οι ΗΠΑ και η Δύση έπαιζαν ένα επικίνδυνο διπλό παιχνίδι με το ISIS, προσπαθώντας από τη μία να το ελέγξουν και να το ανασχέσουν, ώστε να μην υπερεπεκταθεί εις βάρος των σχεδίων και των συμμάχων τους στη Μέση Ανατολή (Τουρκία, Ιορδανία, Σαουδική Αραβία) και από την άλλη δεν θέλουν την ολοκληρωτική του καταστροφή, όπως επιθυμεί η Ρωσία, γιατί δεν είναι διατεθειμένοι να χάσουν ένα χρήσιμο γεωστρατηγικό εργαλείο αποσταθεροποίησης μη αρεστών σε αυτούς καθεστώτων (και όχι μόνο). Τώρα επί προεδρίας Trump διαπιστώνεται ελκρινής βούληση των ΗΠΑ για εξάλειψη του ΙΚ.

Θα πρέπει να αναφερθούμε και στον Αμερικανό γεροισιαστή John McCain, καθώς αποτελεί μια ιδιαίτερη περίπτωση. Τον Μάιο 2013, ο γεροισιαστής John

⁶⁰ Βλ. G. Chengu, «America Created Al-Qaeda and the ISIS Terror Group», *Global Research*, 19/9/14, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/FcuWt6> (πρόσβαση 28/9/17)

⁶¹ Η Condoleezza Rice ήταν η 66η κατά σειρά υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ, και η δεύτερη κατά σειρά επικεφαλής του Υπουργείου, στην κυβέρνηση Μπους (2005-2009)

⁶² Βλ. Μ. Chossudovsky, *Η Παγκοσμιοποίηση του πολέμου*, Πιρόγα, Αθήνα 2016, σ221-222.

⁶³ Βλ. Μ. Chossudovsky, *Η Παγκοσμιοποίηση του πολέμου*, ο.π, σ221-222.

McCain μπήκε παράνομα στη Συρία, στην περιοχή του Idleb, μέσω της Τουρκίας για να συναντηθεί με τους ηγέτες της «ένοπλης Συριακής αντιπολίτευσης», για ενημέρωση, συντονισμό, έκδοση οδηγιών. Ήταν ο συντονιστής της Συριακής αντιπολίτευσης, τουλάχιστον στα αρχικά στάδια⁶⁴. Ιδού η προσωπική ανάρτηση, σχετικά με την επίσκεψή του στην Συρία, στο twitter ⁶⁵.

Τουλάχιστον στα αρχικά στάδια, το ΙΚ χρηματοδοτήθηκε και εξοπλίστηκε σχεδόν αποκλειστικά από τη Σαουδική Αραβία και το Κατάρ. Αργότερα δεδομένου της κατάληψης πετρελαιοπηγών στα εδάφη που ήλεγχε επιδόθηκε σε λαθρεμπόριο πετρελαίου (και πολλών άλλων παράνομων δραστηριοτήτων) διαμέσου Τουρκίας αποκομίζοντας τεράστια κέρδη. Σύμφωνα μάλιστα με πληροφορίες και τις αποδείξεις που παρουσίασε η Ρωσία μετά την προβοκατόρικη και πανάθλια πράξη της κατάρριψης ύπουλα του Ρωσικού Suhoi-24 από τουρκικό F-16, το λαθραίο πετρέλαιο εξαγόταν από την Τουρκία, από την ναυτιλιακή εταιρία BMZ συμφερόντων του Bilal Erdogan, υιού του «σουλτάνου» Recep Tayyip Erdogan. Παρακάτω θα αναφερθούμε αναλυτικά στους οικονομικούς πόρους του Ισλαμικού Κράτους⁶⁶.

Πριν την εμφάνιση του ISIS «αυτόνομα», ερχόμαστε λίγο πιο πίσω για να δούμε τι είχε σχεδιασθεί. Έτσι, για την ανατροπή του Assad, αποφασίστηκε μυστικά το 2013 μεταξύ CIA και της Σαουδικής Αραβίας να οργανωθεί μια επιχείρηση με την κωδική ονομασία Timber Sycamore (Δοκάρι Συκομουριάς). Το σχέδιο αυτό αποκαλύφθηκε πρόσφατα (23 Ιαν. 2016) από την εφημερίδα The New York Times, με το άρθρο των δημοσιογράφων MARK MAZZETTI και MATT APUZZOJAN «U.S. Relies Heavily on Saudi Money to Support Syrian Rebels»⁶⁷.

Βάσει της συμφωνίας αυτής, οι Σαουδάραβες έχουν την υποχρέωση να παράσχουν όπλα και τους απαραίτητους πόρους για την υλοποίηση της συμφωνίας, η δε CIA θα αναλάμβανε την εκπαίδευση των «αντικαθεστωτικών ή της Συριακής αντιπολίτευσης» πριν από την ανάπτυξη των ομάδων αυτών στο πεδίο της μάχης στην Συρία. Εκτός από την Σαουδική Αραβία, η εφημερίδα αποκαλύπτει και άλλους «χορηγούς» της επιχείρησης «Δοκάρι Συκομουριάς». Αναφέρεται στο δημοσίευμα η Τουρκία και το Κατάρ.

Εδώ να πούμε ότι οι σχέσεις μεταξύ της CIA και της Σαουδικής Αραβίας στην διεξαγωγή των «βρώμικων και μη σύννομων» επιχειρήσεων ανά τον κόσμο,

⁶⁴Βλ. T. Meisan, «John McCain, le chef d'orchestre du "printemps arabe" , et le Calife», reseauinternational, 24/8/14, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/Ya5aA2> (πρόσβαση 12/4/17), καθώς και Φωτό 3, 4, Παράρτημα Β'(Φωτό), σ.83

⁶⁵Βλ. Φωτό 5, Παράρτημα Β'(Φωτό), σ.84

⁶⁶Βλ. Π. Παναγιώτου, « ISIS: «Κράτος Τρόμου» με περιουσία 2 τρισ. δολάρια, έκταση Βρετανίας και πληθυσμό 10 εκ.», tnxs, 19/11/15, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/2yvgZd> (πρόσβαση 15-4-17)

⁶⁷Βλ. M. MAZZETTI and M. APUZZO, «U.S. Relies Heavily on Saudi Money to Support Syrian Rebels», The New York Times, 23/1/16, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/pcn635> (πρόσβαση 15-5-17)

ανάγονται περί το τέλος της δεκαετίας του 1970. Τότε οι σεΐχηδες από το Ριάντ οργάνωσαν το λεγόμενο Safari Club - «ένα συνασπισμό εθνών, συμπεριλαμβανομένων του Μαρόκο, της Αιγύπτου και της Γαλλίας, το οποίο διεξήγαγε μυστικές και κεκαλυμμένες επιχειρήσεις γύρω από την Αφρική. Έτσι η CIA χρησιμοποίησε την Σαουδική Αραβία, ακόμη και ιδιαίτερα σε χρηματοδοτήσεις πολλών βρώμικων επιχειρήσεων, που η ίδια επισήμως δεν μπορούσε να αναλάβει. Άλλο που δεν ήθελε το καταπιεστικό Ουαχαμπικό καθεστώς των Σαούντις. Με τον τεράστιο πλούτο που διέθεταν, η δυναστεία των Σαούντις, η οικογένεια που έδωσε το όνομά της σε ένα κράτος, εξαγόραζαν την φιλία των Αμερικανών και διέθεταν έναν ισχυρό υποστηρικτή και σύμμαχο, παρά το απολύτως ανελεύθερο και καταπιεστικό καθεστώς. Σύμφωνα με το άρθρο, δεν υπάρχει πλέον αμφιβολία, ότι την ίδια διαδικασία ακολούθησε και η χρηματοδότηση των δραστηριοτήτων της CIA στο Αφγανιστάν, στην Αγκόλα και σε άλλα μέρη του κόσμου που μυστικά ενεπλάκη η κεντρική υπηρεσία πληροφοριών και είναι ουκ ολίγες με επακόλουθο των μυστικών αυτών δραστηριοτήτων, την δημιουργία της Αλ-Κάιντα, του Ισλαμικού Κράτους και πολλών παρόμοιων εξτρεμιστικών – τρομοκρατικών οργανώσεων και που έχουν τροφοδοτηθεί σε μεγάλο βαθμό με τα απαραίτητα όπλα και χρήματα⁶⁸.

Έτσι θεωρείται από πολλούς αναλυτές, ότι το ISIS αποτελούσε μέχρι το 2016 (προεδρία Obama), στρατηγική εργαλειοθήκη των Αμερικανικών μυστικών υπηρεσιών (CIA) που ως στόχο είχε την ανατροπή του καθεστώτος Assad στη Συρία (τόρα που οι εξελίξεις έχουν αλλάξει, έχει αλλάξει και η πολιτική των ΗΠΑ και δεν θέτουν ως πρωταρχικό σκοπό την πτώση του Assad) και την ανάσχεση της προβολής ισχύος και επιρροής της Ρωσίας στη Μέση Ανατολή. Η κλασική πλέον φωτογραφία του γερουσιαστή John McCain να συνομιλεί και να κατευθύνει τους ηγέτες της λεγόμενης "Συριακής αντιπολίτευσης», κάπου εντός της Συρίας, παρουσιάστηκε ακόμη και από το CNN!!⁶⁹.

Το ISIS, κατά την προσωπική άποψη του γράφοντος, είναι το τέρας που «δημιούργησαν», εκπαίδευσαν και κατεύθυναν (τουλάχιστον στα αρχικά στάδια) οι μυστικές υπηρεσίες των ΗΠΑ, με την Τουρκία σε πρωταγωνιστικό ρόλο (στρατόπεδα εκπαίδευσης τρομοκρατών, είσοδος και έξοδος τζιχαντιστών, προμήθεια οπλικών συστημάτων και πυρομαχικών, λαθρεμπόριο πετρελαίου, αρχαιοτήτων κλπ.) και χορηγούς και μέγα χρηματοδότες την Σαουδική Αραβία και το Κατάρ, με σκοπό να πολεμήσει μαζί με την Συριακή αντιπολίτευση, για την ανατροπή του προέδρου Assad⁷⁰ και την εγκαθίδρυση Σουνιτικού Ισλαμικού καθεστώτος, για να «διαρρήξουν τον Σιϊτικό άξονα» Ιράν- Ιράκ-Συρία-Λίβανος. Πολέμησε μαζί με την Al Nusra, υπό την σκέπη της AQ, καθώς και με άλλες

⁶⁸Βλ. Βλ. M. MAZZETTI and M. APUZZO, «U.S. Relies Heavily on Saudi Money to Support Syrian Rebels», The New York Times, 23/1/16, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/pcn635> (πρόσβαση 15-5-17)

⁶⁹Βλ. Φωτό 3, Παράρτημα Β' (Φωτό), σ.83

⁷⁰Βλ. R. F. Kennedy, Jr, «Why the Arabs don't want us in Syria», Politico, 23/2/16, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/rtNJY3> (πρόσβαση 22/4/17)

Ισλαμιστικές Σουνιτικές οργανώσεις, αλλά ηττήθηκε, όπως και η Συριακή αντιπολίτευση από τον Συριακό στρατό και τον Σιΐτικό Hezbollah του Λιβάνου. Σε παλαιότερη συνέντευξή της η Hillary Clinton, αποκάλυψε με αφοπλιστική ειλικρίνεια, πως οι ΗΠΑ δημιούργησαν την Al Qaeda και το ISIS, σε μια συνέντευξη σοκαριστική. Δείτε το βίντεο⁷¹.

Το ποιος ήταν πίσω από την λεγόμενη Συριακή αντιπολίτευση FSA (Free Syrian Army) και διάφορες τζιχαντιστικές οργανώσεις, ιδιαίτερα δε πίσω από το ISIS, αποδεικνύεται από την πρόσφατη δημοσίευση μιας καταγραφής λόγων που εκφωνήθηκαν ιδιωτικά από τον πρώην ΥΠΕΞ των ΗΠΑ John Kerry τον Σεπτέμβριο 2016, που αποκαλύπτει την πολιτική του υπουργείου Εξωτερικών των ΗΠΑ, όλο το προηγούμενο χρονικό διάστημα. Η δημοσίευση (Δεκέμβριος 2016) και το ηχογραφημένο απόσπασμα από το περιοδικό «The Last Refuge», της συνεδρίασης μεταξύ του John Kerry και των μελών του Εθνικού Συνασπισμού (στις 22 Σεπτεμβρίου 2016 στην αντιπροσωπεία των Κάτω Χωρών στα Ηνωμένα Έθνη), δεν αφήνει καμιά αμφιβολία για την πολιτική των ΗΠΑ στη Συρία.⁷²

Ο John Kerry, βεβαιώνει σε αυτή την ηχογράφιση, ότι η Ουάσιγκτον δεν σταμάτησε ποτέ να επιδιώκει την ανατροπή της Συριακής Αραβικής Δημοκρατίας, πράγμα που σημαίνει ότι έλεγχε κάθε βήμα του έργου των συμμάχων της. Αποδεικνύεται από την αποκάλυψη Kerry, ότι κατά τη διάρκεια των τελευταίων τεσσάρων ετών, οι τζιχαντιστές διοικήθηκαν, εξοπλίστηκαν και συντονίστηκαν από την Allied Landcom (διοίκηση των χερσαίων δυνάμεων) του ΝΑΤΟ με έδρα τη Σμύρνη (Τουρκία)⁷³.

Για το σκοπό αυτό οι ΗΠΑ, επέλεξαν αντί αυτών, να τοποθετήσουν τους συμμάχους τους στην πρώτη γραμμή (leadership from behind - ηγεσία από τα μετόπισθεν) και να υποστηρίξουν μισθοφόρους, φανατικούς θρησκόληπτους και άλλους φανατικούς και καιροσκόπους αδιάκριτα, όπως στη Νικαράγουα με κίνδυνο να καταδικαστούν από το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης (δηλαδή, το εσωτερικό δικαστήριο του ΟΗΕ). Η Ουάσιγκτον δεν θέλει να εμπλακεί σε έναν πόλεμο εναντίον της Ρωσίας. Αυτό το σημείο εξηγεί γιατί η Ουάσιγκτον έδωσε την εντύπωση να μην ελέγχει τίποτα, να «αφήσει να κάνουν ό,τι θέλουν» οι σύμμαχοι της: πράγματι, κάλεσε τη Γαλλία και το Ηνωμένο Βασίλειο στον πόλεμο κάνοντας τους να νομίζουν ότι θα μπορούσαν να επαναποικίσουν το Λεβάντε (περιοχή Συρίας), ενώ είχε προγραμματίσει να διαιρέσει τη Συρία χωρίς αυτούς. Παραδεχόμενος ότι έχουν

⁷¹Βλ. Δηλώσεις H. Clinton, « Hillary Clinton admits America created, funded and armed Al Qaeda / ISIS terrorists», YouTube, 2/10/16, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/okj1x> (πρόσβαση 30-4-17)

⁷²Βλ. Ηχογραφημένες δηλώσεις του Τζον Κέρι, Voltairnet TV, «Audio Evidence: John Kerry confirms arming Daesh», YouTube, 13/1/17, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/cc46Bv> (πρόσβαση 27/1/17)

⁷³ Βλ. ο.π.

«υποστηρίζει» το ΙΚ, ο Kerry αποκαλύπτει ότι το εξόπλισαν, γεγονός το οποίο μειώνει δραστικά τη ρητορική του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας»⁷⁴ των ΗΠΑ.

Επειδή όλοι οι Μουσουλμάνοι δεν είναι τζιχαντιστές, οι οποίοι είναι μια μικρή μειοψηφία ανθρωπόμορφων φανατικών πιστών, που τελικά δολοφονεί περισσότερο Μουσουλμάνους παρά Χριστιανούς ή άλλων θρησκειών ανθρώπους, θα παραθέσουμε ένα μικρό απόσπασμα από το βιβλίο «Βία και Ισλάμ»⁷⁵ του Σύρου ποιητή και φιλόσοφου Αλί Αχμάντ Σαΐντ Ασμπάρ, που είναι γνωστός με το όνομα Άδωνις, που θεωρείται από τους μεγαλύτερους ποιητές που έβγαλε ο Αραβικός κόσμος. Στο βιβλίο του αναφέρεται σε μια συζήτηση του ποιητή με τη Μαροκινή ψυχαναλύτρια και μεταφράστριά του στα γαλλικά, Χουρία Αμπντελουάχεντ. Πρόκειται για μια πρωτοφανή επίθεση στην «αραβική άνοιξη», που άνοιξε τον δρόμο σε αντιδραστικά, φονταμενταλιστικά καθεστώτα και κινήματα, αλλά και στο ίδιο το Ισλάμ.

Ο Άδωνις πιστεύει πως για όλα ευθύνεται το Κοράνι, που διδάσκει τη βία και τη μισαλλοδοξία και επιβάλλει την υποταγή και την ανελευθερία. Εξ ου και η αδυναμία εξέλιξης και δημοκρατίας στις σύγχρονες αραβικές κοινωνίες στην συζήτησή του με την Μαροκινή ψυχαναλύτρια, όπου μεταξύ πολλών εκρηκτικών διαπιστώσεων του γράφει, ή μάλλον λέει, και τα εξής:

«Το Ισλαμικό Κράτος είναι ο κανίβαλος που στρέφεται κατά του πολιτισμού. Τί βλέπουμε σήμερα στο Ισλαμικό Κράτος; Γυναίκες που πωλούνται σε όποιον πληρώνει καλύτερα, ξεκοιλιάσματα, αποκεφαλισμούς, ακόμα και κανιβαλισμό. Είναι απίστευτη αυτή η βαρβαρότητα. Ο άνθρωπος που αψηφά τον θάνατο –αφού τον περιμένει ο Παράδεισος– επιδίδεται σε βαρβαρότητες χωρίς να φοβάται ή να νοιώθει ενοχές. Έχει απομακρυνθεί εκ των πραγμάτων τόσο από την φύση όσο και από τον πολιτισμό. Το ISIS είναι για μένα το τέλος του Ισλάμ. Είναι η απόληξή του, βέβαια, αλλά και το τέλος του. Στο πνευματικό επίπεδο, το Ισλάμ δεν έχει τίποτε να προσφέρει σήμερα. Ούτε όραμα αλλαγής του κόσμου, ούτε σκέψη, ούτε τέχνη, ούτε επιστήμη. Η επανάληψη των ίδιων και των ίδιων φράσεων σηματοδοτεί και το τέλος του. Ακόμα και αν υποθέσουμε ότι το ISIS βγαίνει νικητής στο πολιτικό και στρατηγικό πεδίο, τί θα μπορούσε να προτείνει και να προσφέρει στο πνευματικό και επιστημονικό πεδίο; Αν εξαιρέσει κανείς το χάος, δεν βλέπω κάτι άλλο. Στις περιοχές του Ιράκ που έχουν καταληφθεί από το ΙΚ τα σχολεία έχουν κλείσει, εν αναμονή ενός προγράμματος διδασκαλίας που να είναι σύμφωνο με τις επιταγές της θρησκείας. Το ISIS δεν είναι μία νέα ανάγνωση του Ισλάμ, η οικοδόμηση ενός νέου πολιτισμού ή μιας νέας κουλτούρας. Είναι το τέλος του πολιτισμού, η άγνοια, το μίσος για την γνώση, το μίσος για την ελευθερία. Και, μάλιστα, ένα τέλος ταπεινωτικό»⁷⁶. Νομίζω ότι ο Άδωνις τα είπε όλα για το Ισλαμικό Κράτος και τι είναι στην πραγματικότητα.

⁷⁴Βλ. Τιερρί Μεισάν, «Οι εξομολογήσεις του εγκληματία Τζον Κέρι», Voltairenet, 17/1/17, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/kp8ciP> (27/3/17)

⁷⁵Βλ. Αλί Αχμάντ Σαΐντ Ασμπάρ, *Βία και Ισλάμ*, Πατάκη, Αθήνα 2016, σ68.

⁷⁶Βλ. Αλί Αχμάντ Σαΐντ Ασμπάρ, *Βία και Ισλάμ*, ο.π., σ 73.

2.4 Οικονομικοί Πόροι του Ισλαμικού Κράτους.

Το ερώτημα που αναδύεται είναι πώς γιγαντώθηκε; Σύμφωνα με πολλούς αναλυτές, όπως ο καθηγητής Ιωάννης Μάζης⁷⁷, «με χρήματα της Σαουδικής Αραβίας που προέρχονται από ειδικά Βακουφικά φιλανθρωπικά ιδρύματα της, χωρίς να εμπλέκεται το επίσημο Σαουδαραβικό κράτος, όμως ένα τέτοιο ίδρυμα δεν μπορεί να λειτουργήσει χωρίς την απόλυτη υποστήριξη του σαουδαραβικού κράτους. Άρα πρόκειται για ένα άλλο πρόσωπο του Σαουδαραβικού κράτους το οποίο χρηματοδοτεί αυτή την οργάνωση, η οποία είναι έναντιον της Αλ Κάιντα. Σκοπός του να διακοπεί η συνέχεια αυτού που ονομάζουμε Σιϊτικό τόξο: Αρχίζει από την Τεχεράνη, εκτείνεται στην Δαμασκό και ολοκληρώνεται στον Νότιο Λίβανο όπου υπάρχει ως κυρίαρχο πολιτικό, κοινωνικό, οικονομικό και στρατιωτικό στοιχείο η Σιϊτική Χεζμπολάχ που λαμβάνει κατευθύνσεις από την Τεχεράνη⁷⁸. Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι αυτό το Σιϊτικό τόξο έχει ως ενδιαμέσο κρίκο τη Συρία και εκείνος που θα μπορούσε να διαλύσει τον κρίκο αυτό, ουσιαστικά, θα ακύρωνε τη γεωπολιτική δυναμική του Σιϊτικού τόξου, το οποίο μπορεί να "κατεβάσει" υδρογονάνθρακες, εμπορεύματα ή να κάνει προβολή της στρατιωτικής ισχύος της Τεχεράνης στην Μεσόγειο.

Ο συγγραφέας και καθηγητής Οικονομικών Michel Chossudovsky, θεωρεί βέβαιη την οικονομική και όχι μόνο στήριξη των ΗΠΑ στην Τζαμπχάτ Αλ Νούσρα και το Ισλαμικό Κράτος, μέσω των πιστών συμμάχων των ΗΠΑ, δηλαδή του Κατάρ και της Σαουδικής Αραβίας. Ακόμη και τα δυτικά ΜΜΕ παραδέχονται πως Ριάντ και Ντόχα δρώντας σε συνεργασία και εκ μέρους της Ουάσιγκτον έχουν παίξει κεντρικό ρόλο στην χρηματοδότηση των διαφόρων σχηματισμών τζιχαντιστών, από τις πολλές δεκάδες που δρουν στην Συρία και στο Ιράκ, με την μερίδα του λέοντος στην Αλ Νούσρα και το Ισλαμικό Κράτος.⁷⁹

Η Βρετανική εφημερίδα Financial Times επιχείρησε το 2015 να ακολουθήσει το «δρόμο του χρήματος» των τζιχαντιστών και ανακάλυψε ότι υπάρχουν δεκάδες... μονοπάτια που επιτρέπουν στην οργάνωση να καλύπτει τα έξοδά της και να συνεχίζει την τρομοκρατική δράση της στη Συρία, τη Λιβύη αλλά και άλλες χώρες του κόσμου. Σε ένα αποκαλυπτικό της άρθρο, που υπογράφουν οι δημοσιογράφοι Erika Solomon in Beirut και Sam Jones in London, στις 14 Δεκεμβρίου του 2015, με τίτλο «Isis Inc: Loot and taxes keep jihadi economy churning»⁸⁰ μας διαφωτίζουν με απόλυτο τρόπο περί των οικονομικών του «Χαλιφάτου».

⁷⁷ Βλ. Δ. Δελεβέγκο, «Συνέντευξη Γ. Μάζης: Γιατί το Ισλαμικό Κράτος θα συντριβεί», Capital, 29/7/16, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/agLxmA> (πρόσβαση 28/1/17)

⁷⁸ Βλ. ο.π.

⁷⁹ Βλ. Μ. Chossudovsky, *Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ*, Πιρόγα, Αθήνα 2016, σ227.

⁸⁰ Βλ. Erika Solomon and Sam Jones, «Isis Inc: Loot and taxes keep jihadi economy churning», Financial Times, 14/12/15, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/eyJKGZ> (πρόσβαση 28/1/17)

Ας δούμε συνοπτικά τον Τζιχαντιστικό αυτό δρόμο:

- 1,1 εκατομμύρια δολάρια τη μέρα από πετρέλαιο.

Με παραγωγή 34.000 έως 40.000 βαρελιών την ημέρα, οι τζιχαντιστές γέμιζαν τα ταμεία τους με αστρονομικά ποσά ημερησίως, περί τα 1,1 εκατομμύρια δολάρια ημερησίως από την πώληση πετρελαίου, με τιμές 2015.

- Υποχρεωτικοί θρησκευτικοί φόροι

Το ΙΚ έχει υποχρεώσει τους πολίτες που ζουν στις περιοχές που ελέγχουν να πληρώνουν Ζακάτ, δηλαδή υποχρεωτικούς θρησκευτικούς φόρους.⁸¹

Διάφορες άλλες πηγές:

- Ληλασία σε σπίτια, τράπεζες, στρατιωτικές βάσεις.
- Εκβιασμοί και λύτρα.
- Φόροι στους μισθούς κυβερνητικών υπαλλήλων
- Λάφυρα πολέμου από τις περιοχές που καταλαμβάνουν.
- Από εμβάσματα. Επειδή οι συναλλαγές δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν πια διατραπεζικά, οι τζιχαντιστές έχουν γεμίσει τους δρόμους της Συρίας και του Ιράκ με γραφεία «Χαβαλά»⁸².

Λαθρεμπόριο αρχαιοτήτων

- Δουλεμπόριο αιχμαλώτων
- Αγοραπωλησία ανθρωπίνων οργάνων
- Λαθρεμπόριο οπλισμού σε άλλες μικρότερες ομάδες.
- Από εγκληματικές δραστηριότητες πάσης μορφής.

⁸¹ Ζακάτ πληρώνουν πλέον όλοι. Παρότι είναι αδύνατο να υπολογιστεί με ακρίβεια, οι υπηρεσίες ασφαλείας της Δύσης υπολογίζουν ότι με αυτό τον τρόπο οι τζιχαντιστές συγκεντρώνουν εκατοντάδες εκατομμύρια ετησίως. Οι Financial Times ανακάλυψαν ότι χρήματα έρχονται από το εμπόριο, τον αγροτικό τομέα ή από εμβάσματα –ακόμα και από κυβερνητικούς μισθούς που φαινομενικά μάχονται εναντίον τους. Όλα φτάνουν στα θησαυροφυλάκια του ISIS» εξηγεί η εφημερίδα. <https://goo.gl/eyJKGZ>

⁸²Χαβαλά: Παράνομο σύστημα μεταφοράς χρημάτων των μεταναστών, όπου τα χρήματα μεταφέρονται μέσω αντιπροσώπων από την μια χώρα στην άλλη, με ποσοστά κέρδους σε όλους τους ενδιαμέσους. Ένας μετανάστης δίδει χρήματα σε κάποιον συμπατριώτη του ή άλλον γνωστό για την συμμετοχή του στο σύστημα στην Ελλάδα για να τα στείλει σε συγγενή του στην χώρα του (π.χ. ιδιοκτήτης μικρομάγαζου στην πλατεία Βικτωρίας και το παράδειγμα δεν είναι τυχαίο), αυτός ενημερώνει τον συνεργάτη του σε μια πόλη π.χ. στην Συρία ή στο Ιράκ και ο αποδέκτης του ποσού, ο συγγενής του μετανάστη ενημερώνεται και πηγαίνει στον εκεί αντιπρόσωπο και παραλαμβάνει τα χρήματα, μειωμένα βέβαια από τα προβλεπόμενα ποσοστά των ενδιάμεσων. Έτσι κανένα κράτος ή δημόσια υπηρεσία δεν συμμετέχει και τα χρήματα είναι μαύρα (Ιδιαίτερη μου πληροφόρηση).

- Κεφάλαια από «μαύρους» προϋπολογισμούς της Τουρκίας, της Σαουδικής Αραβίας, του Κατάρ.

- Οικονομική υποστήριξη ή και σε είδος από άλλες τρομοκρατικές οργανώσεις.

Δηλαδή, Boko Haram, Bangasamoro Islamic Freedom Fighters, Jemaah Islamiyah, Ansar al Sharia, Jundal – Khalifah, AbuSayyaf, Mujahideen Shura Council in the Environs of Jerusalem, Jamaah Ansharut Tauhid, Ansar Baital Magdis, Islamic Movement of Uzbekistan, Jundallah , Caucasus Emirate.

- Σύμφωνα με εκτιμήσεις (2015), τα κεφάλαια του ΙΚ υπερβαίνουν τα 6 δις δολάρια.⁸³

⁸³Βλ. Στοιχεία Δεκεμβρίου 2015, σύμφωνα με εκτίμηση της εφημερίδας Financial Times, Διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/eyJKGZ> (πρόσβαση 28/1/17)

2.5 Ο ανταγωνισμός των αγωγών Φυσικού Αερίου.

Γιατί τόσο μένος και σκληρότητα για την Συρία και ιδιαίτερα για τον πρόεδρό της Μπασάρ Άσαντ; Σε ένα εξαιρετικό του άρθρο στο περιοδικό Politico, ο Ρόμπερτ Κένεντι τζούνιορ⁸⁴ με τίτλο «Why the Arabs Don't Want Us in Syria» (Γιατί οι Άραβες δεν μας θέλουν στην Συρία) και υπότιτλο «They don't hate our freedoms. They hate that we've betrayed our ideals in their own countries—for oil»⁸⁵ (Δεν μισούν τις ελευθερίες μας. Μισούν το ότι έχουμε προδώσει τα ιδανικά μας στις χώρες των για το πετρέλαιο) εξηγεί με γλαφυρό τρόπο τι συμβαίνει στην περιοχή και αποκαλύπτει την «βρώμικη και κρυφή» εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ στην Μέση Ανατολή. Αποκαλύπτει ότι η απόφαση των ΗΠΑ να οργανώσουν την εκστρατεία για την ανατροπή του Άσαντ στη Συρία, βασίστηκε στην άρνηση του να δεχτεί το πέρασμα ενός αγωγού που θα πήγαινε από το Κατάρ προς την Ευρώπη, δηλαδή όταν το Κατάρ προσφέρθηκε να κατασκευάσει έναν αγωγό αξίας δέκα δισεκατομμυρίων δολαρίων που θα περνούσε από τη Σαουδική Αραβία, την Ιορδανία, τη Συρία και την Τουρκία.⁸⁶ Αμέσως μετά την άρνηση του Άσαντ, οι μυστικές υπηρεσίες των ΗΠΑ, του Κατάρ, της Σαουδικής Αραβίας, άρχισαν να χρηματοδοτούν την αντιπολίτευση στη Συρία και να προετοιμάζουν την ανατροπή του. Ο Ρόμπερτ Κένεντι εκτιμά πως ο Άσαντ είναι περισσότερο διαλλακτικός από τα Σουνιτικά βασίλεια καθώς η χώρα του έχει μια κοσμική και πλουραλιστική ελίτ αντί των αντίστοιχων θεοκρατικών. Επιπλέον ο Άσαντ έδωσε όλες τις πληροφορίες στη CIA μετά τις επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου στη Νέα Υόρκη, λέει ο Κένεντι⁸⁷

⁸⁴Ο Ρόμπερτ Κένεντι τζούνιορ, 63 ετών, είναι υιός του δολοφονημένου το 1968 Γερουσιαστή Ρόμπερτ Κένεντι, αδελφού του επίσης δολοφονημένου Προέδρου των ΗΠΑ Τζον Κένεντι. Είναι συγγραφέας, νομικός, αρθρογράφος και περιβαντολόγος ακτιβιστής. Βλ. «Robert Kennedy Jr: Η δυναστεία πάλι στο προσκήνιο», Καθημερινή, 1/9/14, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα goo.gl/T1ouEZ (πρόσβαση 12/4/17)

⁸⁵Βλ. Άρθρο R.F. Kennedy, Jr., «*Why the Arabs Don't Want Us in Syria*», Politico, 22/2/16, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/k3Zzbb> (πρόσβαση 28/1/17)

⁸⁶ Βλ. ο.π.

⁸⁷ Βλ. ο.π.

2.6 Ο Σουνιτικός Αγωγός Υ/Δ⁸⁸

Και επειδή ο Κένεντι το αποκάλυψε, ας το αναλύσουμε περισσότερο. Στο πλαίσιο για απεξάρτηση της Ευρώπης από το Ρωσικό φυσικό αέριο (ΦΑ), γεωστρατηγική επιδίωξη των ΗΠΑ, για να μην ελέγχεται η Ευρώπη από την Ρωσία, αλλά και στην πολιτική απομόνωσής της και περίσφιξή της (δες την θεωρία του μεγάλου γεωπολιτικού Nickolas Spykman, για την σημασία της Rimland)⁸⁹, αντανακλάται και η εγκαινίαση (με τις ευλογίες των ΗΠΑ ο ανταγωνιστικός «Νότιος Ενεργειακός Διάδρομος», που θα προμήθευε ενεργειακό μίγμα από το Αζερμπαϊτζάν, μέσω Τουρκίας, Ελλάδος, Αλβανίας και Ιταλίας μέσω μιας σειράς αγωγών όπως οι TANAP, TAP και IGI- Ποσειδών. Με δεδομένο ότι το ενεργειακό αυτό μίγμα δεν θα επαρκούσε, ο σχεδιασμός ήταν η προμήθεια επιπλέον ΦΑ από τα πλούσια κοιτάσματα South Pars της Σαουδικής Αραβίας, αξιοποιώντας και τις άριστες σχέσεις μεταξύ Σαουδικής Αραβίας και υπολοίπων Μοναρχιών του Κόλπου με ΗΠΑ και Ευρώπη. Ο αγωγός θα ξεκινούσε από την Σαουδική Αραβία, θα περνούσε από Ιορδανία (υπήρχε και εναλλακτική να παρακαμφθεί η Ιορδανία), την Συρία και θα έφθανε στην Τουρκία, όπου θα αξιοποιούσε τις έτοιμες εγκαταστάσεις και τους υφιστάμενους αγωγούς, με τελικό προορισμό την Ευρώπη, μέσω Βουλγαρίας.⁹⁰ Το κοιτάσμα South Pars/North Dome στον Περσικό Κόλπο, βρίσκεται σε 3.000 μέτρα βάθους και ανήκει κατά τα 2/3 στο Κατάρ και κατά 1/3 περίπου στο γειτονικό Ιράν. Σύμφωνα με την Διεθνή Υπηρεσία Ενέργειας (IEA) είναι δυναμικότητας 51 τρισεκατομμυρίων κυβικών μέτρων φυσικού αερίου και 7,9 δισεκατομμυρίων κυβικών μέτρων συμπυκνωμένου φυσικού αερίου.⁹¹

Όμως, ο Σύριος πρόεδρος Άσαντ, αρνήθηκε να υπογράψει την συμφωνία για την δημιουργία του εν λόγω (Σουνιτικών συμφερόντων) αγωγού. Η στάση του αυτή δημιούργησε πολλά ερωτηματικά, ως προς το κατά πόσο ο πρόεδρος Άσαντ έγινε υποχείριο ή δέχθηκε πιέσεις από την Μόσχα, παραδοσιακό σύμμαχο και φίλο της Δαμασκού και σημαντικό πόλο ισχύος και επιρροής της Συρίας. Στις 30 Αυγούστου ο έγκυρος The Guardian έγραφε για το θέμα: «Ο Άσαντ αρνήθηκε να υπογράψει την προτεινόμενη συμφωνία με το Κατάρ και την Τουρκία, με την οποία θα κατασκευάζετο αγωγός από το κοιτάσμα North Field Κατάρ, το οποίο είναι συνεχόμενο με το κοιτάσμα South Pars, ο οποίος μέσω Σαουδικής Αραβίας, Ιορδανίας, Συρίας θα έφθανε στην Τουρκία.... Το σκεπτικό του Άσαντ ήταν να προστατεύσει τα συμφέροντα των Ρώσων συμμάχων του, οι οποίοι είναι οι κορυφαίοι προμηθευτές φυσικού αερίου στην Ευρώπη»⁹².

⁸⁸Βλ. Χάρτη 1, Παράρτημα Α'(Χαρτών), σ.76

⁸⁹Βλ. Χάρτης 7, Παράρτημα Α'(Χαρτών), σ.79.

⁹⁰Βλ. Ι.Θ. Μάζης, *Γεωπολιτική και Γεωστρατηγικές της Συριακής Κρίσεως*, Λειμών, Αθήνα 2016), σ 104-105.

⁹¹Βλ. IEA report, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/Enf4Y9> (πρόσβαση 7 /2/ 2016)

⁹²Βλ. Ό.π. και N. Ahmed «Syria intervention plan fueled by oil interests, not chemical weapon concern», The Guardian, 30/8/13, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/bEvzRv> (πρόσβαση 7 /2/ 2017)

2.7 Ο Σιϊτικός Αγωγός Υ/Δ⁹³

Στο ίδιο άρθρο, ο αρθρογράφος Ahmed Nafeez, συνεχίζει σχετικά με τον ανταγωνιστικό αγωγό Σιϊτικών συμφερόντων: «Αντί αυτού, το επόμενο έτος (2011), ο Άσαντ συνέχισε τις διαπραγματεύσεις για ένα εναλλακτικό σχέδιο αγωγού με το Ιράν, αξίας 10 δισεκατομμυρίων δολαρίων, σύμφωνα με το οποίο ο προταθείς αγωγός αφού θα διέλθει από ολόκληρο το Ιράκ, θα περνούσε από την Συρία και θα επέτρεπε επίσης δυνητικά στο Ιράν να προμηθεύσει με φυσικό αέριο (Φ.Α.) την Ευρώπη από το κοιτάσμά του, το South Pars, το οποίο μοιράζεται με το Κατάρ»⁹⁴. Έτσι τον Ιούλιο του 2011, Ιράν, Ιράκ, Συρία ανακοίνωσαν ότι σχεδιάζουν αγωγό με σκοπό την προμήθεια ΦΑ της Ευρώπης, από το South Pars, με πρώτο σταθμό οργανωμένες εγκαταστάσεις και διυλιστήριο στην Δαμασκό και κατάληξη στις Μεσογειακές ακτές, ενώ Ιρανοί αξιωματούχοι δήλωναν ότι είναι επιθυμία της Τεχεράνης να υπάρξει διασυνδετήριος αγωγός προς τον Λίβανο.⁹⁵

Η προκαταρκτική συμφωνία υπεγράφη στις 25 Ιουλίου 2011, στην Ασαλούγια . στην επαρχία Μπουσέρ του νοτίου Ιράν. Ο αγωγός θα είχε διάμετρο διατομής 140 εκατοστά και μήκος περί τα 5.600 χιλιόμετρα. Η δυναμικότητά του θα άγγιζε τα 40 δισεκατομμύρια μέτρα καθ' έτος. Δηλαδή θα έχει δυνατότητα τροφοδοσίας στο 80% του ΦΑ που προμηθεύει την Ευρώπη ετησίως ο αγωγός Nord Stream. Το Μνημόνιο Συνεργασίας υπεγράφη τον Ιούλιο του 2012, με στόχο την αποπεράτωση του αγωγού εντός του 2016, κάτι που φυσικά δεν επετεύχθη κυρίως λόγω του προκληθέντος πολέμου (και όχι εμφυλίου, όπως πολλοί επικαλούνται) από τους έχοντες συμφέροντα στην Συρία, που ξέσπασε και επεκτάθηκε αστραπιαία σε όλη την χώρα, αλλά και λόγω των οικονομικών κυρώσεων εναντίον του Ιράν.⁹⁶ Ωστόσο Το Ιράν και το Ιράν υπέγραψαν, τον Ιούλιο του 2013, συμφωνία προμήθειας ιρανικού ΦΑ στις ιρακινές εγκαταστάσεις της Βαγδάτης και της Ντιγιάλα, ύψους 1,4 δισεκατομμυρίων κυβικών ποδών ημερησίως, για διάστημα 10 ετών⁹⁷.

Έτσι λοιπόν διαπιστώνουμε ότι η Συριακή ανθρωποσφαγή, δεν ήταν ούτε τυχαία, ούτε αποτέλεσμα επιθυμίας του Συριακού λαού για δημοκρατία και ελευθερία ή και άλλα επαναστατικά, αλλά μεθοδευμένοι σχεδιασμοί, για καθαρά ενεργειακά συμφέροντα άλλων χωρών, με γνώμονα το δίπολο Σουνιτικό –Σιϊτικό Ισλάμ, θυμίζοντας εντόνως την τεχνική αποτύπωση ενός στρατηγικού παιγνίου μηδενικού αθροίσματος της θεωρίας των παιγνίων. Η Συρία συνιστά την μοναδική χώρα της περιοχής, από την οποία περνούν δύο σχεδιασμένες διαδρομές αγωγών ΦΑ , με συνέπεια να επωφελείται και στις δύο περιπτώσεις. Εν τούτοις στην περίπτωση του Σιϊτικού αγωγού, συνυπολογίζοντας την Ιρανική παραδοσιακή επιρροή και το φιλο-ιρανικό καθεστώς, αλλά και την Ρωσική επιρροή και προστασία, το κέρδος

⁹³Βλ. Χάρτη 2, Παράρτημα Α' (Χαρτών), σ.76

⁹⁴Βλ. Nafeez Ahmed, «*Syria intervention plan fueled by oil interests, not chemical weapon concern*», The Guardian, 30/8/13, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/4Q731f> (πρόσβαση 7 /2/ 2016)

⁹⁵Βλ. Ι.Θ. Μάζης, «*Γεωπολιτική και Γεωστρατηγικές της Συριακής Κρίσεως*», ο.π., σ 107

⁹⁶Βλ. ο.π., σ 108.

⁹⁷Βλ. ο.π., 107-109, και Iran-US Energy Information Administration (EIA) .

αναμένεται πολύ μεγαλύτερο από τον αντίστοιχο Σουνιτικό. Θα λέγαμε ότι η σημασία του Σιϊτικού αγωγού επεκτείνεται στον υψίστης σημασίας πυλώνα, της άμυνας και της ασφάλειας, αναδεικνύοντας χαρακτηριστικά υψηλής πολιτικής και στρατηγικής από την πλευρά της Συρίας.

Και τα αποτελέσματα αυτής της στρατηγικής είναι εμφανή σήμερα, μετά από έξι χρόνια πολέμου και του ρόλου και της βοήθειας που δέχθηκε η Συρία, από το Ιράν και την φίλο-ιρανική Χεζμπολάχ και κυρίως από την Ρωσία, που αντέστρεψε τις δυσμενείς εξελίξεις, με αποτέλεσμα η Συρία και ο Αραβικός Συριακός στρατός από κατάσταση άμυνας, σύμπτυξης και απώλειας εδαφών, να περιέλθει σε προελαύνουσα και επιθετική κατάσταση, με απελευθέρωση εδαφών και σημαντικών πόλεων, το δε ΙΚ, η κυρίαρχος δύναμη των τζιχαντιστών να περιέλθει σε κατάσταση υποχώρησης, απώλειες εδαφών και γενικά σε κατάσταση επερχόμενης ήττας.

2.8 Η ανακατανομή ισχύος ΗΠΑ – Ρωσίας στη Συρία.

Ο σχεδιασμός για την Συρία δεν εξελισσόταν όπως αναμενόταν από ΗΠΑ και τους μέγα χορηγούς (Σαουδική Αραβία και Κατάρ). Το νόμιμο καθεστώς του εκλεγμένου από τις εκλογές του 2016 προέδρου Assad, αντιστεκόταν σθεναρά και όσο περνούσε ο καιρός κατέγραφε επιτυχίες και κατήγαγε σπουδαίες νίκες, απελευθερώνοντας την μία μετά την άλλη πόλη και περιοχές της Συρίας. Είχε την πολιτική και διπλωματική στήριξη Ρώσων και Κινέζων, την υλική και στρατιωτική τοιαύτη του Σιϊτικού Ιράν και της Σιϊτικής Χεζμπολάχ του Λιβάνου, οι οποίες ενεπλάκησαν στα πεδία των επιχειρήσεων αποστέλλοντας χερσαίες δυνάμεις, οι οποίες βοήθησαν και στήριξαν ουσιαστικά τον αποδεκατισμένο Συριακό Αραβικό στρατό να αντιμετωπίσει την Συριακή αντιπολίτευση και τις διάφορες τζιχαντιστικές οργανώσεις. Ιδιαίτερα από τον Σεπτέμβριο του 2015 με την άμεση στρατιωτική εμπλοκή των Ρωσικών στρατιωτικών δυνάμεων στην Συρία, κατόπιν προσκλήσεως της Συριακής κυβέρνησης τα γεγονότα εξελίχθηκαν ραγδαία και ευνοϊκά για την Συριακή κυβέρνηση. Η Ρωσική και Ιρανική προβολή ισχύος στην περιοχή θεωρήθηκε απαραίτητη από τα δύο κράτη, αφενός λόγω στενών παραδοσιακών δεσμών, αφετέρου δεν ήθελαν να απουσιάζουν στην μεγάλη αυτή ανακατανομή ισχύος που διαδραματιζόταν στην Μέση Ανατολή. Μέσω της στήριξης του καθεστώτος Άσαντ, η Μόσχα επιδιώκει να αυξήσει την προβολή ισχύος και επιρροής της σε μια περιοχή, που παλαιότερα διέθετε γεωστρατηγικά ερείσματα και υψηλό βαθμό επιρροής.

Η Ρωσική στρατιωτική εμπλοκή τον Σεπτέμβριο του 2015, σηματοδότησε μια νέα φάση ανακατανομής ισχύος στον συριακό πόλεμο. Η Ρωσική εμπλοκή, σε συντονισμό με τις Ιρανικές δυνάμεις, την Hezbollah και τις Σιϊτικές πολιτοφυλακές εδραίωσαν τη θέση του καθεστώτος Άσαντ, απώθησαν το «Ισλαμικό Κράτος» στην κεντρική Συρία και αύξησαν τα κέρδη του συριακού στρατού και ολοκληρώθηκε με την απελευθέρωση της δεύτερης μεγάλης πόλης του ιστορικού Aleppo (Χαλεπίου), της απελευθέρωσης της Raqqa (Ράκα) (αρχαίας Ελληνικής Καλλινίκης) από δυνάμεις των ΗΠΑ και από τις Συριακές Δημοκρατικές Δυνάμεις (SDF) -μια συμμαχία Κούρδων της Συρίας και Αράβων μαχητών. Και μετά έρχεται η απελευθέρωση της Tal Afar και της Deir Ezzor, η οποία πολιορκείται και αναμένεται η απελευθέρωσή της σύντομα και μέχρι του τέλους του 2017. Ήδη η Μοσούλη έχει ήδη απελευθερωθεί από τις Ιρακινές δυνάμεις και των Κούρδων Peshmerga, με την υποστήριξη των ΗΠΑ και άλλων Δυτικών χωρών, με την μορφή συμβούλων, αλλά και επίλεκτων δυνάμεων. Και αυτό θα σημαίνει την διάλυση αυτού που ήταν γνωστό ως Ισλαμικό Κράτος, αφού πλέον θα υπάρχουν νησίδες αντίστασης, παρά ενιαίας κυριαρχίας από το ΙΚ.

Ο καθηγητής της Γεωπολιτικής Ιωάννης Μάζης αναλύοντας την γεωστρατηγική κατάσταση στην περιοχή αποκάλυψε: «Οι πολλές μεταγενέστερες προσπάθειες για την ειρήνη υπονομευτήκαν όλες από την ομάδα πολεμοκάπηλων που περιλαμβάνει επιφανείς Αμερικανούς προσωπικότητες (John McCain, Hilary Clinton, Jeffrey Feltman, Gen. David Petraeus, Gen. John Allen), πολυεθνικές εταιρείες (Exxon-

Mobil, τα επενδυτικά κεφάλαια KKR, τον ιδιωτικό στρατό Blackwater-Academi) και ορισμένα κράτη» (Γερμανία, Σαουδική Αραβία, Γαλλία, Ισραήλ, Κατάρ, Ηνωμένο Βασίλειο, Τουρκία)⁹⁸.

Ωστόσο, από τις 30 Σεπτεμβρίου 2015, {όταν η Ρωσία ανέπτυξε μια σημαντική δύναμη κρούσης για να βομβαρδίσει τις «τρομοκρατικές» ομάδες, το σκηνικό στην Συρία άλλαξε. Τέσσερις μήνες αργότερα, καταστράφηκαν τα περισσότερα από τα εργοστάσια όπλων και υπόγεια καταφύγια που είχαν κατασκευάσει οι τζιχαντιστές. Περεταίρω, τα μέσα μεταφοράς του κλεμμένου πετρελαίου από το Ισλαμικό Κράτος/ Daesh καταστράφηκαν επίσης. Ο Συριακός Αραβικός στρατός, ο οποίος ηγείται μιας χερσαίας επιχείρησης από τις 6 Ιανουαρίου 2016 απελευθερώνει εδάφη σε μια δωδεκάδα μετώπων ταυτόχρονα, με εξαίρεση του Βορειοανατολικού τμήματος. Ενώ η Σαουδική Αραβία και η Τουρκία μεταφέρουν στους «αντιπολιτευόμενους» ενισχύσεις και όπλα προς στα βόρεια της χώρας}.⁹⁹ Η Τουρκία πιεζόμενη να συμμετάσχει στον αντιτρομοκρατικό αγώνα και με τον φόβο της δημιουργίας Κουρδικού κράτους από το PYD και εφαρμόζοντας μια πολιτική «και με τον Χωροφύλαξ και με τον Αστυφύλαξ» τελικά βρέθηκε μέσα στον κυκεώνα της τρομοκρατίας. Το Ισλαμικό Κράτος δυσανεχθέν από την αλλαγή στάσης της Τουρκίας, σε ότι αφορά την στήριξή του, όπως παλαιότερα, οργανώνει και εκτελεί τρομοκρατικές επιθέσεις στο έδαφός της με εκατοντάδες νεκρούς, κάνοντας την Τουρκία κόλαση και τον τουρισμό της, την βαριά βιομηχανία της να καταρρέει.

Φαίνεται ακόμη, ότι οι ΗΠΑ επί προεδρίας Obama, αδυνατούσαν να αντιληφθούν την νέα πραγματικότητα, παρά την προειδοποίηση του Zbigniew Brzezinski, ο οποίος με το βιβλίο του «Η Μεγάλη Σκακιέρα: Αμερικανική Υπεροχή και οι Γεωστρατηγικές Υποχρεώσεις της» ήταν ο αρχιτέκτονας του σχεδίου της Ουάσιγκτον να κυβερνά τον κόσμο. Είχε μάλιστα προβλέψει το πρόβλημα το 1997, όταν έγραφε τη Σκακιέρα. Ορίστε τι είχε πει τότε: «Από εδώ και εμπρός, οι ΗΠΑ μπορεί ν' απαιτηθεί να αποφασίσουν πως θα αντιμετωπίσουν περιφερειακούς συνασπισμούς που θα επιχειρούν να εκτοπίσουν την Αμερική από την Ευρασία, απειλώντας έτσι τη θέση της Αμερικής ως παγκόσμιας δύναμης.»¹⁰⁰

«Για να το διατυπώσουμε με όρους που αντιστοιχούν στην πιο βάρβαρη εποχή των αρχαίων αυτοκρατοριών, οι τρεις μεγάλοι δεοντολογικοί κανόνες της αυτοκρατορικής γεωστρατηγικής είναι να εμποδίζεις τη συνωμοσία και να διατηρείς την εξάρτηση ασφαλείας των βασσάλων (υποτελών), να κρατείς τους συνεργαζόμενους πειθαρχικούς και προστατευμένους και να εμποδίζεις τους βαρβάρους να συνασπίζονται.» «... να εμποδίζεις τη συνωμοσία μεταξύ των βασσάλων.»¹⁰¹, που βλέπουμε στην Μέση Ανατολή να γίνονται, χωρίς την «έγκριση» των ΗΠΑ, εξ ου και η «Αραβική Άνοιξη» και ο πόλεμος στην Συρία. Και να που τώρα ο Brzezinski

⁹⁸Βλ. Δ. Δελεβέγκο, «Συνέντευξη Γ. Μάτζης: Γιατί το Ισλαμικό Κράτος θα συντριβεί», Capital, 29/7/16, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/agLxmA> (πρόσβαση 28/1/17)

⁹⁹ Βλ. Ο.π.

¹⁰⁰Βλ. Μπρζεζίνσκι Ζμπιγκνιου, «Η Μεγάλη Σκακιέρα», Λιβάνη, Αθήνα 1998, σ.55

¹⁰¹ Βλ. Ο.π.. σ.40

εγκατέλειψε το σχέδιο αυτό και συνιστά την σφυρηλάτηση δεσμών με τη Ρωσία και την Κίνα. Με νέο του άρθρο «Toward a Global Realignment, (Προς Μια Παγκόσμια Αναδιάρθρωση) του Zbigniew Brzezinski (17 Απριλίου 2016) στο περιοδικό American Interest¹⁰², αποκαλύπτει ότι ισχυρά μέλη του κατεστημένου κατάστρωσης πολιτικής δεν πιστεύουν πλέον ότι η Ουάσιγκτον θα επικρατήσει στην επιδίωξή της να επεκτείνει την αμερικανική ηγεμονία στη Μέση Ανατολή και στην Ασία. Ο Brzezinski αναφέρει την άνοδο της Ρωσίας και της Κίνας, την αδυναμία της Ευρώπης και την «βίαιη πολιτική αφύπνιση μεταξύ των μετααποικιακών μουσουλμάνων» ως τα άμεσα αίτια αυτής της αιφνίδιας ανατροπής. Διαπιστώνει δε ότι «οι ΗΠΑ είναι ακόμη η ισχυρότερη οντότητα πολιτικά, οικονομικά και στρατιωτικά, αλλά, λόγω των περίπλοκων γεωπολιτικών μεταβολών στις περιφερειακές ισορροπίες, δεν είναι πια η παγκόσμια αυτοκρατορική δύναμη..... Καθώς η εποχή της κυριαρχίας τους τελειώνει, οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν ανάγκη να ηγηθούν στην αρχιτεκτονική αναδιάρθρωση της παγκόσμιας δύναμης.». Η προσεκτικότερη σήμερα μέθοδος του δεν έγινε αντιληπτή από την υποψήφια των Δημοκρατικών στις προεδρικές εκλογές των ΗΠΑ του 2016 Hillary Clinton, σταθερή οπαδό της αυτοκρατορικής επέκτασης με την ισχύ των όπλων, δηλαδή πόλεμος με κάθε κόστος, με μεγάλη επιρροή επί του στρατιωτικο-βιομηχανικού συμπλέγματος των ΗΠΑ. Ο νικητής των εκλογών, ο 45^{ος} πλέον Πρόεδρος των ΗΠΑ, Donald Trump, είχε αντιληφθεί και αποδεχθεί την νέα θεωρία του Brzezinsky, φαίνεται ότι επανασχεδιάζει την αμερικανική πολιτική, προς την νέα αυτή πολιτική κατεύθυνση, με γνώμονα τις νέες απόψεις Brzezinsky. Αναμένεται με ενδιαφέρον η πολιτική του.

Είναι σαφές, ότι το οικονομικό μέλλον των Ηνωμένων Πολιτειών βασίζεται στον έλεγχο του διεθνούς εμπορίου και, ως εκ τούτου στη διατήρηση των θαλάσσιων μεταφορών. Αντίθετα, η ανάπτυξη της Ρωσίας και της Κίνας προϋποθέτει την απαλλαγή από την αμερικανική κηδεμονία και επομένως θέλουν να κτίσουν ηπειρωτικούς εμπορικούς δρόμους¹⁰³. Είναι το σχέδιο του προέδρου της Κίνας Xi Jinping, με την ονομασία ο μεν χερσαίος ως «The Silk Road Economic Belt» και ο θαλάσσιος ως «The 21st-century Maritime Silk Road», γνωστοί επίσης ως «The Belt and Road Initiative (BRI) και The Belt and Road (B&R)».¹⁰⁴ Μάλιστα ο χερσαίος δρόμος περνά από την αρχαία διαδρομή μέσα από την Κεντρική Ασία, το Πακιστάν, το Ιράν, το Ιράκ και τη Συρία προς τη Μεσόγειο και κατόπιν από τη Ρωσία και μέχρι τη Γερμανία και την κεντρική Ευρώπη.¹⁰⁵

¹⁰²Βλ. Zbigniew Brzezinski, «Toward a Global Realignment», The American Interest, 17/4/16, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/a1E1BB> (Πρόσβαση 8/11/16)

¹⁰³Βλ. Kadira Pethiyagoda, «What's driving China's New Silk Road, and how should the West respond?», Brookings, 17/5/17, διαθέσιμο στη ιστοσελίδα <https://goo.gl/xbE5XJ> (πρόσβαση 12/5/17)

¹⁰⁴Βλ. C. Marlasca, «The New Silk Road takes shape», Euronews, 11/7/17, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/zJj5iJ> (πρόσβαση 30-7-17)

¹⁰⁵Βλ. Erich Follath, «Beijing's New Silk Road to Europe», Spiegel, 31/8/16, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/QqfbnK> (πρόσβαση 31/3/17)

Δύο χερσαίοι δρόμοι οι οποίοι σήμερα κόβονται από το Daesh στο Λεβάντε (Συρία) και στην Ευρώπη από την Ουκρανία, λόγω της «επανάστασης της πλατείας Μειντάν» του Κιέβου, όπου ανατράπηκε πραξικοπηματικά ένας εκλεγμένος δημοκρατικά (διεφθαρμένος ναι, θα συμφωνήσουμε, είχε εκλεγεί κανονικά και δημοκρατικά) πρόεδρος για να εγκατασταθούν ελεγχόμενα υποχείρια (η νέα Ουκρανική ηγεσία) της Νέας Τάξης Πραγμάτων και του τραπεζικο-οικονομικού συστήματός των ΗΠΑ. Οι χάρτες με τους νέους δρόμους του μεταξιού για την Κίνα, φαίνονται στο Παράρτημα Α¹⁰⁶, οι δε Αμερικανοί, φαίνεται ότι θα πολεμήσουν για να μην υλοποιηθεί¹⁰⁷.

¹⁰⁶Βλ. Χάρτη 4,5, Παράρτημα Α'(Χαρτών),σ.77

¹⁰⁷Βλ. Kadira Pethiyagoda, «*What's driving China's New Silk Road, and how should the West respond?*»,Brookings, 17/5/17, διαθέσιμο στη ιστοσελίδα <https://goo.gl/xbE5XJ> (πρόσβαση 12/5/17)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

1. Το ΙΚ ως Ασύμμετρη και Υβριδική Απειλή .

Όπως προαναφέραμε τα τραγικά γεγονότα της 9/11 του 2001 είναι το χρονικό σημείο αλλαγής που αφορά τόσο τους δομικούς γεωπολιτικούς παράγοντες, όσο και το δίπολο Πολιτικός Ιδεαλισμός / Πολιτικός Ρεαλισμός, που κατά περίπτωση ενσαρκώνεται στην Αμερικανική πλανητική πολιτική. Έτσι από τότε έχουμε εισέλθει στον χώρο των ασύμμετρων, μη-συμβατικών και υβριδικών απειλών. Η Ισλαμιστική τρομοκρατία που σε παγκόσμια βάση θεωρείται η κυριότερη από τις ασύμμετρες απειλές, έχει μετεξελιχτεί δραματικά, συγκριτικά και πολυδιάστατα σε σχέση με το παρελθόν. Προς αυτή την κατεύθυνση έχουν διαδραματίσει πάρα πολύ σημαντικό ρόλο πολλοί παράγοντες, μεταξύ των οποίων η παγκοσμιοποίηση, το διεθνές τραπεζικο-οικονομικό κατεστημένο που ελέγχει την παγκόσμια οικονομία, οι καθοριστικές αλλαγές στις μεταφορές και στις επικοινωνίες, η ριζοσπαστικοποίηση των διαφόρων θρησκευτικών τάσεων και δογμάτων, η διασπορά των όπλων μαζικής καταστροφής, οι περιβαλλοντικοί παράγοντες καθώς και η συνεχής και πολυεπίπεδη αναβάθμιση του ρόλου και οι λαβυρινθώδεις διαδρομές του διαδικτύου.

Την 1^η Ιουλίου 2014, ο Abu Bakr al Baghdadi, ο ηγέτης του Ισλαμικού κράτους, διένειμε μέσω του διαδικτύου και των μέσων κοινωνικής δικτύωσης ένα 20λεπτο ηχογραφημένο μήνυμα. Στην ομιλία του ο Χαλίφης Ιμπραχίμ, έθεσε το όραμά του για το Ισλαμικό Κράτος (Ι.Κ.) και καλούσε όλους τους μουσουλμάνους να επανδρώσουν τις τάξεις του ISIS (Hijra), «καθόσον το Hijra στην χώρα του Ισλάμ είναι υποχρέωση»¹⁰⁸. Χωρίς την ψηφιακή τεχνολογία, αποφαίνονται όλοι οι αναλυτές, το Ι.Κ. δεν θα ήταν ικανό να επιβιώσει και να επεκταθεί.

Οι τρομοκράτες όλων των εξτρεμιστικών οργανώσεων είναι βασικά νέοι άνθρωποι, πολύ εξειδικευμένοι, γνώστες των νέων «εξωτικών τεχνολογιών» και ενεργά συμμετέχουν στις διάφορες ασύμμετρες επιχειρήσεις. Μέσα στον απέραντο ωκεανό του κυβερνοχώρου παραπλανούν, στρατολογούν, προωθούν το προπαγανδιστικό τους υλικό, χρηματοδοτούνται, σχεδιάζουν τις παράνομες αποστολές και ενέργειες τους, ανταλλάσσουν θέσεις και σκέψεις με τους ανά τον κόσμο δικούς τους πυρήνες και επαφές, με σκοπό την επίτευξη των ιδεολογικών των επιδιώξεων. Ιδιαίτερα το ISIS κατόρθωσε όχι μόνο να εκμεταλλευτεί και να χρησιμοποιήσει το διαδίκτυο, σε όλες του τις μορφές, ώστε να καταστεί τούτο όργανο πολιτικής και φονικό όπλο και πολλαπλασιαστής ισχύος μεγίστης αποδοτικότητας.¹⁰⁹ Το πώς έγινε αυτό θα αναλύσουμε παρακάτω.

¹⁰⁸ Βλ. Abdel Bari Atwan, «*Islamic State The Digital Caliphate*», Saqi Books 2015, p1.

¹⁰⁹ Βλ. Sheera Frenkel , «*Everything You Ever Wanted to Know About How ISIS Uses The Internet*», Buz Feed, 13/5/16, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/zEiwcn> (πρόσβαση 11-4-17)

1.1 Η Φύση του Πολέμου.

Ο πόλεμος αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της ανθρώπινης φύσης και σχετίζεται με την ασφάλεια. Ο πόλεμος είναι ένα πολύ σύνθετο κοινωνικό φαινόμενο και διεξάγεται για να επιτευχθεί ένας συγκεκριμένος σκοπός, δηλαδή από την προσπάθεια του ενός να επιβάλει τη θέλησή του στον αντίπαλό του. Σύμφωνα με τον Carl Clausewitz ¹¹⁰, «Ο πόλεμος επομένως είναι μια πράξη βίας, προορισμένη στο να καταναγκάσει τον αντίπαλο να εκτελέσει τη θέλησή μας.»¹¹¹

Σήμερα, τα πεδία μάχης δεν είναι γραμμικά και συμβατικά πια και οι εχθροί δεν είναι συμμετρικοί. Σύμφωνα με τις τρέχουσες και μελλοντικές απειλές, αυτές προκύπτουν από τη χρήση των νέων ασύμμετρων και υβριδικών μέσων, κυρίως των πληροφοριών και του κυβερνοπολέμου. Το σύγχρονο θέατρο των στρατιωτικών επιχειρήσεων αλλάζει μαζί με τις στρατιωτικές τακτικές και τους στόχους των καθιερωμένων στρατών. Παρά το γεγονός ότι, ασύμμετρος πόλεμος δεν είναι κάτι εξαιρετικά νέο, ορισμένα τμήματα της σύγχρονης ασύμμετρης τακτικής έχει αποκληθεί και από τον Sun Tzu και από τον Μάο, ως έμμεσο και παρατεταμένο πόλεμο. Ο Sun Tzu πίστευε ότι το αποκορύφωμα της στρατηγικής ικανότητας είναι να υποτάξεις τον εχθρό χωρίς μάχη.¹¹² Στο βιβλίο του «Περιφερειακοί Πόλεμοι», ο Ισπανός Jorge Verstryngge ασχολείται με τους ασύμμετρος-μη γραμμικούς πολέμους, που συχνά αποκαλούνται, και πόλεμοι 4^{ης} γενιάς. Στο πόλεμο 4^{ης} γενιάς, το κράτος έχει να αντιμετωπίσει ένα μη κρατικό αντίπαλο. Έτσι συμβατικοί κρατικοί στρατοί βρίσκονται σε πολεμική αναμέτρηση και καταπολέμηση μη κρατικών – συμβατικών αντιπάλων, όπως η AQ, η Hamas, η Hezbollah και ιδιαίτερα το ISIS ή Ισλαμικό Κράτος, που είναι και το αντικείμενο της μελέτης. Έτσι η αντιμετώπιση αυτών των μορφών απειλών από μια κρατική οντότητα θα δημιουργήσει τεράστια η περίπλοκα προβλήματα ή μπορεί να οδηγήσει ακόμη σε ήττα¹¹³.

¹¹⁰Πρώσος στρατιωτικός και συγγραφέας περί της θεωρίας και πρακτικής του πολέμου.

¹¹¹Βλ. Clausewitz C., «On War», translated by Howard M. & Paret, P., Princeton, NJ, Princeton University Press, 1989.

¹¹²Βλ. Σουν Τσου, «Η Τέχνη του Πολέμου», Εκδόσεις Περίπλους, σ.11.

¹¹³Βλ. Verstryngge J. Rojas, «La Guerra periferica y el Islam revolucionario» Madrid, Spain: El Viejo Topo, 2005, (στα Αγγλικά) p.39-51.

1.2 Ασύμμετρος Πόλεμος

Ένα χαρακτηριστικό του σύγχρονου πολέμου είναι η αύξησή της ασυμμετρίας μεταξύ των αντιπάλων. Έτσι ως ασύμμετρες απειλές χαρακτηρίζονται εκείνες που δεν είναι συμβατικού και γραμμικού χαρακτήρα. Το Αμερικανικό Πεντάγωνο θεωρεί ως ασύμμετρο πόλεμο τις «προσπάθειες για την παράκαμψη ή την υπονόμηση των δυνάμεων του αντιπάλου, αξιοποιώντας επίσης τις αδυναμίες του, με τη χρήση μεθόδων που διαφέρουν σημαντικά από τη συνήθη τακτική και επιχειρησιακή ικανότητα των αντιπάλων»¹¹⁴. Η δε CIA ορίζει ως ασύμμετρο – μη συμβατικό πόλεμο τη χρήση καινοτόμων, στρατηγικών και τακτικών από ένα πιο αδύναμο κράτος ή κρατικό μόρφωμα με πρόθεση την αποφυγή των δυνάμεων του μεγαλύτερου και ισχυρότερου αντιπάλου και να αξιοποιήσει τα πιθανά τρωτά σημεία του¹¹⁵. Έτσι ασύμμετρος πόλεμος είναι όρος που χρησιμοποιείται για να περιγράψει τις τακτικές, μεθόδους και τις χρήσεις όπλων, που αντικειμενικά ασθενέστεροι αντίπαλοι χρησιμοποιούν για να αντιμετωπίσουν την αριθμητική και τεχνολογική υπεροχή αντιπάλων κρατικών δρώντων. Σύμφωνα δε με στρατιωτικούς αναλυτές η ασυμμετρία κατά τις πολεμικές επιχειρήσεις έχει να κάνει με το πώς ο ασθενέστερος μπορεί να κερδίσει τον πόλεμο. Σύγχρονα παραδείγματα μπορούν να αναφερθούν τα εξής: Οι ΗΠΑ έχουν χάσει σε ασύμμετρο πόλεμο αρκετές φορές τις τελευταίες δεκαετίες. Συγκεκριμένα τον πόλεμο στο Βιετνάμ, στον Λίβανο και στην Σομαλία. Θα μπορούσαμε να προσθέσουμε και τον πόλεμο στο Αφγανιστάν και στο Ιράκ. Η δε Γαλλία τον πόλεμο στο Βιετνάμ και στην Αλγερία, η δε Σοβιετική Ένωση στο Αφγανιστάν.

¹¹⁴Βλ. JP1-02 U.S. DOD, «*Dictionary of Military and Associated terms*», November 2010,p. 23, (πρόσβαση 10/1/16)

¹¹⁵ Βλ. CIA LIBRARY, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/YPmJRU> (πρόσβαση 28/12/ 2016).

1.3 Υβριδικός Πόλεμος

Απόλυτος ορισμός του υβριδικού πολέμου που να καλύπτει όλα τα επιμέρους σημεία δεν υπάρχει, σε ότι αφορά την νέα αυτή μορφή, σύγχρονου πολέμου. Ο Υβριδικός Πόλεμος (Hybrid Warfare) είναι μια στρατιωτική στρατηγική, έξω από το πλαίσιο των παραδοσιακών μορφών πολέμου και που συνδυάζει συμβατικές και μη συμβατικές, στρατιωτικές και μη στρατιωτικές επιχειρήσεις, καθώς και μορφές κυβερνοπολέμου. Ο όρος «Υβριδικός Πόλεμος» χρησιμοποιείται ακόμα για να περιγράψει τις ευέλικτες και πολύπλοκες δυναμικές της μάχης που απαιτούν μια εξαιρετικά προσαρμόσιμη και ευέλικτη απάντηση¹¹⁶.

Ως Υβριδικός πόλεμος ορίζεται από τον αναλυτή και συγγραφέα Frank Hoffman, ως μείγμα της φονικότητας μιας κρατικής σύγκρουσης με την φανατικό και παρατεταμένη θέρμη του παράνομου πολέμου. Ο διευρυμένος ορισμό έχει ως εξής: *«Σύγχρονες μορφές επιχειρήσεων, που συνδυάζουν χαμηλό επίπεδο συμβατικών και ειδικών δράσεων, επιθετικές ενέργειες στον κυβερνοχώρο και το διάστημα και ψυχολογικές επιχειρήσεις που χρησιμοποιούν τα κοινωνικά και τα παραδοσιακά μέσα ενημέρωσης, με σκοπό να επηρεάσουν την λαϊκή αντίληψη και την διεθνή κοινή γνώμη.*¹¹⁷ ».

Ο Υβριδικός πόλεμος είναι ένα είδος πολέμου, στον οποίο ο ασθενέστερος για να επιτύχει τον σκοπό του, εφαρμόζει πολλές τακτικές σταδιακά. Παραδείγματα οι σημερινές εξτρεμιστικές οργανώσεις, Hezbollah, Al Nusra, AQ και φυσικά ISIS.

Τέλος, στο Κολλέγιο Πολέμου των ΗΠΑ ορίζουν ως Υβριδικό πόλεμο, αυτόν που ο αντίπαλος *«ενσωματώνει «διαφοροποιημένους και δυναμικούς συνδυασμούς συμβατικών, μη κανονικών, τρομοκρατικών και εγκληματικών δυνατοτήτων»*¹¹⁸.

¹¹⁶ Βλ. Κ. Παντελής, «Ποιος είναι ο σύγχρονος υβριδικός πόλεμος;», ΚΕΔΙΣΑ, 30/9/15, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/UBWmmd> (πρόσβαση 4/2/17)

¹¹⁷ Βλ. F. Hoffman, & J. Mattis., *Future Warfare: The Rise of Hybrid Wars Proceedings*, 2005, p. 18–19

¹¹⁸ Βλ. B. Fleming, *“Hybrid threat concept: Contemporary war, military planning and the advent of unrestricted operational art”*, (Pdf, 19-05-2011). U.S. Army Staff College, USA, p23, (προσωπικό μου αρχείο, από φοίτησή σε U.S. Army, Tactical Intelligence School)

2. Ευρύτερες Περιφερειακές και Παγκόσμιες Επιπτώσεις. Ο Πολλαπλασιαστικός παράγοντας Επιρροής μέσω των ΜΚΔ.

2.1 ISIS. Περίπτωση Μελέτης.

Μία από τις πιο γνωστές και σύγχρονες περιπτώσεις ασύμμετρης υβριδικής απειλής, που θα εξετάσουμε, είναι το λεγόμενο Ισλαμικό Κράτος (ISIS). Το ISIS μπορεί να χαρακτηριστεί ως υβριδική απειλή λόγω της αποτελεσματικής ικανότητά του να αναπτύξει, μια σειρά από συμβατικές και τρομοκρατικές τακτικές ταυτόχρονα. Επιπλέον το ISIS έχει τη δυνατότητα να λειτουργεί παγκόσμια δίκτυα προσηλυτισμού και στρατολόγησης προκειμένου να συσπειρώσει χιλιάδες μαχητές στη θρησκευτική ιδεολογία του. Ο πρώην Πρόεδρος των ΗΠΑ Barak Obama, υπογράμμισε αυτή την ιδέα όταν είπε ότι το ISIS αντιπροσώπευε, *«ένα είδος ενός υβριδικού δικτύου και όχι μόνο ένα τρομοκρατικό τοιούτο, αλλά ένα δίκτυο με εδαφικές φιλοδοξίες, αλλά και με ένα πρόσωπο στρατηγικής και τακτικής ενός συμβατικού στρατού.»* Το ISIS έχει τη δυνατότητα για σχηματισμό, να αναπτύσσετε, καθώς και να διατηρεί συμβατικές δυνάμεις, και ταυτόχρονα να μεγιστοποιεί τη χρήση των παράνομων τακτικών του, προσαρμόζοντας το συνδυασμό του για να εκμεταλλευτεί την αδυναμία των αντιπάλου του¹¹⁹.

Σύμφωνα με τη διεθνή κοινότητα, το ISIS είναι μια πολύ επικίνδυνη στρατιωτική-τρομοκρατική οργάνωση λόγω των μοναδικών χαρακτηριστικών της και ακόμη λόγω του επηρεασμού του στην ευρύτερη Μέση Ανατολή, από το Πακιστάν μέχρι τις ακτές του Ατλαντικού. Η απειλή που θέτει το ISIS μέχρι τώρα, ήταν πολύ σοβαρή από ποτέ για δύο λόγους: Πρώτον, για την ικανότητά του να διεξάγει ασύμμετρο πόλεμο και, δεύτερον, η ικανότητά του να στρατολογεί ξένους μαχητές και μάλιστα και τα δύο στο αποκορύφωμά τους. Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο η αποκοπή του ISIS από αυτούς τους δύο πυλώνες της πολεμικής μηχανής του.¹²⁰

Το ISIS, αν και μη κρατικός φορέας, δείχνει μια σχεδόν απaráμιλλη ικανότητα για χρήση και λήψη πληροφοριών και αποτελεσματικού ψυχολογικού πολέμου. Επαγγελματικά αναπτύσσει ταινίες προπαγάνδας, που απεικονίζουν τους στόχους της ομάδας και εμπυχώνουν τους μαχητές στις μάχες, κάτι που χρησιμεύει ως ένα ισχυρό εργαλείο στρατολόγησης¹²¹. Το ISIS είναι ιδιαίτερα έμπειρο στη χρήση των δικτύων των «social media» και ιδιαίτερα το «YouTube», το «Twitter» και το «blog posts», για το σχεδιασμό, την πρόσληψη, την συγκέντρωση χρημάτων, το μάρκετινγκ, και επωφελείται από την αποκεντρωμένη φύση των δικτύων και την

¹¹⁹Βλ. Tim Cross, «Syria air strikes: Can the West win this new kind of hybrid war against Isis?», Independent, 26/9/14, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/mMFP8h> (πρόσβαση 22/4/17)

¹²⁰ Βλ. Patrick B. Johnston, «To Defeat ISIS, Focus on Its Real Sources of Strength», RAND, 3/12/15, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/e4fwKk> (πρόσβαση 12/3/17)

¹²¹ Βλ. Φωτό 8,9,10,11,12,13,14,15, Παράρτημα Β'(Φωτό), σ86-89

ικανότητα των υποστηρικτών του, να δημιουργήσει και να λειτουργήσει το δικό του τμήμα δημοσίων σχέσεων για τη στήριξη της οργάνωσης. Ο πρωτοφανής αριθμός των ξένων μαχητών που είχαν επανδρώσει την οργάνωση, αποδεικνύει την επιτυχία της πολιτικής του και της εκστρατείας του.

2.2 EMNI. Η Υπηρεσία Πληροφοριών του ΙΚ.

Μια εξαιρετική και αποκαλυπτική μελέτη δημοσιεύτηκε στην πρώτη έκδοση του διεθνούς επιστημονικού περιοδικού «Perspectives on Terrorism»¹²² (Απόψεις Τρομοκρατίας) για το έτος 2017. Αναφέρεται στην άγνωστη μέχρι τώρα υπηρεσία πληροφοριών του ΙΚ, γνωστή στα αραβικά ως EMNI¹²³, όπου εκτός από εκπληκτικές πληροφορίες για την υπηρεσία αυτή μας παρέχει τα πάντα για την εσωτερική λειτουργία του ΙΚ από τη γέννηση του μέχρι και σήμερα και πως η EMNI βοηθάει σε αυτό. Η μελέτη αυτή έγινε από την Anne Speckhard¹²⁴ και τον Ahmet S. Yayla¹²⁵ και βασίζεται σε συνεντεύξεις από 42 πρώην μέλη- αποστάτες της τρομοκρατικής οργάνωσης Ισλαμικό Κράτος αλλά και προηγούμενες επιστημονικές μελέτες, όπως το δημοσιογραφικό ερευνητικό έργο του Christoph Reuter της Der Spiegel, ο οποίος πρώτος δημοσίευσε την ανακάλυψη των αρχείων του Haji Bakr, που ήταν ο δημιουργός της EMNI, όπως θα δούμε παρακάτω. Τα χαρακτηριστικά και η μεθοδολογία των συνεντεύξεων επεξηγούνται από τους ερευνητές και είναι πρωτοπόρα και ενδιαφέροντα¹²⁶.

Η προέλευση της EMNI αποκαλύφθηκε από σύμπτωση με την ανεύρεση το 2014 εγγράφων, που ανήκαν στον Haji Bakr¹²⁷ (Χάτζι Μπακρ), (δηλαδή του Σαμίρ Αμπντ Μωχάμεντ αλ-Καχλιφάουι), ενός πρώην σιμνάρχου της υπηρεσίας πληροφοριών του Santam Hussein, ο οποίος ήταν ο αρχιτέκτονας και δημιουργός της EMNI. Είχε προηγουμένως φυλακιστεί στις φυλακές Abu Ghraib και στη Βάση Buca, μαζί με τον ηγέτη του ΙΚ Abu Bakr al Baghdadi, όπου εκεί γνωρίστηκαν. Μαζί

¹²² Β λ. PERSPECTIVES ON TERRORISM Volume 11, Issue 1, Feb 2017. P2-14, επίσης:

Anne Speckhard, Ahmet S. Yayla, «The ISIS Emni: The Origins and Inner Workings of ISIS's Intelligence Apparatus», Perspectives on Terrorism, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/7QV5qk> (πρόσβαση 31-7-17)

¹²³ Το όνομα EMNI είναι παράγωγο της αραβικής ρίζας «amn», το οποίο στα αραβικά σημαίνει «εμπιστοσύνη», «ασφάλεια», και «προστασία και στα τούρκικα, η λέξη «emniyet» σημαίνει «ασφάλεια» και πάλι από την ίδια αραβική ρίζα.ο.π.

¹²⁴ Anne Speckhard, Ph.D. is Adjunct Associate Professor of Psychiatry at Georgetown University in the School of Medicine and Director of the International Center for the Study of Violent Extremism (ICSVE). Ο.π.

¹²⁵ Ahmet S. Yayla, Ph.D. is Adjunct Professor of Criminology, Law and Society at George Mason University. Ο.π.

¹²⁶ Σύμφωνα με την μελέτη οι συνεντεύξεις ελήφθησαν από 32 Σύριους στη Τουρκία, 5 πολίτες των Βαλκανίων, 3 Δυτικούς Ευρωπαίους, και 2 Ασιάτες κατά τη περίοδο από τον Οκτώβριο του 2015 έως το Φεβρουάριο του 2017. Τα άτομα είχαν ηλικίες από 15 έως 52 ετών και αποτελούνταν από 6 γυναίκες και 36 άντρες. Οι ρόλοι τους στο ΙΚ διέφεραν από μαχητές, διοικητές, προσωπικό υλικοτεχνικής υποστήριξης, φύλακες, αστυνομικοί – συμπεριλαμβανομένης και γυναικείας αστυνομίας, και σύζυγοι μαχητών. Κάθε συνέντευξη είχε διάρκεια από μία έως πέντε ώρες η τεχνική συνεντεύξεως ήταν ημι-δομημένη, πρώτα επιτρέποντας στο άτομο να πει την ιστορία του ή της και έπειτα γίνονταν μία σειρά από 45 ερωτήσεις εμβαθύνοντας στο τομέα όπου το άτομο είχε προσωπικές εμπειρίες. Οι αποστάτες κρίθηκαν αυθεντικοί με βάση το ότι έχουν καταδικαστεί για κατηγορίες τρομοκρατίας σε 10 υποθέσεις, ή μέσω πληροφοριών και επιβεβαίωσης από γνωστούς αποστάτες ή διακινητές σε 32 ακόμα υποθέσεις. Επιπρόσθετα αξιολογήθηκαν ως πραγματικοί αποστάτες του ΙΚ βάση συσχέτισης των ιστοριών τους με γνωστά στοιχεία για το ΙΚ και με ανάλυση των μετατραυματικών απαντήσεων τους ενώ μιλούσαν για τη βαρβαρότητα της οργάνωσης . PERSPECTIVES ON TERRORISM Volume 11, Issue 1, p2-14

¹²⁷ Βλ. Φωτό 6,7, Παράρτημα Β'(Φωτό), σ.85

του και άλλοι πικραμένοι πρώην εθνικιστές αξιωματικοί πληροφοριών του Ιράκ. Ο Haji Bakr¹²⁸ εστάλη από την οργάνωση στη Συρία, τα τέλη του 2012, ως μέλος ενός μικροσκοπικού πυρήνα, με αποστολή να βοηθήσει στο σχεδιασμό των βημάτων για το μελλοντικό «Ισλαμικό Κράτος», ώστε να κατακτήσει όσο περισσότερο έδαφος γίνεται στη Συρία και το Ιράκ.. Τα έγγραφα με τις σημειώσεις του, που βρέθηκαν μετά το θάνατο του (2014), αποτελούνταν από 31 σελίδες χειρόγραφων σημειώσεων, οργανογραμμάτων, λιστών, και προγραμμάτων και περιγράφουν βήμα-βήμα πώς να υποτάξεις ένα έθνος. Ο Christoph Reuter¹²⁹, ο οποίος πρώτος ανέλυσε τα έγγραφα, έγραψε: *«Αποκαλύπτουν μία πολυεπίπεδη σύνθεση και οδηγίες δράσης, μερικά ήδη δοκιμασμένα και άλλα καινούργια για κατάσταση αναρχίας στις περιοχές που κρατούν οι αντάρτες στη Συρία. Κατά ένα τρόπο, τα έγγραφα είναι ο πηγαίος κώδικας για το πιο επιτυχημένο τρομοκρατικό στρατό στη πρόσφατη ιστορία»*. Επιπρόσθετα, ήταν ο κώδικας για μία ομάδα αποφασισμένων τρομοκρατών να ενωθούν όχι μόνο για ανούσιες βάρβαρες τρομοκρατικές οργανώσεις, αλλά επίσης για ένα απολυταρχικό κράτος, ικανό να κυριαρχεί αδίστακτα στους πολίτες και τη περιοχή του.

Συνοπτικά να αναφέρουμε μερικές μεθόδους που εφάρμοσε το ΙΚ: Νέα έγγραφα που βρέθηκαν στο Χαλέπι επιβεβαιώνουν το εσωτερικό σύστημα παρακολούθησεων στο ΙΚ όπως επίσης και ένα υψηλής πολυπλοκότητας σύστημα διείσδυσης και παρακολούθησης σε όλες τις οργανώσεις που τους εναντιώνονται. Στα κατασχεθέντα αρχεία του ΙΚ από το Χαλέπι υπήρχαν μεγάλες λίστες με πληροφοριοδότες εγκατεστημένους σε κάθε επαναστατική ομάδα και κυβερνητικό στρατό. Οι λίστες επίσης επιβεβαιώνουν τις οδηγίες προς τα στελέχη του ΙΚ να παντρεύονται γυναίκες από ισχυρές οικογένειες πριν τη κατάληψη των χωριών, ώστε να κερδίζουν πίστη και συμμαχία προτού το ΙΚ πάρει τον πλήρη έλεγχο¹³⁰.

Το χειρόγραφο οργανόγραμμα¹³¹ του Haji Bakr δείχνει το όραμα του για την EMNI, καθώς σχεδίασε την αλυσίδα διοίκησης πληροφοριών που περιλαμβάνει έναν εμίρη, ή διοικητή, να είναι υπεύθυνος για δολοφονίες, απαγωγές, ελεύθερους σκοπευτές, επικοινωνίες, και κρυπτογράφηση, όπως επίσης και έναν εμίρη να επιβλέπει τους άλλους εμίρηδες «για τη περίπτωση που δε κάνουν καλά τη δουλειά τους»¹³².

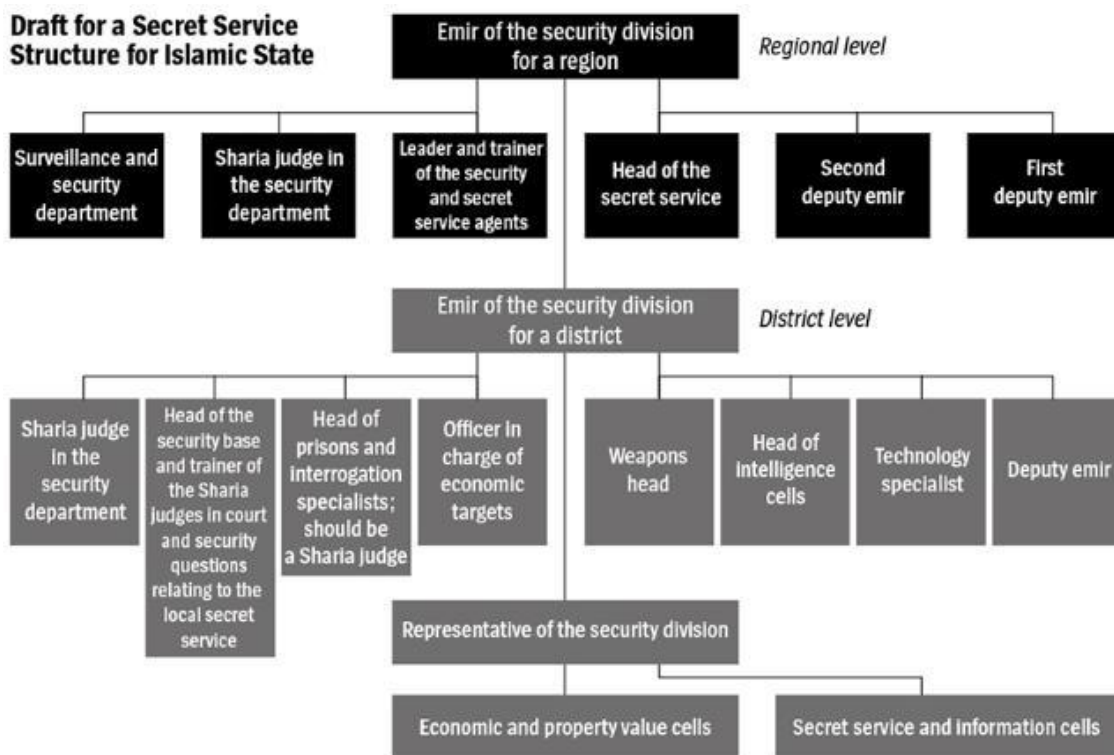
¹²⁸Βλ. Φωτό 6,7, Παράρτημα Β'(Φωτό), σ.85

¹²⁹Βλ. Βιογραφικό Christoph Reuter στο Spiegel on line, διαθέσιμο στο <https://goo.gl/iQ3yjd> (πρόσβαση 12/4/17)

¹³⁰Βλ. PERSPECTIVES ON TERRORISM Volume 11, Issue 1, ο.π, σ 2-14

¹³¹Βλ. C. Reuter , «Secret Files Reveal the Structure of Islamic State», Spiegel, 18/4/15, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/Jakffz> (πρόσβαση 3/5/17)

¹³²Βλ. ο.π.

Η δομή της EMNI¹³³

Τα κεντρικά της EMNI βρίσκονταν στη Συριακή πόλη Αλ-Μπαμπ. Ο τελευταίος γνωστός αρχηγός ήταν ο 39χρονος εκπρόσωπος τύπου του ΙΚ, ο Σύριος Abu Mohamed al Adnani, που σκοτώθηκε τον Αύγουστο του 2016 από βομβαρδισμό των ΗΠΑ στη πόλη αλ-Μπαμπ. Στην μελέτη αναφέρεται ότι στην EMNI εργαζόταν πολύ μεγάλος αριθμός Μπααθιστών Αξκών, που υπηρετούσαν στις υπηρεσίες πληροφοριών του Saddam Hussein (Σαντάμ Χουσεΐν), καθώς και την μεθοδολογία που εφαρμόζαν για συλλογή και αξιολόγηση των πληροφοριών κάθε μορφής, για ανακρίσεις, βασανιστήρια, για εξόντωση αντιπάλων και διαφωνούντων, για οργάνωση διαφόρων μορφών επιχειρήσεων για την επίτευξη ενός ΑΝΣΚ, σε μεγάλο βαθμό παρεμφερή με την μεθοδολογία που εφαρμοζόταν στο Ιράκ επί Σαντάμ Χουσεΐν. Τα στελέχη της EMNI θεωρούνται η «αφρόκρεμα» και επιλέγονται ανάλογα, βάση της πίστης και των ικανοτήτων τους¹³⁴.

Πρόσβαση στο διαδίκτυο παρέχεται σε μαχητές του ΙΚ και πολίτες, σε καφετέριες που το ΙΚ αποκαλεί «ταχυδρομεία». Το ΙΚ δε βασίζεται σε οποιαδήποτε υψηλού επιπέδου τεχνική παρακολούθηση της χρήσης του διαδικτύου, αλλά αντίθετα τοποθετεί στελέχη του ΙΚ στα «ταχυδρομεία» για να ακούνε και να βλέπουν τι επικοινωνίες γίνονται. Από τεχνικής πλευράς, οι υπολογιστές παρακολουθούνται με χαμηλού επιπέδου τεχνικές για το ιστορικό επισκέψεων ενώ ευρέως διαδεδομένα δωρεάν προγράμματα παρακολουθούν εάν γίνεται πρόσβαση σε ιστοσελίδες που

¹³³Βλ. C. Reuter, «Secret Files Reveal the Structure of Islamic State», Spiegel, 18/4/15, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/Jakffz> (πρόσβαση 3/5/17)

¹³⁴Βλ. PERSPECTIVES ON TERRORISM Volume 11, Issue 1, p2-14, ο.π. <https://goo.gl/7QV5gk>

απαγορεύουν. Πρόσβαση στο διαδίκτυο δίχως παρακολούθηση είναι εφικτή μέσω κινητών τηλεφώνων σε συγκεκριμένες περιοχές του εδάφους του ΙΚ αλλά όποιος το κάνει κινδυνεύει να ανακαλυφθεί τι έκανε εάν εντοπιστεί και κάνουν έρευνα στη συσκευή του Η χισμπάχ, ή αστυνομία του ΙΚ, συχνά σταματάει όσους είναι στις περιοχές του ΙΚ και κάνει σποραδικούς ελέγχους στις συσκευές κινητής τηλεφωνίας των πολιτών και των ίδιων των μαχητών τους.¹³⁵.

Για τις προσωπικές τους επικοινωνίες, τα μέλη της EMNI έμαθαν από τους προκάτοχες τρομοκρατικές οργανώσεις να μη χρησιμοποιούν e-mail ή τηλέφωνα που μπορούν να εντοπιστούν από ξένες υπηρεσίες πληροφοριών. Προτιμούν την επικοινωνία πρόσωπο με πρόσωπο. Αυτό είναι δύσκολο, ωστόσο, ειδικά στις περιπτώσεις όπου η EMNI χρειάζεται να επικοινωνήσει με ξένους μαχητές που έχουν στρατολογηθεί και επιχειρούν εκτός Συρίας και Ιράκ. Για αυτές τις περιπτώσεις υπάρχουν ειδικές διαδικασίες. Αν και τα απλά μέλη του ΙΚ συχνά χρησιμοποιούν τηλεφωνικές επικοινωνίες μέσω κρυπτογραφημένων εφαρμογών μέσω κοινωνικής δικτύωσης όπως το Telegram και το Whats App, η EMNI αποφεύγει τη χρήση τους. Αντίθετα, για την αποφυγή εντοπισμού και μέτρων ασφαλείας, τα στελέχη της EMNI βασίζονται σε προκαθορισμένες επικοινωνίες μέσω βιντεοπαιχνιδιών, κάνοντας χρήση βιντεοκλήσεων ή λειτουργίες συνομιλιών μέσα στο παιχνίδι. Η επικοινωνία μέσα από πλατφόρμες παιχνιδιών είναι εφευρετική, καθώς κρύβονται και αναμιγνύονται ανάμεσα από εκατοντάδες ανθρώπους που παίζουν, συζητούν, και επικοινωνούν κάθε στιγμή στο παιχνίδι. Επιπρόσθετα, χρησιμοποιούν VPN (Εικονικά Ιδιωτικά Δίκτυα: μία τεχνολογία που εγκαθιστά μία κρυπτογραφημένη σύνδεση επάνω από ένα λιγότερο ασφαλή δίκτυο για απόκρυψη της ταυτότητας, των πακέτων δεδομένων και της επικοινωνίας) για να κρύψουν της διευθύνσεις IP από όπου συνδέονται. Οι αποστάτες επίσης ανέφεραν ότι η EMNI έδινε στους νέους που στρατολογούσε στην Ευρώπη λογισμικό όπως το «CCleaner», ένα πρόγραμμα που διαγράφει το ιστορικό επισκέψεων του χρήστη. Επίσης τους ζητούνταν να χρησιμοποιούν διάφορα προγράμματα κρυπτογράφησης και καθοδηγούνταν να ανεβάζουν κρυπτογραφημένα μηνύματα σε ανενεργούς λογαριασμούς email σε ένα τουρκικό εξυπηρετητή για αποφυγή εντοπισμού. Αντίστοιχα, η EMNI επίσης χρησιμοποιεί νέους μυστικούς πράκτορες της στην Ευρώπη για υπηρεσίες όπως πρόσωπο-με-πρόσωπο επαφή και μεταφορά μηνυμάτων και σε άλλα επιχειρησιακά στελέχη. Σύμφωνα με αναφορές ανακρίσεων από συλληφθέντα μέλη του ΙΚ στην Ευρώπη και Αυστραλία, η EMNI έχει στείλει επιχειρησιακά στελέχη σε Αυστρία, Γερμανία, Ισπανία, Λίβανο, Τυνησία, Μπαγκλαντές, Ινδονησία και Μαλαισία. Εσωτερικές αναφορές από πληροφοριοδότες του ΙΚ αποκάλυψαν ότι η EMNI έχει τοποθετήσει εκατοντάδες στελέχη της σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μαζί με εκατοντάδες ακόμα στη Τουρκία. Σήμερα είναι γνωστό ότι η EMNI εκπαίδευσε τους δράστες όλων των επιθέσεων στην Ευρώπη, τα τελευταία δύο χρόνια!!¹³⁶. Στελέχη της EMNI έχουν

¹³⁵Βλ. PERSPECTIVES ON TERRORISM Volume 11, Issue 1, ο.π.

¹³⁶ Βλ. ο.π.

επίσης εμπλακεί στο σχεδιασμό και εκτέλεση πολύ περισσότερων επιθέσεων παγκοσμίως, συμπεριλαμβανομένων πολλών επιθέσεων σε Τουρκία, Τυνησία, και Μπαγκλαντές. Μία μελέτη των καταγεγραμμένων ανακρίσεων που παρείχαν οι Ευρωπαϊκές πρωτεύουσες στο New York Times αποκάλυψε ότι τα στελέχη της EMNI επιλέγονται βάση εθνικότητας και ομαδοποιούνται βάση γλώσσας σε μικρές, διακριτικές ομάδες για την εκτέλεση των επιχειρήσεων.¹³⁷

¹³⁷Βλ. PERSPECTIVES ON TERRORISM Volume 11, Issue 1, ο.π.

2.3 Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης (ΜΚΔ)-Χρήση.

Ζούμε σήμερα στην εποχή της «δικτατορίας» των μέσων κοινωνικής δικτύωσης, τα λεγόμενα NEW MEDIA που είναι πανίσχυρα όπλα επιρροής, προπαγάνδας, επικοινωνίας, παραπλάνησης κλπ. Πρόκειται για το «Facebook, το Twitter, το Flickr, το YOUTUBE, το Instagram» κ.α, τα οποία έχουν ξεπεράσει τα μέχρι τώρα παντοδύναμα ΜΜΕ. Είναι σημαντικότερα «εργαλεία» στην διάθεση των πάντων με πολλαπλασιαστικό δίκτυο επικοινωνίας και που χρησιμοποιούνται από οργανώσεις, κρατικές οντότητες, υπηρεσίες, εταιρίες, οργανισμούς και άτομα για διάχυση μηνυμάτων, προώθηση πληροφοριών, απόκτηση δυνατοτήτων μεγαλύτερου ακροατηρίου ενώ παράλληλα μέσω της επικοινωνίας ανταλλάσσονται πολύ γρήγορα σκέψεις, ενημέρωση, πληροφορίες και ενέργειες κάθε φύσης και περιεχομένου. Μέσω αυτών μπορείς επίσης να ενημερώσεις, να αποκαλύψεις, να παραπλανήσεις, να αποκρύψεις, να κατευθύνεις να προωθήσεις ιδέες, πράγματα και καταστάσεις και να κινηθείς σε εντελώς διαφορετικά πλαίσια από τα μέχρι τώρα δεδομένα. Ας πάρουμε παράδειγμα από το περιβάλλον μας και από εμάς τους ίδιους, για την τρομακτική δύναμη των ΜΚΔ, την άμεση και αστραπιαία διάδοση των μηνυμάτων και των πληροφοριών και την πολλαπλασιαστική δυνατότητα, λόγω της αναμετάδοσης ενός μηνύματος από κάποιον σε άλλους φίλους του, πολλοί εξ αυτών παντελώς άγνωστοι σε μας και υπό πυραμιδική μορφή την ραγδαία εξάπλωση μιας πληροφορίας, ενός μηνύματος, ιδιαίτερα σε νέους ανθρώπους, που και πιο εύκολα δελεάζονται και ικανοί χρήστες των ΜΚΔ είναι¹³⁸.

Με σχετικά εύκολα πληροφοριακά συστήματα, μπορούν να προκαλέσουν τεράστια ζημιά σε θέματα οικονομικά, στρατιωτικά, εθνικής ασφάλειας ως και να προκαλέσουν πανικό, μαζική φοβία, υστερία, πλήγματα στις προσπάθειες ενημέρωσης και αντίδρασης της κοινής γνώμης κα. Μέσω αυτών διεξάγονται σύγχρονες ψυχολογικές και πληροφορικές επιχειρήσεις, ενώ πέραν των παρακρατικών – βίαιων και τρομοκρατικών οργανώσεων, χρησιμοποιούνται μαζικά και από κράτη για να στέλνουν τα μηνύματα τους και να περνούν την πολιτική τους. Κορυφαίοι διεθνείς οργανισμοί έχουν εκδώσει ειδικά εγχειρίδια σχετικά με την συμπεριφορά και τις επιλογές στον κυβερνοχώρο, όπως είναι το ΝΑΤΟ μέσω της Στρατηγικής Επικοινωνιακής Πολιτικής, καθώς και της λεγόμενης Δημόσιας Διπλωματίας και των Στρατιωτικών Δημόσιων Σχέσεων. Παράλληλα πολλοί ηγέτες, διοικητές διεθνών οργανισμών, ακόμη και αρχηγοί κρατών, όπως ο Πρόεδρος των ΗΠΑ Ντόναλντ Τραμπ, χρησιμοποιούν το Twitter για διάφορα ζητήματα ευρύτερης επικοινωνίας.

Για να καταλάβουμε καλύτερα πως γίνεται η χρήση του διαδικτύου θα αναφερθούμε στην δομή του. Το «Dark Web» σε συνδυασμό με τους «μοναχικούς λύκους» (Lone wolves) αποτελεί έναν επικίνδυνο συνδυασμό για την ειρήνη και τη σταθερότητα της ευρωπαϊκής ηπείρου. Αυτό αποδεικνύεται και από τις πρόσφατες

¹³⁸ Βλ. Philip Seib & Dana M. Janbek, *Global Terrorism and New Media*, Routledge, New York 2011, p58-62

επιθέσεις σε ευρωπαϊκό έδαφος όπου ο δράστης είτε είχε προμηθευτεί το όπλο από την παράνομη αγορά του Dark Web, είτε είχε στην κατοχή του προπαγανδιστικό υλικό. Δεν είναι η πρώτη φορά που το Dark Web απασχολεί τις υπηρεσίες πληροφοριών και την αστυνομία, αφού το ίδιο αποτελεί μια ακμάζουσα αγορά για ποικίλες παράνομες δραστηριότητες και παράνομους δρώντες. Η μεγαλύτερη από αυτές είναι η κοινότητα του hacking, στην οποία μπορεί ο χρήστης να αγοράσει τα πάντα, από υπηρεσίες hacking έως οδηγίες “how to hack”. Άλλα προϊόντα και υπηρεσίες προς πώληση συμπεριλαμβάνουν ναρκωτικά, όπλα, εγκληματικές ενέργειες, από ληστεία μέχρι και αναζήτηση πληρωμένου δολοφόνου. Το Διαδίκτυο υπάρχει σε διαφορετικά στρώματα. Το ένα, στο οποίο οι περισσότεροι είμαστε πιο εξοικειωμένοι με την πλοήγηση, είναι το επιφανειακό δίκτυο – «Surface Web», το οποίο αποτελείται από το περιεχόμενο το οποίο οι μηχανές αναζήτησης, όπως το «Google», είναι σε θέση να ανιχνεύσουν.¹³⁹

Στη συνέχεια υπάρχει το βαθύ διαδίκτυο – «Deep Web», το οποίο δεν πρέπει να συγχέεται με το «Dark Web», το οποίο όμως αποτελεί μέρος του Deep Web. Οι ιστοσελίδες που βρίσκονται στο Deep Web, απλά δεν είναι προσβάσιμες μέσω των μηχανών αναζήτησης. Ίσως όλοι μας να έχουμε χειριστεί το «Deep Web» χωρίς να γνωρίζουμε την ορολογία. Δεν υπάρχει δηλαδή, τίποτα εγγενώς παράνομο σχετικά με το «Deep Web». Συνήθως όμως ο όρος αυτός συγχέεται με το «Dark web» και τις εγκληματικές δραστηριότητες που αναπτύσσονται εκεί.

Το «Dark Web» δεν αποτελεί ένα τόπο, αλλά περισσότερο μια μέθοδο που στοχεύει σε υψηλό επίπεδο διαδικτυακής ανωνυμίας. Αναφέρεται σε ιστοσελίδες που καλύπτουν τις διευθύνσεις IP των διακομιστών, κάνοντας αδύνατο να βρεθεί η ταυτότητα ή η τοποθεσία των χρηστών. Είναι δηλαδή αποτελεσματικά αόρατες. Στο βασικό στάδιο, η ασφάλεια στο «Dark Web» διέπεται από την εμπιστοσύνη και τη σχέση οικοδόμησης που δημιουργεί ο χρήστης σταδιακά. Για παράδειγμα, η είσοδος του χρήστη σε μια ιστοσελίδα «hacking» γίνεται μόνο μέσω πρόσκλησης και ο προσκεκλημένος έχει συστηθεί από άτομο το οποίο είναι ήδη μέλος της κοινότητας. Το ΙΚ το χρησιμοποιεί στον δυτικό κόσμο για τις επαφές του με συνεργάτες, μοναχικούς λύκους κλπ¹⁴⁰.

¹³⁹Βλ. Ναταλία Γρίβα, «Η τρομοκρατική προπαγάνδα του Dark Web», Terrorism, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/xya5oJ> (πρόσβαση 28/4/17)

¹⁴⁰ Βλ. ο.π.

2.4 Τρόποι Χρήσης των ΜΚΔ από το Ισλαμικό Κράτος.

Το Ισλαμικό Κράτος (γνωστό ως ISIS/IS/DAESH) χρησιμοποιεί τα ανωτέρω ΜΚΔ ως πλατφόρμες προπαγάνδας, προώθησης ιδεολογικών θέσεων και τάσεων, ενημέρωσης των ομοϊδεατών για τακτικές ενέργειες της οργάνωσης σε διάφορα επίπεδα, για παρατεταμένες ψυχολογικές επιχειρήσεις, με πραγματικά εντυπωσιακούς ρυθμούς, κάτι που απαιτεί τεράστια προσπάθεια και ενισχυμένη φαντασία από πλευράς κρατών και αντιτρομοκρατικών οργανώσεων για να το αντιμετωπίσει. Το κυβερνο-τζιχάντ (Cyber-jihad) έχει πραγματοποιήσει εκπληκτική πρόοδο στην χρήση του κυβερνοχώρου, που εκ των πραγμάτων προσφέρει σημαντικές ευκαιρίες προς κάθε κατεύθυνση. Μέσα από τον κυβερνοχώρο προωθείται η ενημέρωση και η ριζοσπαστικοποίηση στελεχών, η προβολή και προπαγάνδα και η στρατολόγηση νέων μελών, ο εκφοβισμός και ο έλεγχος των μαζών διεθνώς, με άμεσες και πολύ δυνατές επιπτώσεις για την διεθνή ασφάλεια και όχι μόνο¹⁴¹.

Αν και έχουν ληφθεί και καθημερινά λαμβάνονται μέτρα εναντίον του κυβερνοτζιχαντισμού, μέσω DENIAL OF SERVICE, κλείσιμο επικίνδυνου περιεχομένου ιστοσελίδων, προβολής ιστοσελίδων που στόχο έχουν να πλήξουν τις αντίστοιχες εξτρεμιστικές, εν τούτοις διεξάγεται ένας αμείλικτος πόλεμος που απαιτεί να επιστρατευτούν όλοι με όλα τα μέσα γιατί οι καταστάσεις είναι πολύπλοκες και ο αγώνας επίπονος και χωρίς πάντοτε να φέρνει τα επιθυμητά αποτελέσματα. Την ίδια στιγμή σε πάρα πολλές περιπτώσεις αντιμετρών δεν συμμετέχει πάντα ο ιδιωτικός τομέας στην αντιμετώπιση τέτοιων περιπτώσεων. Αυτό γιατί ο συγκεκριμένος τομέας έχει συγκριτικά με τον δημόσιο – κυβερνητικό μια άλλη ατζέντα που εξυπηρετείται από τον πολύ ελεύθερο και χωρίς πλαίσια κυβερνοχώρου αποκομίζοντας υψηλά κέρδη από διαφημιστικά ή άλλες δραστηριότητες. Το ISIS έχει καταστεί τα τελευταία χρόνια ιδιαίτερα γνωστό όχι μόνο από τις απάνθρωπες μεθόδους του αλλά και από τους πολύ επιθετικούς μηχανισμούς προπαγάνδας.¹⁴²

Με το μαπαράζ προπαγανδιστικών και λοιπών μηνυμάτων το ΙΚ επιδιώκει να αποδείξει ότι είναι πανίσχυρο, ακόμα και αν ηττάται στο έδαφος. Μέσω του διαδικτύου στοχεύει να αποδείξει ότι έχει παγκόσμια εμβέλεια, αφού μπορεί να προσελκύει ξένους μαχητές από όλα τα σημεία του ορίζοντα. Γνωρίζει ότι μέσω του κυβερνοχώρου είναι πιο εύκολο να περάσει το μήνυμά του. Επίσης μέσω της εντονότατης παρουσίας του στα ΜΚΔ επιθυμεί να στρέψει αλλού το ενδιαφέρον της παγκόσμιας κοινής γνώμης, όταν βρίσκεται μπροστά σε αδιέξοδο αυτό το βλέπουμε στην περίπτωση της υπερπροβολής της Λιβύης και της ενίσχυσης του στην επαρχία Ντέρα και στην περιοχή της Σύρτης, την στιγμή που αντιμετωπίζει δυσκολίες λόγω των Δυτικών και Ρωσικών βομβαρδισμών στην Συρία.

¹⁴¹ Βλ. Φωτό 8,10,12,13 Παράρτημα Β' (Φωτό), σ86-88.

¹⁴² Βλ. Ναταλία Γρίβα, «Η τρομοκρατική προπαγάνδα του Dark Web», Terrorism, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/xya5oJ> (πρόσβαση 28/4/17)

Σήμερα, όποιος έχει ένα Smart Phone μπορεί να προωθήσει πολύ άνετα ριζοσπαστικά μηνύματα. Βρισκόμαστε σε εποχή μετασύγχρονων πολέμων. Σε εποχή υβριδικών πολέμων με το ISIS να διεξάγει επιθετικές και αμυντικές επιχειρήσεις συμβατικής μορφής, ανταρτοπόλεμο και ασύμμετρες ενέργειες καθώς και κυβερνοπόλεμο. Έχουμε μπροστά μας μια νέα γενιά κυβερνοτρομοκρατών. Έχουμε μπροστά μας ένα νέο «ALUMNI», πτυχιούχων από τα μέτωπα του Ιράκ της Συρίας και της Λιβύης. Το «cyber jihad» είναι πλέον η πραγματικότητα που συνεχώς εξελίσσεται. Το ISIS πέραν όλων των άθλιων ενεργειών του, κινείται σε ρυθμούς Χόλγουντ με τις αποτρόπαιες εκτελέσεις που βιντεοσκοπούν και διαχέουν στο διαδίκτυο προκαλώντας τρόμο στους τηλεθεατές ανά τον κόσμο¹⁴³.

Είναι πλέον γνωστό, ότι το Ισλαμικό Κράτος είναι η οργάνωση με την πιο επιτυχημένη διαδικτυακή προπαγάνδα. Έτσι τίθεται το ερώτημα πως οι τρομοκράτες έχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο και με ποιο τρόπο το χρησιμοποιούν. Σύμφωνα με άρθρο του Spiegel, που αναδημοσιεύτηκε στο CNN Greece¹⁴⁴ πίσω από την παροχή δικτύου βρίσκεται η Ευρώπη, τη στιγμή που υποτίθεται η Ε.Ε. και όλες οι χώρες του Δυτικού κόσμου, συμμετέχουν στη συμμαχία κατά των τζιχαντιστών. Όπως αποκαλύπτεται στο ρεπορτάζ, ευρωπαϊκές εταιρίες δίνουν τη δυνατότητα στην οργάνωση να έχουν πρόσβαση σε πλατφόρμες για να συνεχίσουν την προπαγάνδα τους και η απορία είναι γιατί δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί. Αυτό που δεν γνωρίζουμε προς το παρόν, είναι εάν οι συγκεκριμένες εταιρίες, που παρέχουν διαδικτυακές υπηρεσίες γνωρίζουν, αν ανάμεσα στους «πελάτες» τους βρίσκονται και οι τζιχαντιστές.

Το Spiegel υποστηρίζει ότι έχει στην κατοχή του έγγραφα που αποδεικνύουν ότι η παροχή Ιντερνετ ενδέχεται να γίνεται εν γνώσει αυτών των εταιριών. Τούτο σημαίνει πως θα μπορούσαν να προχωρήσουν στην παύση παροχής διαδικτύου στον ISIS. Όπως αποκαλύπτει το γερμανικό περιοδικό, η τεχνολογία που χρειάζεται για να έχει κανείς διαδικτυακή πρόσβαση σε Ιράκ ή Συρία, πρέπει να αγοραστεί στην επαρχία Χατάι, στην Τουρκία κοντά στα συριακά σύνορα. Ο συνολικός εξοπλισμός φτάνει περίπου 500 δολάρια στη Συρία, χωρίς να συμπεριλαμβάνονται στην τιμή οι χρεώσεις από τον εκάστοτε πάροχο. Και ιδού μια άλλη απόδειξη για τον ύποπτο και επικίνδυνο ρόλο της Τουρκίας, εκτός των άλλων, για την δημιουργία και γιγάντωση των τζιχαντιστικών οργανώσεων που δρουν στην Συρία. Άλλωστε υπάρχουν χιλιάδες δορυφορικά πιάτα που επιτρέπουν στους χρήστες την πρόσβαση στο διαδίκτυο μέσω δορυφόρου. Μάλιστα, όπως επισημαίνει το δημοσίευμα, τα τελευταία χρόνια η επιχείρηση αυτή έχει εκτοξευθεί, καθώς το μεγαλύτερο ποσοστό πολιτών απορρίπτουν τις επίγειες γραμμές δεδομένων. Και φυσικά η παροχή διαδικτυακών υπηρεσιών μέσω δορυφόρων, γίνεται από συγκεκριμένες ευρωπαϊκές εταιρίες και έτσι γίνεται καλύτερα αντιληπτό, αφενός μεν η υποκρισία της Δύσης, στην

¹⁴³ Βλ. Βλ. Ναταλία Γρίβα, «Η τρομοκρατική προπαγάνδα του Dark Web», Terrorism, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/xya5oJ> (πρόσβαση 28/4/17)

¹⁴⁴ Βλ. Στ. Μπαμιατζής, «Γιατί ο ISIS έχει ισχυρή παρουσία στο διαδίκτυο», CNN Greece, 9/12/15, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/jYrFho> (πρόσβαση 28/3/17)

αντιμετώπιση της τρομοκρατίας, αφετέρου στην αέναη αντίληψη, ότι «το κέρδος δεν έχει πατρίδα, ούτε ηθικούς φραγμούς».

Σύμφωνα πάντα με το Spiegel, τα δορυφορικά πιάτα φτάνουν στη Μέση Ανατολή μέσω Ρότερνταμ, με περίπου 12 εκατομμύρια κοντέινερ να αποστέλλονται από το λιμάνι κάθε χρόνο σε προορισμούς σε όλο τον κόσμο, ενώ από τις εταιρίες που παρέχουν δορυφορική κάλυψη συγκαταλέγεται και μία γαλλική. Πρόκειται για τον γαλλικό όμιλο Eutelsat, ο οποίος βρίσκεται στην κορυφή της λίστας των εταιριών που προσφέρουν στους τζιχαντιστές τη δυνατότητα να συνεχίζουν την προπαγάνδα του τρόμου. Το περιοδικό επικοινωνήσε με την εταιρία, η οποία όμως υποστήριξε ότι δε μπορεί να ελέγξει πώς χρησιμοποιούνται τα τερματικά της και ότι δεν έχει επαφή με τους πελάτες. Και το Spiegel εξηγεί, ότι αυτός ο ισχυρισμός δεν ευσταθεί, καθώς οι χρήστες για να έχουν ολοκληρωμένη πρόσβαση στο Διαδίκτυο πρέπει μέσω GPS να δώσουν την ακριβή τοποθεσία τους. Την ίδια ώρα, πέρα από τη γαλλική εταιρία, η βρετανική Avanti Communications και η λουξεμβουργιανή SES, εικάζεται ότι «συνεργάζονται» με τις περιοχές που έχουν περάσει στα χέρια των τζιχαντιστών.

«Τα στοιχεία GPS που έχει στην κατοχή του το Spiegel από το 2014 και το 2015, ξεκάθαρα αποδεικνύουν ότι τα δορυφορικά πιάτα εντοπίζονται με ακρίβεια σε σημεία που τελούν υπό τον έλεγχο του Ισλαμικού Κράτους», αναφέρει το δημοσίευμα. Οι δε σύγχρονοι Αμερικανοί, Ρωσικοί, Ισραηλινοί και λοιποί δορυφόροι έχουν ακρίβεια και ευκρίνεια εκατοστών στην λήψη εικόνων¹⁴⁵.

¹⁴⁵ Βλ. Στ. Μπαμιατζής, «Γιατί ο ISIS έχει ισχυρή παρουσία στο διαδίκτυο», CNN Greece, 9/12/15, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/jYrFho> (πρόσβαση 28/3/17).

2.5 Η Στρατηγική της Προπαγάνδας του ΙΚ. Μέσα και Μέθοδοι Στρατολόγησης.

Μέχρι στιγμής το ISIS έχει αναρτήσει πάνω από 1000 βίντεο, μεταξύ των οποίων και γνωστών ιεροκηρύκων του οι οποίοι προπαγανδίζουν την ουτοπική και μυθική UMMAH -μέσω του κυβερνοτζίχαντ προωθεί και την ONLINE UMMAH, με στόχο τις ευάλωτες Μουσουλμανικές κοινότητες της Δύσης και αυτό παρά το γεγονός ότι η πλειοψηφία των Μουσουλμάνων απορρίπτουν τις εξτρεμιστικές θέσεις του Σαλαφισμού, και Ουαχαμπισμού. Στοχεύει σε τρωτούς νεανικούς κύκλους που δεν βλέπουν φως στα προσεχή στάδια της ζωής τους ¹⁴⁶.

Προώθηση της μηνιαίας και πολύ προσεγμένης περιοδικής έκδοσης DABIQ¹⁴⁷ η οποία περιλαμβάνει στην ύλη της πολλά στοιχεία, που απαιτούν προσεκτική ανάλυση και εμβάθυνση από πλευράς Δυτικών αναλυτών και Ισλαμολόγων. Μέσα από τις σελίδες του το Ισλαμικό Κράτος καλεί όλους τους Μουσουλμάνους να στρατευτούν σε ένα δυναμικό και κοινό αγώνα κατά πάντων. Ασφαλώς μέσω της ONLINE διάστασης το ISIS παράλληλα επιδιώκει να υπερκεράσει άλλες τρομοκρατικές οργανώσεις και δίκτυα και ιδιαίτερα την κεντρική Αλ Κάιντα.

Μέσω του κυβερνοχώρου το ISIS προωθεί μηνύματα σε ενδιαμέσους, οι οποίοι έχουν το δικό τους ακροατήριο, οπότε όλα τα μηνύματα τους φθάνουν σε τεράστιο αριθμό, ορισμένοι εκ των οποίων αποφασίζουν να αλλάξουν τον τρόπο ζωής τους και να προχωρήσουν στην ένταξη τους στον τζιχαντισμό. ¹⁴⁸ Σημειώνεται η περίπτωση των φτωχών και άνεργων νέων στον Μουσουλμανικό κόσμο, αρκετοί εκ των οποίων μέσω Τουρκίας και Ιορδανίας τελικά εντάχθηκαν στον στρατό του ISIS.

Θα αναφέρω ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα προπαγανδιστικού υλικού που έλαβε ηλεκτρονικά ο συγγραφέας του βιβλίου Islamic State, the digital Caliphate, όπου στο ηλεκτρονικό φύλλο διαβατηρίου υπήρχαν επτά «εντολές» προς όλους τους μουσουλμάνους του Ηνωμένου Βασιλείου (ΗΒ):

- Δέσμευση στην *bayat* (υπακοή-υπόσχεση) προς τον Χαλίφη (Αμπου Μπακρ αλ Μπαγνταντί)
- Υπακοή στον Χαλίφη, σύμφωνα με την Σαρία.
- Συμβούλευσε τον Χαλίφη αν κάνει κάποιο λάθος.
- ΠΡΟΣΕΥΧΗ. Προσευχήσου (Dua) στον Αλλάχ, να βοηθά και να κατευθύνει τον Χαλίφη.
- ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ. Αυτοί που μπορούν να μεταναστεύσουν και να επαναεγκατασταθούν πρέπει να μεταναστεύσουν.

¹⁴⁶ Βλ. Φωτό ,12,15, Παράρτημα Β'(Φωτό), σ. 86-89.

¹⁴⁷ Βλ. Φωτό 14, Παράρτημα Β' (Φωτό), σ.89.

¹⁴⁸ Βλ. Φωτό 8,19,12,15, Παράρτημα Β'(Φωτό), 86-89.

- Εκπαίδευσε μουσουλμάνους και μη μουσουλμάνους σχετικά με το Χαλιφάτο.
- Απέρριψε κάθε ψέμα και κατασκευάσμα που έγινε κατά του Ισλαμικού Κράτους.¹⁴⁹

Το γενικό χάος στην Συρία και στο Ιράκ και το κενό ασφαλείας που δημιουργήθηκε έκαναν εύκολο το ταξίδι στις ζώνες του πολέμου. Ένα αεροπορικό εισιτήριο ή οδικώς προς την Τουρκία είναι το πρώτο βήμα. Οι τουρκικές αρχές, όπως δήλωσαν το 2014 σε έρευνα της εφημερίδος *The Times*, είναι αδύνατος ο έλεγχος των εκατοντάδων χιλιομέτρων συνόρων με την Συρία, ώστε να σταματήσουν την ροή των ξένων επιδόξων τζιχαντιστών στην επάνδρωση του ΙΚ. Υπάρχουν εκατοντάδες «ασφαλή καταφύγια» (Safe Houses), όπου δύνανται να κρύβονται είτε κατά την είσοδο είτε κατά την έξοδο από την Συρία, όταν επιστρέφουν στις πατρίδες των. Σύμφωνα με αφηγήσεις (Βρετανών) τζιχαντιστών που επέστρεψαν, οι επαφές γίνονταν μέσω των ΜΚΔ. Οι πρώτες επαφές γίνονται μέσω Twitter και μετά μέσω της κοινωνικής ιστοσελίδας Ask.fm. Αν κάποιος είχε οικονομικό πρόβλημα, τότε ενημερωνόταν ότι το πρόβλημά του θα λυθεί. Υπάρχουν «ομάδες» στην Αγγλία, που βοηθούν για τον ιερό σκοπό της δημιουργίας του ΙΚ, όπως είπαν σε συνέντευξη τους ορισμένοι εξ αυτών. Έτσι κανονιζόταν μια συνάντηση και του εδίδετο το απαιτούμενο ποσό για την μεταφορά του στην Συρία.¹⁵⁰

Πάντα σύμφωνα με μαρτυρίες Βρετανών πρώην τζιχαντιστών, που μίλησαν στον συγγραφέα Abdel Atwan, η εκπαίδευση των άρχιζε σε δύο εβδομάδες από την άφιξη των στην περιοχή. Αρχικά τους αξιολογούσαν και τους κατέτασσαν σε κατηγορίες μαχητών ή στην κατηγορία των μη ικανών μαχητών (useless at fighting) και τους προετοίμαζαν αν μπορούσαν να εκτελέσουν επιχειρήσεις αυτοκτονίας (martyrdom operations). Έτσι ο 22χρονος Moner Salah από την Φλόριντα έγινε στις 25 Μαΐου 2014, ο πρώτος Αμερικανός μουσουλμάνος που έγινε βομβιστής αυτοκτονίας και η περίπτωση του συντάραξε τις ΗΠΑ, αφού στο βίντεο που προβλήθηκε στα ΜΚΔ και στον ηλεκτρονικό τύπο, εξαπέλυε απειλές κατά του προέδρου Ομπάμα και της Αμερικής γενικότερα.

Το ISIS στις περιοχές που είναι υπό τον έλεγχο του, έχει προχωρήσει στην σύσταση Υπουργείων, βιλαετιών και υπηρεσιών. Μεταξύ αυτών, εκτός της EMNI είναι το λεγόμενο Υπουργείο Ενίσχυσης του Ισλαμικού ρεύματος, που έχει και την ευθύνη των κυβερνοεπιχειρήσεων. Συνεπώς το Ισλαμικό Κράτος χρησιμοποιεί εκτενώς και πολυδιάστατα το Διαδίκτυο για προπαγάνδα, ανάδειξη ηρώων, προβολή μαρτύρων του Ισλάμ, νομιμοποίηση των ενεργειών του, στρατολόγηση μελλοντικών τζιχαντιστών, ενημέρωση για την Ισλαμική εγκυκλοπαίδεια, ηλεκτρονική παραπλάνηση, σχεδιασμό επιμέρους ενεργειών και παροχή οδηγιών, προβολή εξτρεμιστικών τάσεων και συγκρίσεων με άλλες κοινωνίες κλπ.

¹⁴⁹Βλ. Abdel Bari Atwan, «*ISLAMIC STATE: The Digital Caliphate*», Saqi Books 2015, p 169.

¹⁵⁰ Βλ. Ο.π. σ.174

Μνημειώδες παράδειγμα παραπληροφόρησης αποτελεί η επίσημη ανακήρυξη του Χαλιφάτου το καλοκαίρι του 2014 από την Μοσούλη. Τα ΜΚΔ διαδραμάτισαν καθοριστικό και καταλυτικό ρόλο στο να σταλεί το μήνυμα ότι κάτι νέο επιστρέφει στην Μεσοποταμία. Επίσης το ΙΚ μέσω των ΜΚΔ εξέρχεται από τυχόν εσωτερικές έριδες και πολώσεις της οργάνωσης και έτσι εξωτερικεύει την όποια παρουσία του. Τέλος μέσω των ΜΚΔ το ΙΚ αποκτά κάποιας μορφής κοινωνική ταυτότητα και μπορεί να πλασαριστεί ως κάποιας μορφής κοινωνικό σύνολο¹⁵¹, έστω και με τα γνωστά οπισθοδρομικά και απαρχαιωμένα χαρακτηριστικά του.

Το Ισλαμικό Κράτος χρησιμοποιεί «ελεύθερους συνεργάτες» μέσω των οποίων επιδιώκει τη δημιουργία επαφών και σχέσεων με Δυτικούς υποστηρικτές. Οι συνομιλίες γίνονται μέσω ειδικής πλατφόρμας όπως το «Telegram» και το «Surespot». Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η περίπτωση του Γάλλου τζιχαντι Nasim Kasim, που από την Συρία επικοινωνούσε με συμπατριώτες του στην Γαλλία. Ο Kasim μέσω του ιδιωτικού καναλιού στο Telegram προσέλευσε αρκετούς νεαρούς. Ο Kasim ήταν ένας πρώην ράπερ Αλγερινής καταγωγής που έγινε ακραίος όταν το 2011 ταξίδεψε στην χώρα καταγωγής του. Τα ίχνη του είχαν χαθεί μέχρι το περασμένο καλοκαίρι όποτε και μετά την επίθεση του οδηγού με το φορτηγό στην Νίκαια, δημοσιοποίησε ένα βίντεο στο Telegram που αποκεφαλίζει δυο Σύρους στρατιώτες και καλεί τους Γάλλους Μουσουλμάνους να κάνουν το ίδιο στην Γαλλία. Ένας απ' τους ακολούθους του Kasim ήταν και ο Nasser Kamis. Ο Kamis μόλις είδε το βίντεο του Κασίμ του έστειλε μήνυμα που του ζητούσε να του πει τι να κάνει και ο Kamis απάντησε ως εξής: «πάρε ένα μαχαίρι, κόψε ένα κεφάλι και στείλτο στα Πίσια πεδία» Στις 26 Ιουλίου 2016 ο Kamis αποκεφάλισε έναν κληρικό στη Λυών.¹⁵² Υπάρχουν όμως και πολλές περιπτώσεις που το Ι.Κ. προσεγγίζει ανυποψίαστους νέους. Είναι πρακτικό και γρήγορο, γιατί εκεί οι χειριστές των εκατοντάδων λογαριασμών ανεβάζουν συνεχώς φωτογραφίες και έρχονται σε άμεση επαφή, χωρίς να χρειάζεται να μουν σε φόρουμ ή πλατφόρμες άμεσης συνομιλίας κυρίως όμως είναι ένα μέσο που χρησιμοποιούν νεαρότερες ηλικίες. Οι γνωστές εφαρμογές στο twitter είναι η «Αυγή» και ο «Ισλαμικός Κόμβος»: Η Αυγή είναι προσβάσιμη μέσω του “google play store”, της πλατφόρμας δηλαδή του Google για κινητά που χρησιμοποιούν αυτό το λογισμικό, ενώ ο Ισλαμικός Κόμβος είναι διαθέσιμος για τους χρήστες του Iphone.¹⁵³

¹⁵¹ Πρόσφατα κυκλοφόρησε το 10σέλιδο εγχειρίδιο SHUMUKH AL-ISLAM /OH MEDIA CORRESPONDENT YOU ARE THE MUJAHID σε Αγγλικά και Αραβικά. Παρέχονται οδηγίες για μελλοντικούς Τζιχαντιστές, ενώ το ISIS έχει ένα πλήρη στρατό από TWITTERS. Υπάρχουν (στοιχεία Δεκ. 2015) 43.000 ενεργοί αποδέκτες, (TWITTER), οι οποίοι στέλνουν τα αρχικά μηνύματα σε δεκάδες χιλιάδες σε όλες τις ηπείρους. Επικοινωνεί με έτοιμους να δράσουν «μοναχικούς λύκους» αλλά και με ONLINE PACKS OF WOLVES (αγέλες λύκων) έτοιμους να εξαπολύσουν επιθέσεις σε χώρες τις ΕΕ, όπως συνέβη στη Γαλλία τον Ιαν 2015 (Charlie Hebdo) στις 13 Νοε 2015 στην συναυλία στο θέατρο Bataclan και στις 22 Μαρ 2016 στο Διεθνές Αεροδρόμιο και στον σταθμό του Μετρό των Βρυξέλες

¹⁵²Βλ. Γ. Μαντζίκος, «Net Terror: To ISIS στο διαδίκτυο», JAI, 4/11/16, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/u5it4o> (πρόσβαση 4/3/17)

¹⁵³Βλ. ο.π. Ναταλία Γρίβα, «Η τρομοκρατική προπαγάνδα του Dark Web», <https://goo.gl/janZon>

2.6 Τα διεθνή MME στην υπηρεσία (;) του Cyber Jihad.

Όσο και αν φαίνεται περίεργο ή απίθανο να συμβαίνει, η πραγματικότητα όμως είναι ότι δυστυχώς τα διεθνή MME, σε όλες τις μορφές των βοηθούν στην ισλαμιστική και εξτρεμιστική προπαγάνδα του Ι.Κ. εκούσια αλλά και ακούσια. Ακούσια όταν αναφέρουν «ανθρωπιστικά γεγονότα», που συγκινούν τον άνθρωπο, επιλεγμένα όμως από την τζιχαντιστική ομάδα «κινηματογραφικής παραγωγής» θεαμάτων, με θέμα τον ανθρώπινο νόμο και τα θύματα του πολέμου, που πάντα συγκινεί. Εκούσια βεβαίως όταν σκοπίμως προβάλλουν τέτοια θέματα, αληθή ή όχι δεν έχει σημασία, που θα στοχεύουν τον αντίπαλο που έχει επιλεγεί από κυβερνήσεις, θεσμούς, εταιρίες κλπ.

Τα κέντρα μέσω μαζικής ενημέρωσης του ΙΚ επίσης λειτουργούν σε συνεργασία με την EMNI, τα οποία μέχρι πρόσφατα διαχειρίζονταν από τον al Adnani, που επίσης είχε καθήκοντα εκπροσώπου τύπου του ΙΚ. Ο ράπερ από το Βερολίνο, Denis Cuspert¹⁵⁴, επίσης πιστεύεται ότι έχει ρόλο κλειδί στα μέσα μαζικής ενημέρωσης του ΙΚ, στο Al Hayat Media Center¹⁵⁵, που δημιουργήθηκε το Μάιο του 2014. Το Al Hayat είναι ένα από τα βασικά μέσα ενημέρωσης του ΙΚ. Παράγει βίντεο σε πολλές γλώσσες, συμπεριλαμβανομένων Αγγλικών όπως επίσης και το διαδικτυακό περιοδικό Dabiq¹⁵⁶ για στρατολόγηση μελών στο ΙΚ. Πριν το θάνατο του, ο Cuspert συχνά πρωταγωνιστούσε σε πολλά από αυτά τα βίντεο ως προπαγανδιστής κλειδί για τη προσέγγιση νέων Δυτικών προς στρατολόγηση. Τα μέσα του ΙΚ προσεκτικά κατασκεύαζαν μέσα στρατολόγησης και προπαγάνδας, μερικές φορές αποθεώνοντας τις βαρβαρότητες του ΙΚ, αλλά επίσης κάνοντας τεράστιες προσπάθειες για να δείξουν την εικόνα ενός σταθερού και λειτουργικού κράτους. Πριν το θάνατο του, ο Adnani χρησιμοποιούσε διάφορα μέσα ενημέρωσης για να παρακινήσει υποστηρικτές του ΙΚ να επιτεθούν σκοτώνοντας Δυτικούς με μαχαίρια ή να τους πατήσουν με οχήματα, μέχρι και που έκανε πρόταση να χρησιμοποιήσουν πέτρες ως όπλα για να τους συνθλίψουν τα κρανία. Δηλαδή οι μορφές επίθεσης που βλέπουμε σήμερα στις δυτικές μεγαλουπόλεις. Επίσης προωθούσε μία παραστρατιωτική εικόνα τζιχαντιστών για αποστολές «μαρτύρων», συχνά παράγοντας μέσα που δόξαζαν τις τοπικές, εμπνευσμένες από το ΙΚ επιθέσεις αυτοκτονίας στη Δύση. Τα κέντρα μέσω μαζικής ενημέρωσης του ΙΚ δεν επιτρέπεται να προωθούν οποιαδήποτε νέα ή αναλύσεις σχετικές με τις επιθέσεις ή περιστατικά που συμβαίνουν εκτός του «Ισλαμικού Κράτους» χωρίς την έγκριση της EMNI¹⁵⁷.

Θα αναφέρουμε μια πρόσφατη και πολύ χαρακτηριστική περίπτωση, όπου τα δυτικά MME, υπηρέτησαν με συνέπεια, άθελά τους η σκόπιμα, την

¹⁵⁴ Γνωστός επίσης και ως Deso Dogg, Αφρο-Γερμανός ράπερ και μέλος του ISIS.

¹⁵⁵ Καμιά σχέση με την εξαιρετική εφημερίδα Al Hayat . Αφορά τον πολύ καλά σχεδιασμένο ιστότοπο και κέντρο ενημέρωσης και προπαγάνδας, το ηλεκτρονικό περιοδικό του ΙΚ.

Ίδου η ιστοσελίδα των τζιχαντιστών <https://goo.gl/fC9apX> . Στον τελευταίο μου έλεγχο πλέον έχει σταματήσει την λειτουργία της.

¹⁵⁶Βλ. Τεύχη του περιοδικού «Dābiq Magazine», διαθέσιμα στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/iw2iST> (πρόσβαση 9/6/17)

¹⁵⁷Βλ. Ο.π. PERSPECTIVES ON TERRORISM Volume 11, Issue 1.

ομολογουμένως επιτυχημένη προπαγάνδα των τζιχαντιστών. Είναι η περίπτωση της απελευθέρωσης της ιστορικής πόλης Χαλέπι (Aleppo) από τον Συριακό Αραβικό στρατό και την εκδίωξη των εξτρεμιστών τζιχαντιστών¹⁵⁸. Στο Χαλέπι όμως, αλλά και σε πολλές εμπόλεμες περιοχές της Συρίας, δρούσε μία από τις πολλές ανθρωπιστικές οργανώσεις, που έφερε το όνομα «Λευκά Κράνη», η οποία ήταν εξειδικευμένη σε διασώσεις εγκλωβισμένων ατόμων σε ερείπια κτιρίων. Τα «Λευκά Κράνη» εκτός από διασώστες ήταν και «πρωταγωνιστές» σε πολλά βίντεο με διασώσεις στο Χαλέπι, πολλές κατασκευασμένες. Οπότε σχεδίαζαν και υλοποιούσαν εικονικές διασώσεις για τον επηρεασμό της Δυτικής κοινής γνώμης, με σκοπό την επίτευξη προσωρινής εκεχειρίας, για ανασύνταξη των τζιχαντιστών και ανεφοδιασμό σε όπλα, πυρομαχικά και μαχητές, ώστε να αποφευχθεί η κατάληψη του Χαλεπίου από τις Συριακές δυνάμεις¹⁵⁹. Έτσι είδαμε «νεκρά παιδάκια» μέσα στα αίματα, που μετά ήταν ζωντανά και χαμογελαστά. Ιδού η διεύθυνση στο YouTube¹⁶⁰. Σε άλλη περίπτωση ένα κοριτσάκι «σώζεται» τρεις φορές, αφού φαίνεται το ίδιο κοριτσάκι να διασώζεται σε τρία διαφορετικά χρονικά βίντεο¹⁶¹. Και όλα τα δυτικά ΜΜΕ σε καθημερινή βάση μας βομβάρδιζαν για την τραγική κατάσταση στο Χαλέπι με αυτά τα ψευδή γεγονότα (fake news), μεροληπτώντας υπέρ των τζιχαντιστών!!

Φυσικά ούτε είδαμε, ούτε ακούσαμε κάτι για τους πανηγυρισμούς των «άλλων» εγκλωβισμένων Σύριων στο Χαλέπι, στο πανεπιστήμιο. Και δεν ακούσαμε επίσης για τους ομαδικούς τάφους που ανακαλύπτονται στο απελευθερωμένο Χαλέπι, η την σφαγή 100 Σύριων στρατιωτών αιχμαλώτων, ηλικίας 18-25 ετών, πριν εγκαταλείψουν τις συνοικίες που κρατούσαν και τις παραδώσουν στον Συριακό στρατό. Το παράδειγμα του Χαλεπίου είναι χαρακτηριστικό του τρόπου δράσης και προπαγάνδας των τζιχαντιστών. Η κινηματογραφική ομάδα των τζιχαντιστών, σε συνεργασία με την οργάνωση «Λευκά Κράνη» κινηματογραφεί, με επαγγελματική συνέπεια τύπου Χόλυγουντ, το θέμα – στόχος και στην συνέχεια μέσω άλλων ΜΚΟ το θέμα διαμοιράζεται στα διεθνή ΜΜΕ και προβάλλεται στον ηλεκτρονικό και γραπτό τύπο. Έτσι ένα θέμα λειτουργεί πολλαπλασιαστικά, έντονα και αποτελεσματικά, έστω και αν δεν είναι αληθινή είδηση και είναι. Και φυσικά το ερώτημα που προκύπτει είναι: Γιατί τόσο ενδιαφέρον και προβολή για τους τζιχαντιστές-αποκεφαλιστές, όταν όλοι γνωρίζουν και ιδιαίτερα οι επαγγελματίες του είδους ότι είναι πολύ πιθανόν να είναι fake-news (ψεύτικη είδηση); Η απάντηση είναι αυτονόητη και έχει δοθεί παραπάνω¹⁶².

¹⁵⁸Βλ. Ι. Μπαλτζώη, «ΧΑΛΕΠΙ. ΑΛΗΘΙΝΑ ΚΑΙ ΨΕΜΜΑΤΑ», Analysts, 28/12/16, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/QBYTYL> (πρόσβαση 4/4/17)

¹⁵⁹Βλ. Περιοδικό ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ, Τεύχος 269, Χαλέπι: Αληθινά Ψέματα των δυτικών ΜΜΕ. σ96-101.

¹⁶⁰Βλ. «Δείτε πώς η Αλ Κάιντα έστηνε ψεύτικες φωτογραφίες με νεκρά παιδιά στο Χαλέπι (φωτο)», Tribune, 20/12/16, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/SQCrgc> (πρόσβαση 2/4/17)

¹⁶¹Βλ. «Δείτε πώς οι τζιχαντιστές σκηνοθετούν ψεύτικα βίντεο με τραυματίες στο Χαλέπι», Analysts, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/DSu3RK> (πρόσβαση 2/4/17)

¹⁶²Βλ. ο.π. Περιοδικό ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ, τεύχος 269, Χαλέπι. Αληθινά Ψέματα των δυτικών ΜΜΕ, σ96-101.

3.Τρόποι Αντιμετώπισης. Η Κυβερνοεπίθεση στα πλαίσια του Διεθνούς Δικαίου. Το εγχειρίδιο του Ταλλίν.

Ίσως το πιο κυρίαρχο χαρακτηριστικό γνώρισμα της σημερινής μας εποχής είναι η διαρκής εξάρτηση του σύγχρονου κόσμου από την εξέλιξη της ψηφιακής τεχνολογίας σε όλες τις μορφές της. Έτσι ένας τεράστιος όγκος από πληροφορίες διακινείται σε όλο το ψηφιακό φάσμα, έχοντας σαν προορισμό άτομα, κρατικές οντότητες, οργανισμούς, εταιρίες, τραπεζικά ιδρύματα, δηλαδή τους πάντες, με σκοπό τον επηρεασμό τους, την εκμετάλλευσή τους, την ενημέρωσή τους και όχι πάντα με τις πιο αγαθές προθέσεις. Είναι αυτό το θέμα που αναλύουμε, όπου το ISIS στην κυριολεξία έχει διαπρέψει, έχει επιτύχει σχεδόν στο σύνολο τους ΑΝΣΚ (αντικειμενικούς σκοπούς) που είχε θέσει. Η τεχνολογική αυτή επίθεση, ονομάστηκε κυβερνοεπίθεση (cyberattack), που πρώτα οι κρατικές οντότητες έκαναν χρήση, καθόσον η μέθοδος αυτή παρείχε πολλά πλεονεκτήματα, καθόσον η διεξαγωγή των επιχειρήσεων μπορούσε να υλοποιηθεί από οποιαδήποτε σημείο του πλανήτη, εναντίον οιασδήποτε αντιπάλου, με ελάχιστη προετοιμασία, χωρίς ιδιαίτερο κόστος, ενώ ο εντοπισμός της ήταν λίαν δυσχερής, μέσα στην απέραντη σφαίρα του κυβερνοχώρου (διαδικτύου). Έτσι το ISIS, με τους νέους και γνώστες των νέων τεχνολογιών φανατικούς ισλαμιστές, χρησιμοποίησε τα ίδια μέσα των κρατικών δρώντων, εναντίον των κρατικών δρώντων και των κοινωνιών τους.

Πριν αναφερθούμε σε τρόπους και μεθόδους αντιμετώπισης ας εξετάσουμε τον κυβερνοπόλεμο από άποψη διεθνούς δικαίου. Το Άρθρο 51 του Καταστατικού Χάρτη του ΟΗΕ¹⁶³, ορίζει πως *«Καμιά διάταξη αυτού του Χάρτη δε θα εμποδίσει το φυσικό δικαίωμα της ατομικής ή συλλογικής άμυνας, σε περίπτωση που ένα Μέλος των Ηνωμένων Εθνών δέχεται ένοπλη επίθεση, ως την στιγμή, που το Συμβούλιο Ασφαλείας θα πάρει τα αναγκαία μέτρα για να διατηρήσει την διεθνή ειρήνη και ασφάλεια»*. Δηλαδή καθορίζεται σαφώς το δικαίωμα κάθε κρατικής οντότητας για νόμιμη άμυνα, έναντι ενόπλου όμως επιθέσεως. Έτσι μέχρι σήμερα δεν έχει καθοριστεί με σαφήνεια η έννοια της κυβερνοεπίθεσης, ούτε έχει επέλθει πλήρης διακρατική συμφωνία για το αν τελικά αυτή μπορεί να θεωρηθεί ή να εξομοιωθεί ως ένοπλη επίθεση, σύμφωνα με το δίκαιο του πολέμου (Jus ad bellum), όπως αυτό καθορίζεται από τον Καταστατικό Χάρτη του ΟΗΕ και στο «Δίκαιο των Ενόπλων Συγκρούσεων» και αφετέρου τα κράτη είναι υποχρεωμένα να εφαρμόσουν και να σεβαστούν τους κανόνες του "Jus in bello"¹⁶⁴.

Για τον λόγο αυτό, το NATO πριν λίγα χρόνια δημιούργησε μια ομάδα εργασίας, ανεξάρτητων νομικών και τεχνικών εμπειρογνομόνων, προκειμένου να συντάξουν μια μελέτη για το πώς οι διεθνείς κανόνες δικαίου μπορούν να έχουν εφαρμογή στον κυβερνοπόλεμο. Έτσι δημιούργησαν το λεγόμενο «Εγχειρίδιο του Τάλλιν» (The Tallin Manual), όπου συμφώνησαν (εκτός των άλλων) ομόφωνα, πως

¹⁶³Βλ. «Καταστατικός Χάρτης των Ηνωμένων Εθνών», διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/bTnG5H> (πρόσβαση 12/4/17)

¹⁶⁴Βλ. Διακλαδική Επιθεώρηση ΑΔΙΣΠΟ, Ανχη (ΝΟΜΙΚΟΥ) Θωμά Σκότη, τεύχος 360, σ 38.

οι υφιστάμενες κανόνες δικαίου, οι οποίοι ρυθμίζουν το “Jus ad Bellum”, αλλά και το “Jus in Bello” ισχύουν και για τις επιχειρήσεις στον κυβερνοχώρο.¹⁶⁵

Τα μέτωπα πλέον των πολέμων δεν είναι γραμμικά ούτε ευκρινή. Είναι παράλληλα και σε άλλους χώρους όπου διεξάγονται δαιδαλώδεις ψυχολογικές, πληροφορικές και επιχειρήσεις επιρροής με βασικό χώρο το διαδίκτυο. Σε αυτό τον χώρο οι τρομοκράτες έχουν προνομιακή θέση και προπαγανδίζουν, εκφοβίζουν, στρατολογούν στελέχη και προετοιμάζουν τις επόμενες πολύνεκρες τρομοκρατικές τους επιθέσεις. Και αυτός ο πόλεμος είναι επίσης πολύ δύσκολος και θα απαιτηθεί χρόνος από την Δύση να επικρατήσει. Κάποιοι μιλάνε για πόλεμο που μπορεί να κρατήσει 20-30 χρόνια.

Εξίσου σημαντικό και με καταλυτικές συνέπειες στην εκστρατεία κατά του ISIS ήταν ο ρόλος και οι εφαρμοζόμενες πολιτικές κρίσιμων περιφερειακών δυνάμεων όπως η Τουρκία, η Σαουδική Αραβία και το Εμιράτο του Κατάρ. Το ISIS έλαβε βοήθεια από ορισμένους κύκλους μέσα σε αυτές τις χώρες, που βοήθησαν έτσι στην γιγάντωσή του. Οι ΗΠΑ και η Ρωσία δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν την απειλή ISIS αποκλειστικά με αεροπορικές επιθέσεις. Πρέπει να χρησιμοποιήσουν τη δέσμευση και την εταιρική σχέση για να αντιμετωπίσει τους παράγοντες που προκαλούν ισλαμιστές εξτρεμιστές παγκοσμίως, κάτι που με την εκλογή του προέδρου Τραμπ, είχε αναζωπυρώσει τις ελπίδες για συνεργασία των δύο μεγάλων δυνάμεων, αν και παρατηρούνται παλινωδίες και αλλαγές της στάσης του Αμερικανού προέδρου, για συνεργασία και από κοινού αντιμετώπιση της σημερινής μάστιγας της ανθρωπότητας, των θρησκευτικών ακραίων ιδεαλιστών, των τρομοκρατών αποκεφαλιστών του ΙΚ.

Έτσι θα λέγαμε ότι είναι όσο ποτέ άλλοτε απαραίτητη μια Στρατηγική Επικοινωνίας σε μεσαίο επίπεδο για να αντιληφθεί ο μέσος πολίτης της κάθε χώρας την φύση και το μέγεθος των κυβερνοαπειλών. Κάθε χώρα θα πρέπει να έχει μια κρυστάλλινη Εθνική Στρατηγική για τον Κυβερνοχώρο με δεδομένη ανεξάρτητη Αρχή, υπεύθυνη για τα θέματα της ασφάλειας στο διαδίκτυο και η οποία θα έχει ευρύτερη συνεργασία με τις μυστικές υπηρεσίες και τις υπεύθυνες αρχές για την ασφάλεια στο διαδίκτυο. Θα πρέπει να αναγνωριστεί επίσημα και υπεύθυνα από όλα τα κράτη ότι οι κυβερνοαπειλές αποτελούν ξεκάθαρη μορφή απειλών για την εθνική, συμμαχική, περιφερειακή και παγκόσμια ασφάλεια. Είναι απαραίτητο οι διάφορες Κοινωνίες της Πληροφορίας και άλλοι μη-κυβερνητικοί οργανισμοί να υποστηρίζουν πρωτοβουλίες που να έχουν ως στόχο την σωστή λειτουργία του διαδικτύου. Στο ίδιο πλαίσιο, θα πρέπει να ασκηθούν πιέσεις σε διάφορες κορυφαίες ιδιωτικές εταιρείες που εξυπηρετούν πχ το TWITTER να διακόψουν την συνεργασία παροχής υπηρεσιών σε συμφέροντα που εξυπηρετούν τζιχαντιστικές και άλλες ριζοσπαστικές οργανώσεις.

¹⁶⁵Βλ. περισσότερα στο: Schmitt, Michael, Tallinn Manual on the International Law Applicable to Cyber War. N.Y, Cambridge University Press, 2013.

Να υπάρξουν ειδικά στάνταρτ αναφορικά με τους Services Providers του Διαδικτύου και να συζητηθούν Μέτρα Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης και Ασφάλειας στον Κυβερνοχώρο. Να διευρυνθεί η χρήση ειδικών αντι-τζιχαντικών προγραμμάτων στο Διαδίκτυο¹⁶⁶. Πλέον των παραπάνω, στην χώρα μας χρειάζεται να υπάρξει μεγαλύτερη ανάλυση και παρακολούθηση των ΜΚΔ, καθώς και χάραξη μιας υπεύθυνης και σύγχρονης Εθνικής Στρατηγικής για την χρήση του Διαδικτύου και των λειτουργιών στον κυβερνοχώρο.

Σε ότι αφορά τον τομέα των στρατιωτικών επιχειρήσεων, η έλλειψη ενότητας και αμοιβαίων υποψιών μεταξύ των συμμάχων των ΗΠΑ, των δυτικών και αραβικών χωρών από την μια και των συμμάχων του Άσαντ των Ρώσων και Ιρανών από την άλλη υπονομεύει την κοινή προσπάθεια και αποσυντονίζει πολιτικές και τακτικές εναντίον του Ισλαμικού Κράτους. Η ενισχυμένη συνεργασία μεταξύ αυτών των δύο ισχυρών πόλων είναι προϋπόθεση για να επιτευχθεί η τελική καταστροφή του ΙΚ. και αποφευχθεί η περαιτέρω διεύρυνση του χάους στη Μέση Ανατολή.

¹⁶⁶ Τέτοια προγράμματα είναι τα Αμερικανικά SAY NO TO TERRORISM, MY JIHAD, COUNTER RADICAL MIDDLE WAY, επίσης το US STRATEGIC COUNTER-RADICALIZATION COMMUNICATION και τέλος το Καναδικό EXTREME DIALOGUE

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

1. Ποιος Ωφελείται (Cui bono?)

Σε πρόσφατο άρθρο του με τίτλο «Chaos and order in a changing world»¹⁶⁷, ο Dr Henry Kissinger μεταξύ άλλων αναφέρει για την Μέση Ανατολή. «Στη σύγχρονη Μέση Ανατολή, ο εχθρός του εχθρού σου μπορεί επίσης να είναι ο εχθρός σου. Η Μέση Ανατολή επηρεάζει τον κόσμο εξαιτίας της αστάθειας των ιδεολογιών που αναπτύσσονται σε αυτή όσο και από συγκεκριμένες πράξεις. Ο πόλεμος με το Ισλαμικό Κράτος μπορεί χρησιμεύσει ως παράδειγμα. Οι δυνάμεις που δεν πρόσκεινται στο Ισλαμικό Κράτος -συμπεριλαμβανομένου του Σιϊτικού Ιράν και των ηγετικών Σουνιτικών κρατών-συμφωνούν στην ανάγκη καταστροφής του (Ισλαμικού Κράτους). Αλλά ποια οντότητα μπορούμε να υποθέσουμε ότι κληρονομεί την επικράτειά του; Ένας συνασπισμός σουνιτών; Ή θα αποτελέσει μια σφαίρα επιρροής του Ιράν; Η απάντησή μας διαφεύγει επειδή η Ρωσία και οι χώρες του ΝΑΤΟ υποστηρίζουν αντίθετες ομάδες. Εάν τα εδάφη του Ισλαμικού Κράτους καταληφθούν από τις δυνάμεις των Φρουρών της Επανάστασης ή Σιϊτικές δυνάμεις, το αποτέλεσμα θα μπορούσε να είναι η δημιουργία μιας εδαφικής “ζώνης” που θα εκτείνεται από την Τεχεράνη έως τη Βηρυτό και θα μπορούσε να σηματοδοτήσει την ανάδυση μιας ριζοσπαστικής ιρανικής αυτοκρατορίας» καταλήγει ο Kissinger¹⁶⁸.

Στον πόλεμο της Συρίας και του Ιράκ είχαμε σαφή και άμεση εμπλοκή με κάθε μορφή, ακόμη και άμεσων στρατιωτικών επιχειρήσεων των δυνάμεων του υπερσυστήματος, δηλαδή των ΗΠΑ και της Ρωσίας, καθώς επίσης και την εμπλοκή του Σουνιτικού και Σιϊτικού παράγοντα, ως τα δρώντα υποσυστήματα. Αναλύοντας τελικά τις εξελίξεις διαπιστώνουμε με σχετική ευκολία τους κερδισμένους και τους χαμένους του άγριου αυτού σκηνικού της προσπάθειας παγκόσμιας επιβολής πολιτικής των κρατικών δρώντων, που συμμετείχαν στο γεωστρατηγικό παίγνιο. Θα αναφέρουμε αρχικά του ωφελημένους και στην συνέχεια τους χαμένους.

Στην πλευρά των κερδισμένων θα κατατάξουμε τον Σιϊτικό άξονα με τους συμμάχους του:

A. Ιράν. Ξεκινάμε από το Ιράν, την ηγέτιδα δύναμη του Σιϊτικού άξονα και θα συμφωνήσουμε με τις εκτιμήσεις του υπέργηρου σήμερα (94 ετών) «μεγάλου σκακιστή της εξωτερικής πολιτικής», που αναφέρθηκαν προηγουμένως.

B. Ρωσία. Μεγάλη κερδισμένη με την εμπλοκή της στον πόλεμο της Συρίας. Από απούσα στην γεωπολιτική σκακιέρα και τα γεωστρατηγικά δρώμενα της Ανατολικής Μεσογείου και της Μέσης Ανατολής, με μια μικρή ναυτική, σχεδόν άχρηστη, βάση ανεφοδιασμού στην Ταρτούς της Συρίας, όπου πλέον έχει

¹⁶⁷ Βλ. Dr Henry Kissinger , «Chaos and order in a changing world», CAPX, 2/8/17, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/BLZBRT> (πρόσβαση 6/8/17)

¹⁶⁸ Βλ. Ο.π.

αναβαθμιστεί σε πλήρη ναυτική βάση, έχει σήμερα εδραιώσει την παρουσία της σε όλη την περιοχή, έχει καταστεί ισότιμος με τις ΗΠΑ διαμορφωτής των αποφάσεων τουλάχιστον στην Συρία, αλλά και στην ευρύτερη περιοχή. Έχει ισχυρή στρατιωτική παρουσία και θα συνεχίσει να έχει και στο μέλλον, καθόσον υπογράφηκε συμφωνία με τη Συριακή κυβέρνηση, για διατήρηση της χρήσης της αεροπορικής βάσης Χμείμιν στη Λαττάκεια από τη ρωσική αεροπορία για χρονική περίοδο 49 ετών από τώρα (2017), με δυνατότητα ανανέωσης της συμφωνίας κάθε 25 χρόνια.¹⁶⁹

Γ. Οργάνωση Hezbollah. Η οργάνωση συμμετείχε ενεργά στο πλευρό του Συριακού Αραβικού Στρατού, μαζί με μονάδες του Ιράν, με αποτέλεσμα να έχει αποκτήσει σημαντικότερη πολεμική εμπειρία, γεγονός που έχει προβληματίσει το Ισραήλ ιδιαίτερα. Έτσι σε μελλοντική σύρραξη με το Ισραήλ, η Hezbollah δεν θα είναι μια οργάνωση που θα χρησιμοποιεί ανορθόδοξο πόλεμο, ασύμμετρης και υβριδικής μορφής, αλλά ένας έμπειρος ετοιμοπόλεμος στρατός, οργανωμένος και με γνώσεις σύγχρονων πολεμικών τακτικών και υψηλών απαιτήσεων από τα σύγχρονα επιχειρησιακά πεδία όλων των μορφών και ιδιαίτερα σε επιχειρήσεις περικλειστων (πολιορκίες πόλεων και εκκαθαρίσεις κατοικημένων τόπων), με χρήση σύγχρονων οπλικών συστημάτων και με γνώσεις αντιμετώπισης όλων των μορφών.

Δ. Το καθεστώς Assad και ο ίδιος και δη εκλεγμένος πρόεδρος Bashar al-Assad, ο οποίος όχι μόνο κατόρθωσε να επιβιώσει από την προσπάθεια ανατροπής των (ΗΠΑ, Δυτικές χώρες, Σουνιτικός άξονας, Τουρκία κλπ), αλλά να εξέλθει νικητής από την φοβερή αυτή ανθρωποσφαγή και την καταστροφή της χώρας του.¹⁷⁰ Και κατόρθωσε, με την βοήθεια των συμμάχων του να παραμένει ουσιαστικός παράγοντας επίλυσης του πολέμου και βασικός συνομιλητής για το μέλλον της όποιας μορφής θα λάβει η Συρία, χάριν των προαναφερθέντων συμμάχων του.

Ε. Τέλος από του μεγαλύτερους κερδισμένους αυτού του πολέμου είναι οι Κούρδοι της Συρίας, με την οργάνωση PYG (στα Κουρδικά Partiya Yekîtiya Demokrat), δηλαδή το Democratic Union Party, που έχει επιλεγεί ως ο βασικός σύμμαχος των ΗΠΑ και όπως διαφαίνεται από τις εξελίξεις θα δημιουργήσουν το Κουρδικό κράτος της Συρίας, στο Βόρειο τμήμα της Συρίας, στα σύνορα με την Τουρκία, με την στήριξη των ΗΠΑ και αυτό θα είναι ο εφιάλης της Τουρκίας για μελλοντικές εξελίξεις.

Σε ότι αφορά τους χαμένους είναι σαφές ότι είναι οι υπόλοιποι παίκτες του γεωστρατηγικού αυτού παιχνιδιού, δηλαδή οι ΗΠΑ και ο Σουνιτικός άξονας.

Α. ΗΠΑ: Οι σχεδιασμοί των στον Αραβικό κόσμο, που υλοποιήθηκαν με την λεγόμενη Αραβική άνοιξη απέτυχαν στο μεγαλύτερο μέρος, με αποκορύφωμα την κατάρρευση του σχεδιασμού στην Συρία, λόγω των προαναφερθέντων λόγων. Το γεωγραφικό και όχι μόνο κενό που θα δημιουργήσει στην Συρία και στο Ιράκ η ολική

¹⁶⁹ Βλ. REUTERS, «Για 49 χρόνια υπό ρωσικό έλεγχο βάση στη Συρία», ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 28/7/17, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/t1KEqz> (πρόσβαση 29-7-17)

¹⁷⁰ Βλ. Φωτό 16,17, Παράρτημα Β' (Φωτό), σ.90

καταστροφή του «δημιουργήματός» των, του τέρατος που ονομάστηκε ISIS, Daesh, Ισλαμικό Κράτος, θα το καταλάβει το Ιράν και οι σύμμαχοί του, εξέλιξη που με τίποτα δεν επιθυμούσαν οι ΗΠΑ και ο Σουνιτικός άξονας. Τώρα στην Μέση Ανατολή θα πρέπει να συνδιαλέγονται με την απύσχα μέχρι τώρα στην περιοχή Ρωσία και δη σε ισότιμο ρόλο.

Β. Σαουδική Αραβία και Κατάρ. Ήταν οι μεγάλοι «σπόνσορες» του πολέμου στην Συρία, χρηματοδοτώντας όχι μόνο το ISIS, αλλά και πλείστες άλλες ισλαμιστικές εξτρεμιστικές οργανώσεις στην περιοχή και όχι μόνο. Προσπαθώντας να επιβάλλουν τον Σουνιτικό αγωγό ΥΔ, στήριξαν, εξόπλισαν, χρηματοδότησαν κάθε οργάνωση που σκοπό είχε την πτώση του προέδρου Assad, ομού με τις ΗΠΑ και την ΕΕ. Απέτυχαν και τώρα πρέπει να αναδιατυπώσουν την νέα τους πολιτική στην περιοχή. Και ιδού το θαύμα! Η Σαουδική Αραβία ηγείται πολλών Σουνιτικών κρατών και απομονώνει διπλωματικά και οικονομικά τον πρώην συνεταιρό της, το Κατάρ, κατηγορώντας το, ως υποστηρικτή της τρομοκρατίας!!!

Γ. Τουρκία. Ο μεγάλος χαμένος που μάλλον θα πληρώσει όλα τα σπασμένα. Επένδυσε στο νέο-Οθωμανικό δόγμα Νταβούτογλου –Ερντογάν, για κυριαρχία και ηγετική επιρροή στον αραβικό κόσμο και έχασε μεγαλοπρεπώς παντού. Μεταξύ των άλλων, η Τουρκία θα χάσει ακόμη και την επιρροή της μεταξύ των σουνιτών, αφού τελικά αποτέλεσε τον ΧΡΗΣΙΜΟ ΗΛΙΘΙΟ, τιμωρημένη για τις εμμονές της εναντίον της Συρίας και τον άκρατο μεγαλοϊδεατισμό της και το νέο-Οθωμανικό της όραμα, με την εγκαθίδρυση της νέας μορφής Οθωμανικής αυτοκρατορίας, με Σουλτάνο τον πρόεδρο Ερντογάν. Η Άγκυρα περικυκλωμένη από κατακτημένους λαούς και κράτη, τα οποία διαθέτουν ιστορική μνήμη ενεργό, στα οποία χρωστάει εδάφη και αίμα, αντιμετωπίζει την ρομφαία της ιστορικής δικαιοσύνης. Αντί να επιδείξει σύνεση και λογική, επέδειξε αλαζονεία, επιθετικότητα, ασέβεια και ασυνήθιστου θράσους αναθεωρητική πολιτική. Έδωσε τελικά την εικόνα ενός κράτους άπληστου, εκμεταλλευτή και συνωμότη που ανακατεύεται όλο και περισσότερο στις εσωτερικές υποθέσεις των γειτόνων του, αμφισβητώντας διεθνείς συνθήκες, το διεθνές δίκαιο και το κυριότερο, συγκρούεται με την αμερικανική στρατηγική, για αυτό και θα τιμωρηθεί. Το Κουρδικό κράτος θεωρείται «δεδομένο» στην Βόρεια Συρία, όπως και στο Βόρειο Ιράκ, όπως εκτιμάται ότι θα γίνει μετά το δημοψήφισμα της 25^{ης} Σεπτεμβρίου. Και μετά; Ο μέγας τρόμος για την Τουρκία και η πιθανότητα ακρωτηριασμού της από ενδεχόμενο ξεσηκωμό των 25 εκατ. Κούρδων εντός της Τουρκίας.

2.Επίλογος-Συμπεράσματα.

Το 2017 αποτελεί, δίχως ουδεμία αμφιβολία, το Annus Horribilis (έτος καταστροφής) για το ISIS στην Μέση Ανατολή. Όσο διαφαίνεται καθαρά πλέον η στρατιωτική ήττα του ΙΚ, τόσο εγείρεται και το ερώτημα, πώς θα είναι το μελλοντικό τοπίο της ασφαλείας, ειδικά σε σχέση με την τρομοκρατία και την αντιμετώπισή της. Το ISIS αποτελεί μια εξαιρετικά πετυχημένη οργάνωση στα πλαίσια του όλου Ισλαμιστικού εξτρεμισμού. Πιο πετυχημένη και εξελιγμένη από την AQ, ειδικά σε επίπεδο επικοινωνίας και αξιοποίησης των εννοιών «brand name» στον χώρο της τρομοκρατίας. Παρόλα αυτά, εκτιμάται ότι θα επιβιώσει ακόμη και μετά από την αναμενόμενη εξάρθρωση του, αφού η Μοσούλη και η Raqqa (η αρχαία Καλλινίκη) έχουν ήδη απελευθερωθεί. Εκτιμάται ότι η οργάνωση μάλλον θα ρίξει το βάρος στην τρομοκρατική δράση, που θα συσπειρώσει τα μέλη και τους συμπαθούντες του δικτύου της, ακόμη και σε επιθέσεις μοναχικών λύκων σε δυτικές πόλεις, αφού αρκεί ακόμη και ένας νεκρός πολίτης. Το ζήτημα των ξένων μαχητών που εκπαιδεύτηκαν, πολέμησαν στην Συρία και επέστρεψαν στις δυτικές χώρες, κληροδοτεί ζητήματα ριζοσπαστικοποίησης για μια επιπλέον γενιά, αυτή των παιδιών τους. Οι μαχητές δημιούργησαν οικογένειες, με τις οποίες επιστρέφουν και εδώ θα πρέπει να εστιαστεί το ενδιαφέρον των υπηρεσιών ασφαλείας των δυτικών χωρών, για την αποτροπή τρομοκρατικών ενεργειών. Η Ισλαμιστική τρομοκρατία έτσι κι αλλιώς θα εξακολουθήσει να υπάρχει και μετά το ΙΚ, με τις γνωστές εύκολες και χωρίς οργάνωση και οπλισμό επιθέσεις με οχήματα και με μαχαίρια, ενώ δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπιστεί με συμβατικό τρόπο, όπως αντιμετωπίζεται το κοινό έγκλημα.

Σε ότι αφορά τον υβριδικό πόλεμο, τις κυβερνοεπιθέσεις και τα ΜΚΔ, θα λέγαμε, ότι στην σημερινή εποχή, τα πάντα έχουν αλλάξει χαρακτηριστικά ακόμη και η φύση του πολέμου. Ο ασύμμετρος και υβριδικός πόλεμος αποτελούν ασαφή απειλή, εκτείνονται πέρα από τα εδαφικά όρια του ISIS και δεν μπορεί εύκολα να σταματήσει ή να ελεγχθεί. Ξένοι μαχητές που έχουν εκπαιδευτεί στη Μέση Ανατολή είναι δυνητικοί τρομοκράτες στις δυτικές χώρες και πολλές τρομοκρατικές επιθέσεις που έχουν πραγματοποιηθεί στην Ευρώπη, στις ΗΠΑ και αλλού, έχουν γίνει από άτομα γηγενή, που πέρασαν ένα διάστημα ως εκπαιδευόμενοι και μαχητές στα πεδία επιχειρήσεων των Ισλαμικού Κράτους. Άλλοι, λειτουργώντας ως μοναχικοί λύκοι, εμπνεόμενοι από την Ισλαμιστική ιδεολογία και τις θρησκευτικές διδαχές και παραδείγματα άλλων, που ενισχύθηκαν μέσω του διαδικτύου και της πληροφόρησης, αποφάσισαν να γίνουν «μάρτυρες», με τρομοκρατικές επιθέσεις σε «μαλακούς» στόχους στα αστικά κέντρα, κάνοντας χρήση απλών και πολύ φονικών μέσων, όπως επιθέσεις με μαχαίρι, οδήγηση οχήματος κατά του πλήθους, όπως διεξάγονται οι τρομοκρατικές επιχειρήσεις σήμερα.

Λόγω της έλλειψης σαφούς και ισχυρού νομικού πλαισίου στο Διεθνές Δίκαιο, η μορφή αυτή του πολέμου είναι δύσκολο να αντιμετωπισθεί προληπτικά, ή και επιθετικά από τα κράτη που την υφίστανται, για αυτό και απαιτείται μια οργανωμένη συλλογική προσπάθεια των πολιτισμένων κρατών και σαφώς

αναπροσαρμογή του Διεθνούς Δικαίου στην αντιμετώπιση της σύγχρονης αυτής μάστιγας, που τρομοκρατικές – εξτρεμιστικές οργανώσεις εκμεταλλεύονται, ώστε να επιτυγχάνουν του σκοπού των γρήγορα, πάμφθηνα και αποτελεσματικά, όχι μόνο στην περιοχή δράσης και επιδιώξεων αλλά και οπουδήποτε στον κόσμο. Διάφορα μέτρα έχουν προταθεί, αλλά ο εχθρός είναι πείσμων, έχει τα δικά του όπλα. Μπορεί να ηττηθεί στα κανονικά πεδία της μάχης αλλά να κρατήσει δυνάμεις στον κυβερνοχώρο. Συνεπώς οι κυβερνοεπιθέσεις αναμένεται να συνεχιστούν. Η χώρα μας καλείται να είναι έτοιμη να αντιμετωπίσει -στο μέλλον- πέραν των εμφανών εχθρών και άλλους παράγοντες που ενεργούν από μακριά. Και όσο ποτέ άλλοτε απαιτείται ετοιμότητα, σύγχρονα όπλα, χρήσιμες και έγκαιρες πληροφορίες και όσο το δυνατόν ισχυρές δυνάμεις σε όλα τα εθνικά επίπεδα, πολιτικό, κοινωνικό, πολιτιστικό, διπλωματικό, οικονομικό και περισσότερο από όλα στο στρατιωτικό επίπεδο.

Και τα διεθνή ΜΜΕ, για πολλούς λόγους, απλά να αποπροσανατολίζουν την διεθνή κοινή γνώμη. Ξέρουμε τα πάντα για τους αποκεφαλισμούς του ISIS, αλλά τίποτα για τους αποκεφαλισμούς της Σαουδικής Αραβίας, που ηγείται τώρα του συνασπισμού των κρατών κατά του Κατάρ, που «μόνο αυτό» στηρίζει την τρομοκρατία. Πως έγινε αυτό; Απλά με ένα εμπορικό «deal» με τις ΗΠΑ, αξίας περίπου 350 δις δολλαρίων¹⁷¹. Μας λένε ότι πρέπει να καταπολεμήσουμε την «τρομοκρατία», δεν εξηγούν όμως τη μαζική υποστήριξη των ίδιων των «αντιτρομοκρατικών» δυνάμεων στην δημιουργία και το γιγάντωμα του ISIS και των λοιπών «αδελφών» οργανώσεων!

Τέλος κρίνεται σκόπιμο να αναφερθεί η γεωστρατηγική πολιτική των ΗΠΑ, που μετά τα τραγικά της λάθη, δεν εστιάζεται τόσο στην Μέση Ανατολή, αλλά στην Σινική Θάλασσα και έχει σχέση με την περικύκλωση της Κίνας από τις ΗΠΑ, θεωρώντας την, το μελλοντικό ανταγωνιστή της. Και όπως ανέλυσε ο κορυφαίος καθηγητής του Χάρβαρντ Graham Allison στο τελευταίο βιβλίο του με τίτλο «Destined for War: Can America and China Escape Thucydides' Trap», είναι πιθανόν μετά την Μέση Ανατολή οι Ηνωμένες Πολιτείες και η Κίνα να πέσουν στην «Παγίδα του Θουκυδίδη» και να οδηγηθούν σε μια πολεμική αναμέτρηση με ανυπολόγιστες συνέπειες για όλον τον κόσμο, καθόσον σύμφωνα με τα δικά του λόγια, «όταν μια ανερχόμενη δύναμη απειλεί να εκθρονίσει μια κυρίαρχη δύναμη, το αποτέλεσμα είναι μια δομική πίεση που κάνει μια βίαιη σύγκρουση τον κανόνα, όχι την εξαίρεση»¹⁷². Οι δε συνέπειες θα είναι τραγικές για την παγκόσμια ειρήνη και ασφάλεια.

¹⁷¹Βλ. ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ, Ιούλιος 2017, τεύχος 274, Ν. ΤΡΑΜΠ ΚΑΙ ΣΑΟΥΔΙΚΗ ΑΡΑΒΙΑ, σ.98-103* και Ι. Μπαλτζώη, «Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΡΑΜΠ ΣΤΗΝ ΣΑΟΥΔΙΚΗ ΑΡΑΒΙΑ, Ο ΕΞΑΓΝΙΣΜΟΣ, Η ΕΚΠΟΡΝΕΥΣΗ ΚΑΙ Η ΦΩΤΙΖΟΜΕΝΗ ΣΦΑΙΡΑ», Analystsforchange, 6/6/17, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/iCfRxT> (πρόσβαση 6/6/17).

¹⁷²Βλ. Α. Αθανασόπουλο, «Γκράχαμ Αλισον: ΗΠΑ και Κίνα στην Παγίδα του Θουκυδίδη» Το Βήμα, 11/6/17, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/iHq8CD> (πρόσβαση 11-6-17)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α (ΧΑΡΤΕΣ)

ΟΙ ΑΓΩΓΟΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ ΤΗΣ ΣΥΡΙΑΣ.

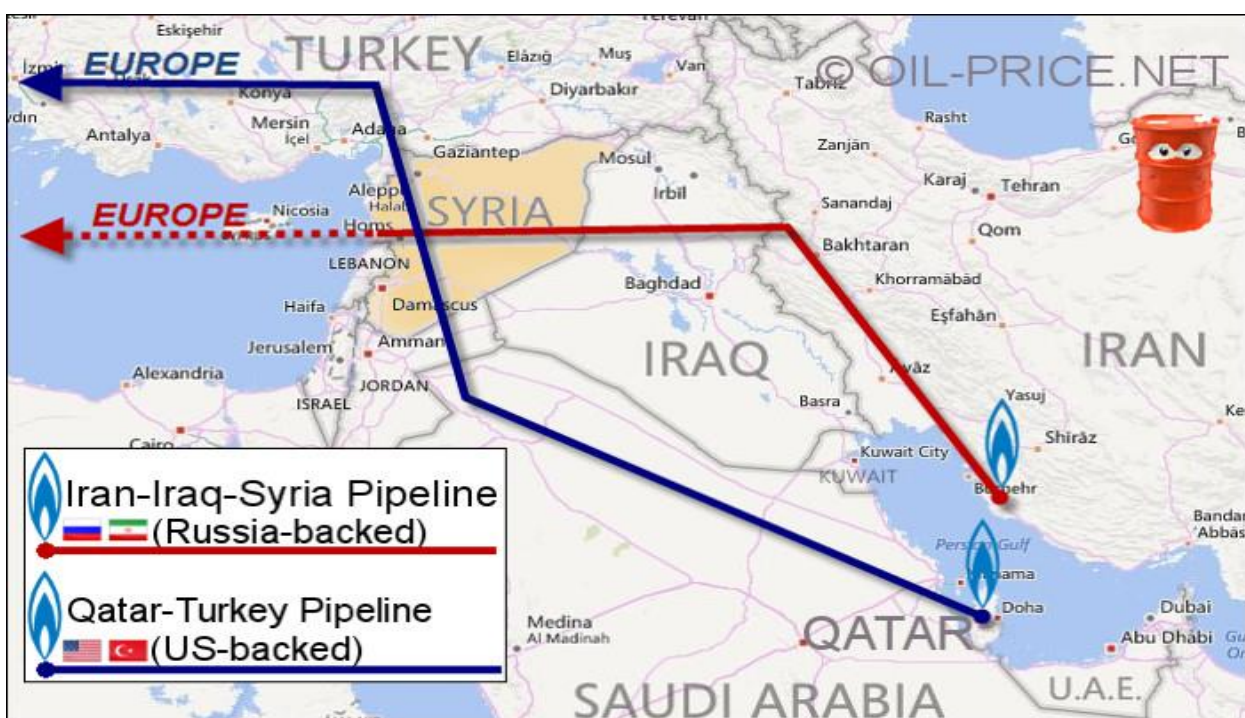

Ο Σουνιτικός Αγωγός.

Ο Σιϊτικός Αγωγός

Χάρτης 1.

Χάρτης 2

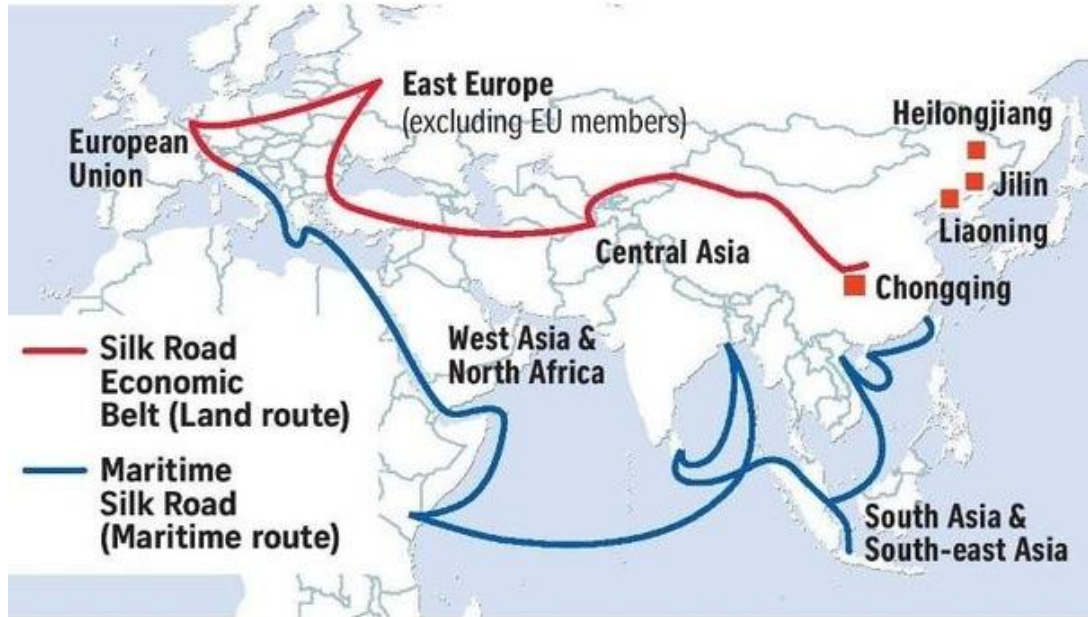
Οι διαδρομές των δύο αγωγών και οι άμεσα ενδιαφερόμενοι.

Χάρτης 3

Πηγή χαρτών 1,2,3: <http://goo.gl/wXFChU>

ΟΙ ΝΕΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΤΟΥ ΜΕΤΑΞΕΙΟΥ.

China's One Belt, One Road initiative

Source: BLOOMBERG STRAITS TIMES GRAPHICS

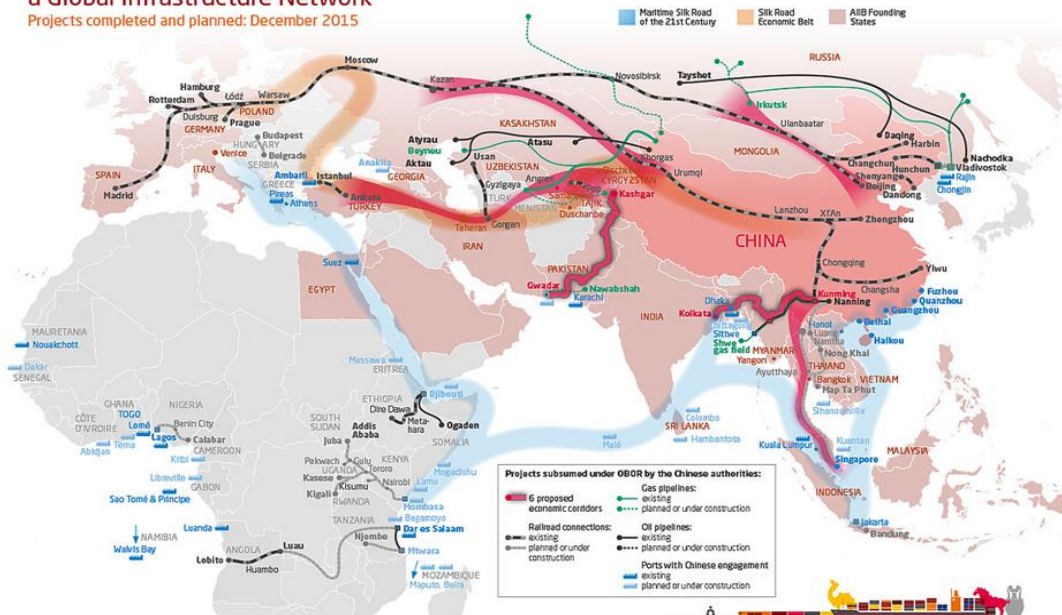
Χάρτης 4

Πηγή: <https://goo.gl/HCUGFz> , Straits Times Grhaphics

MERICs China Mapping

One Belt, One Road: With the Silk Road Initiative, China Aims to Build a Global Infrastructure Network

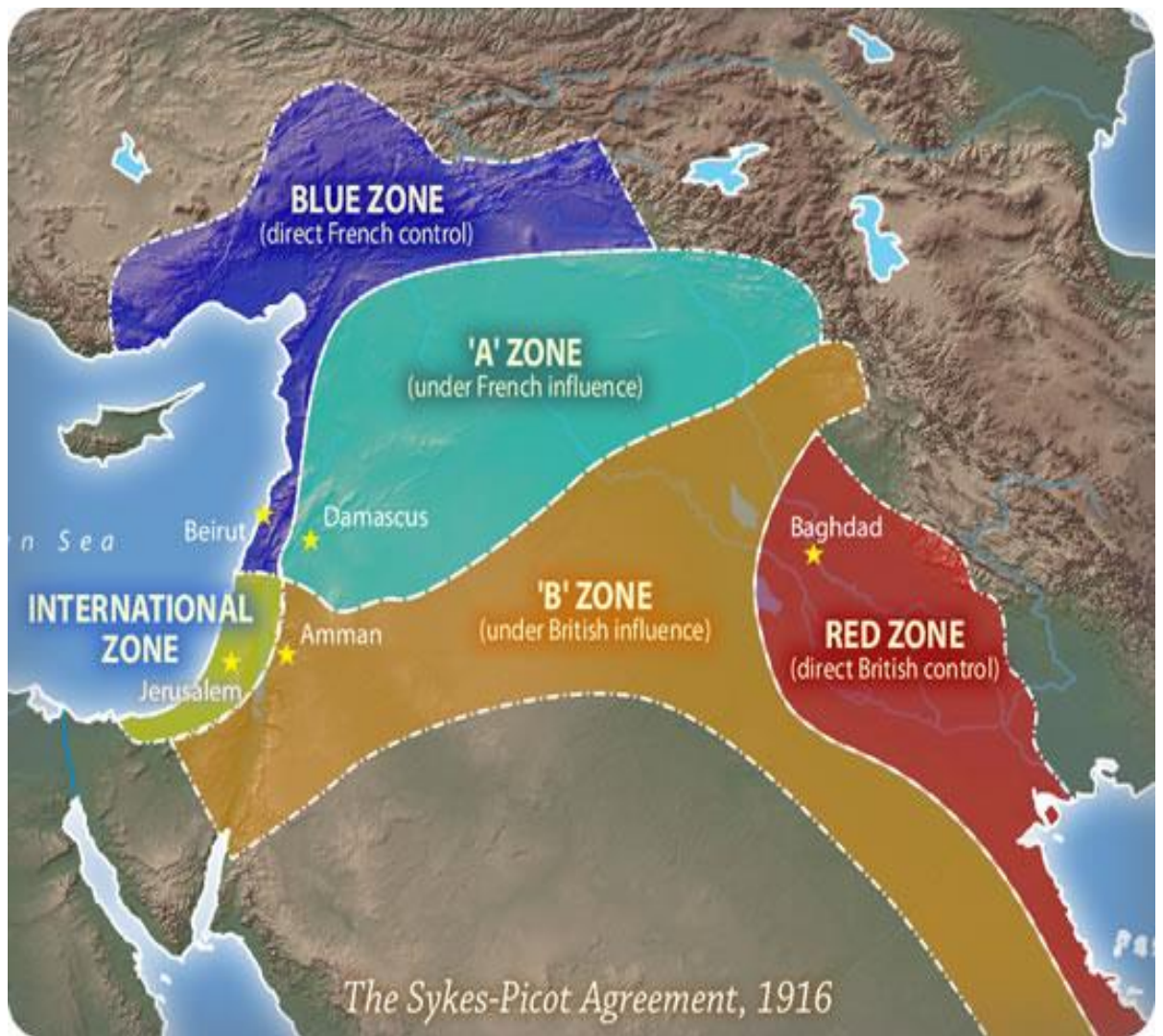
Projects completed and planned: December 2015

Χάρτης 5

Πηγή: <https://goo.gl/VLD5Z6>

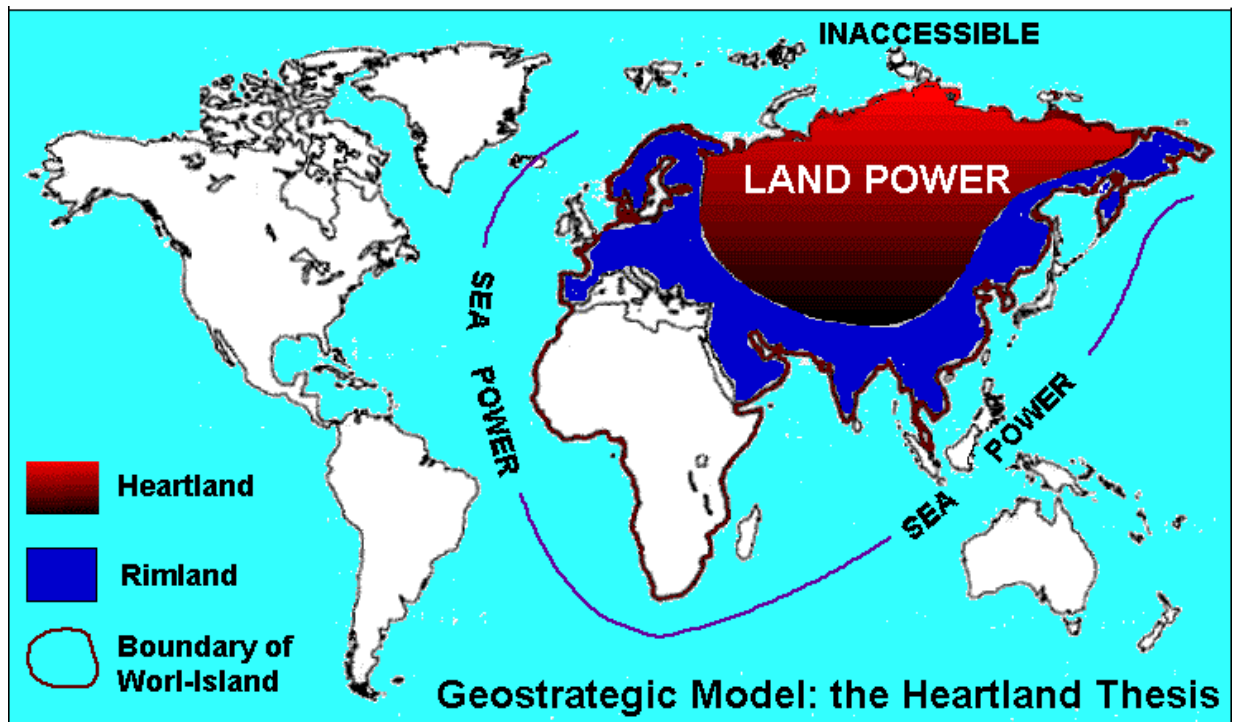
ΧΑΡΤΗΣ SYKES-PIKOT (1916)

Χάρτης 6
Ο Χάρτης της Συμφωνίας Sykes –Picot (1916), με τις περιοχές επιρροής Αγγλίας-Γαλλίας.

Πηγή: <https://goo.gl/BD2JfK>

ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ ΘΕΩΡΕΙΑ ΤΟΥ NICKOLAS SPYKMAN

Χάρτης 7

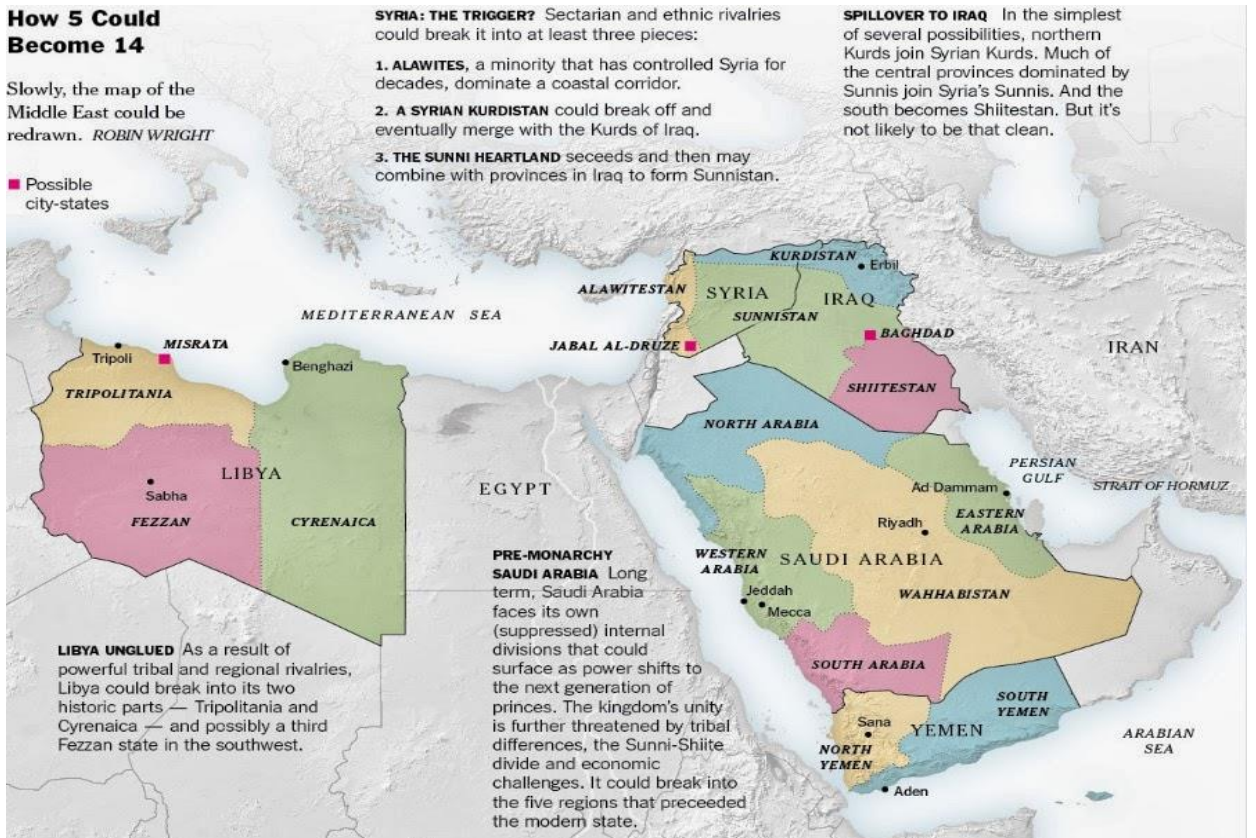
Ο Αμερικανός Nickolas Spykman ασκώντας κριτική στη θεωρία του Mackinder αναφορικά με την υπερβολική, όπως τη βρίσκει, σημασία που έχει δώσει στην ενδοχώρα θεωρεί ότι η πραγματική δυνητική ισχύς κυριαρχίας βρίσκεται στην περίμετρο της Ευρασίας (Rimland).

Πηγή: <https://goo.gl/dsJ4Tr>

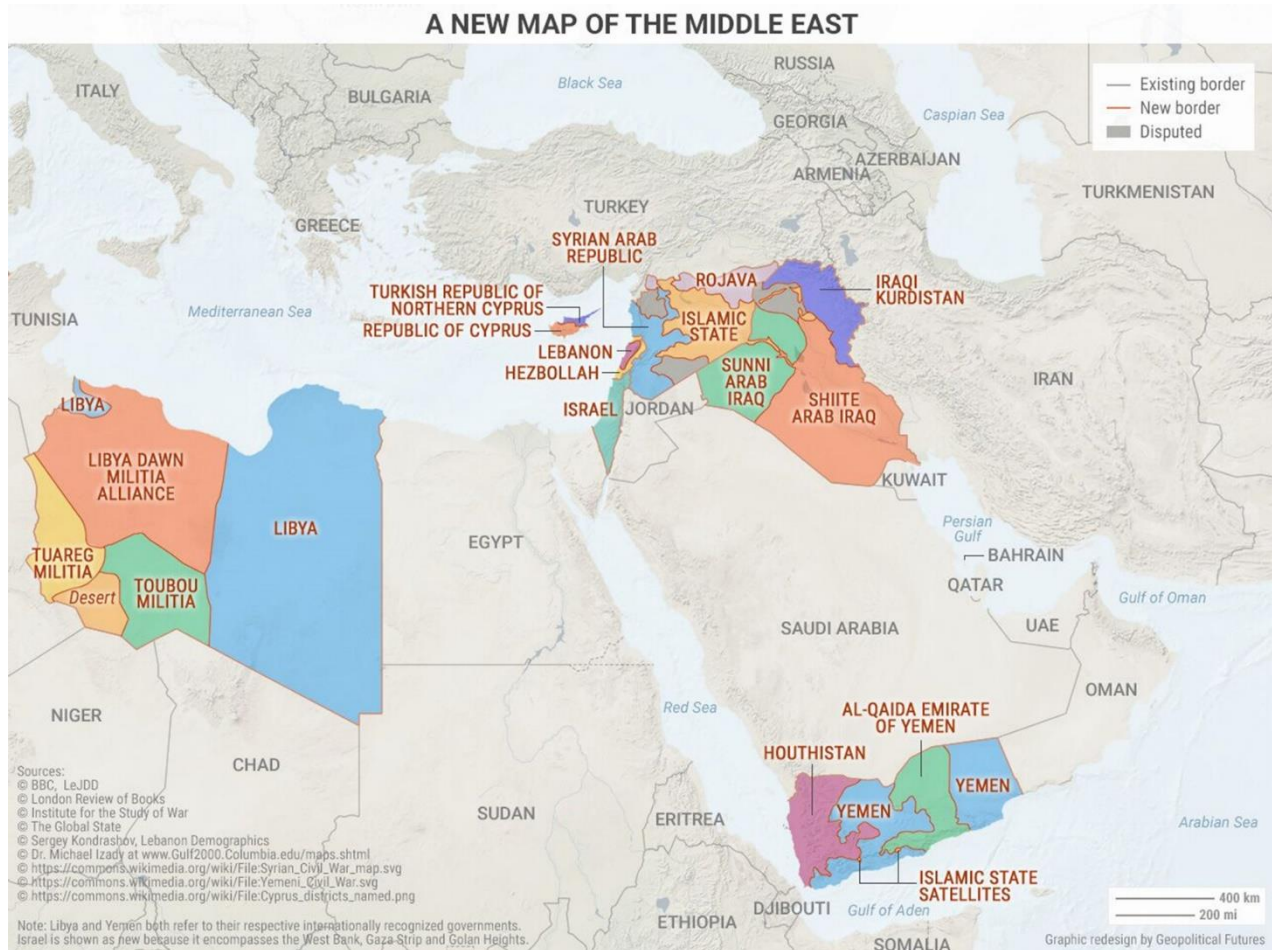
Η ΝΕΑ ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥΣ ΧΑΡΤΕΣ.

Χάρτης 8
Χάρτης Ralph Peters (2006)
 Map Copyright Lieutenant-Colonel Ralph Peters 2006
 Πηγή: <https://goo.gl/oRGZso>

Χάρτης 9
Χάρτης Robin Wright (2013)
 Πηγή: <https://goo.gl/8CXCUy>

Χάρτης 10.
Χάρτης Ινστιτούτου Stratford (Ιαν. 2017). Στον σχεδιασμό εδώ, για πρώτη φορά παρουσιάζεται η Κύπρος διχοτομημένη!!!!!!

Πηγή: <https://goo.gl/MyjYUZ>

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β' (ΦΩΤΟ)

ΟΙ ΘΕΩΡΗΤΙΚΟΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ

Φωτό 1

Πηγές: <https://goo.gl/A8LST8> , <https://goo.gl/kzN9Ti>

Φωτό 2

Ο Αμπού Μπακρ αλ Μπαγκνταντί , ο Χαλίφης Ιμπραήμ, στην εμβληματική του πρώτη βιντεοσκοπημένη εμφάνιση τον Ιούλιο 2014 στην Μοσούλη. Προσέξτε το ακριβό ρολόι του στο δεξί του χέρι¹⁷³.

Πηγή: BBC, <https://goo.gl/GxBMmJ>

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ – Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΒΑΘΕΩΣ ΚΡΑΤΟΥΣ ΤΩΝ ΗΠΑ.

Φωτό 3

Ο Γερουσιαστής Τζον Μακκίν δίδει οδηγίες σε ηγέτες της Συριακής Αντιπολίτευσης, όπως του FSA (Free Syrian Army), της Αλ Κάιντα και Αλ Νούσρα, κάπου στην Συρία.

Φωτό 4

Ο γερουσιαστής Μακ Κέιν και ο ενδεχομένως χωρίς να είναι αποδεδειγμένο, ο ηγέτης του ΙΚ¹⁷⁴.

Πηγή (και των δύο φωτο): <https://goo.gl/RqTLxD>

¹⁷⁴ Bl. G. Grider, «McCain secretly met with ISIS leader Abu Bakr al-Baghdadi in 2013 to discuss getting them weapons», Now the End begins, 28/8/14, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/29dmZB> (πρόσβαση 22/2/17)

John McCain
Verified account
[@SenJohnMcCain](#)
John McCain Verified account

[@SenJohnMcCain](#) U.S. Senator John McCain (R-AZ), Chairman of Senate Armed Services Committee

Important visit with brave fighters in #Syria who are risking their lives for freedom and need our help

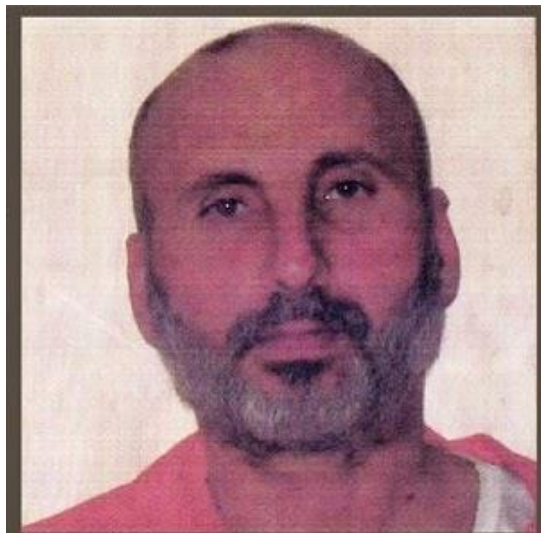

Φωτό 5

Ανάρτηση στο twitter , στον προσωπικό λογαριασμό του Γερουσιαστή!

Πηγή: <https://goo.gl/ST6q5A>

HAJI BAKR. Ο ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ EMNI

HAJI BAKR

Bakr was a former officer in Saddam's army, charged with handling the development of weapons. He was later imprisoned at Camp Bucca and joined al-Qaeda after his release. Bakr was reportedly the strongest ISIS commander in Syria up until his recent death. His real name was Samir Abd Mouhammad al-Khleifawi.

Φωτό 6

Ο Χάτζι Μπάκρ, ο δημιουργός της EMNI και ο Χαλίφης Ιμπραχίμ .

Πηγή: <https://goo.gl/8WFAY9>

Φωτό 7

Τρία στάδια από την ζωή του Χάτζι Μπάκρ. Σμήναρχος, Φυλακισμένος στην Μπούκα και λίγο πριν τον θάνατό του.

Πηγή: <https://goo.gl/4w3Lfm>

Η ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΤΟΥ ΙΚ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ.

Φωτό 8

Ιστοσελίδα του Ισλαμικού Κράτους με προπαγανδιστικό υλικό.

Πηγή: <https://goo.gl/okt9K5>

Η εκτέλεση (με αποκεφαλισμό) του Αμερικανού δημοσιογράφου James Foley από τον Jihadi Jhon, που συγκλόνισε τον κόσμο.

Φωτό 9

Πηγή: <https://goo.gl/oj4x4g>

ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΙΣΤΙΚΕΣ ΦΩΤΟ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ.

Φωτό 10

Πηγή: <https://goo.gl/jipRCt>

BY JOSEPH FITSANAKIS | SENIOR EDITOR | intelNews.org

Φωτό 11

Συνέλευση της Σούρα του ΙΚ, κάπου στην Συρία.

Πηγή: <https://goo.gl/9nLjFs>

Φωτό 12

Κάλεσμα στους πιστούς να επανδρώσουν το ISIS.

Πηγή: <https://goo.gl/btqazx>

Φωτό 13

Απειλή για καταστροφή του Λονδίνου από τζιχαντιστές του ΙΚ, με εξαιρετική φωτοσύνθεση που εμπνέει τρόμο.

Πηγή: <https://goo.gl/gaZwz8>

Φωτό 14
Τεύχος του περιοδικού Dabiq (στα Αγγλικά)!!
Πηγή: <https://goo.gl/4YezyU>

Φωτό 15
Προπαγανδιστική εκστρατεία του ΙΚ, μέσω διαδικτύου.

Πηγή: <https://goo.gl/9BVmbZ>

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Φωτό 16

Η Ευρώπη σήμερα κατά πολλούς Ευρωσκεπτικιστές και ιδίως τα Ευρωπαϊκά ακροδεξιά κόμματα σε πολλές χώρες.

Πηγή: <https://goo.gl/7SwzJr>

Φωτό 17

Η Συρία όπως πραγματικά είναι σήμερα! Δρόμος στο Χαλέπι.

Πηγή: <https://goo.gl/d2Z3QN>

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

- Αναστασίου, *ΙΣΛΑΜ: Θρησκευολογική Επισκόπηση*, ο Βήμα, Αθήνα 2016.
- Ασμπάρ, Αλί Αχμάντ Σαΐντ , *Βία και Ισλάμ*, Πατάκη ,Αθήνα 2016.
- Α.Γιαννουλάτου., *Ιστορία Επιζώντων Θρησκευμάτων*, Το Βήμα, Αθήνα 2016
- Κ. Γώγος., *Τουρκικό Πολιτικό Ισλάμ και Ισλαμιστικά Δίκτυα στην Γερμανία*, Λιβάνης , Αθήνα 2011.
- Διακλαδική Επιθεώρηση ΑΔΙΣΠΟ, *Ανχη (ΝΟΜΙΚΟΥ) Θωμά Σκότη*, τεύχος 360
- Ζ. Μπρζεζίνσκι., *Η Μεγάλη Σκακιέρα*, Λιβάνη, Αθήνα 1998
- Γ. Καραμπελιάς., *Ισλάμ και Παγκοσμιοποίηση: Η Θανάσιμη Διελκυστίδα*, Εναλλακτικές Εκδόσεις, Αθήνα 2001
- Ι.Θ. Μάζης., *Μεταθεωρητική Κριτική Διεθνών Σχέσεων και Πολιτικής*, Παπαζήση, Αθήνα 2012.
- Ι.Θ. Μάζης., *Γεωπολιτική και Γεωστρατηγικές της Συριακής Κρίσεως*, Λειμών, Αθήνα 2016.
- Ι.Θ. Μάζης., *Γεωπολιτική Ανάλυση Του Εμπορευματικού Θαλάσσιου Διαύλου Δαρδανελίων – Αιγαίου*, ΕΛΙΑΜΕΠ, 1997.
- Μ. Chossudovsky., *Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ*, Πιρόγα, Αθήνα 2016.
- Περιοδικό Άρδην, τεύχος 1041
- Σουν Τσου, *Η Τέχνη του Πολέμου*, Αιώρα, Αθήνα 2013.
- CIVITAS GENTIUM, Volume 5, Number 2 — April 2017, Special Issue *Εφαρμογή απλών και σύνθετων δεικτών των τεσσάρων γεωπολιτικών πυλώνων στην μεθοδολογία της Συστημικής Γεωπολιτικής Αναλύσεως: Η περίπτωση της Συρίας*. ΕΚΠΑ, 2017
- Ρ. Cockburn., *Η Επιστροφή των Τζιχαντιστών: Το Ισλαμικό Κράτος και η Νέα Εξέγερση των Σουνιτών*, Μεταίχμιο, Αθήνα 2014
- W. Mc Cants., *ISIS :Η Αποκάλυψη*, Αθήνα, Πεδίο, Αθήνα 2016.
- ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ, Ιούλιος 2017, τεύχος 274, άρθρο: *Ν. ΤΡΑΜΠΙ ΚΑΙ ΣΛΟΥΔΙΚΗ ΑΡΑΒΙΑ*.
- ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ, Φεβρουάριος 2017, τεύχος 269, Άρθρο: *Χαλέπι. Αληθινά Ψέματα των δυτικών ΜΜΕ*

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Atwan, Abdel Bari., *ISLAMIC STATE: The Digital Caliphate*, Saqi Books, New York 2015.
- Buzel Cole, *From Paper State to Caliphate: The ideology of Islamic State*, Brookings, No 19, March 2015
- F. Hoffman. & J. Mattis., *Future Warfare: The Rise of Hybrid Wars Proceedings*, 2005
- B. Fleming., "Hybrid threat concept: contemporary war, military planning and the advent of unrestricted operational art." (Pdf, 19-05-2011). U.S. Army Staff College
- Zarqawi, "Hadhali-l-nas", Kalimatmudia, April 2006
- Awwad. Ibrahim., *Ibrahim Ali al-Badri al-Samarrai*, INTERPOL
- C. Clausewitz., *On War*, translated by Howard M. & Paret, P., Princeton, NJ, Princeton University Press, NJ 1989.
- M. Schmitt., *Tallinn Manual on the International Law Applicable to Cyber War*. N.Y, Cambridge University Press, 2013.
- Verstrynge J. Rojas, "La Guerra periferica y el Islam revolucionario", : El Viejo Topo, Madrid, Spain 2005
- JP1-02 U.S. DOD, *Dictionary of Military and Associated terms*, November 2010/amended January 2016
- PERSPECTIVES ON TERRORISM Volume 11, Issue 1, February 2017.
- Περιοδικό Dabiq, τεύχος 1

ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΕΣ.

- Ian Bremmer, « The Top 5 Countries Where ISIS Gets Its Foreign Recruits», TIME, 14/4/17, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/F6ruWc>
- Ι.Θ. Μάζης, Γεωπολιτική Ανάλυση Του Εμπορευματικού Θαλάσσιου Διαύλου Δαρδανελίων – Αιγαίου´ και <https://goo.gl/mikgNt>
- Asharq Al-Awsat, «Who was the Real Abu Omar al-Baghdadi?» , 20/4/201, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/ww61fH>
- INTERPOL ,«Ibrahim Awwad Ibrahim Ali al-Badri al-Samarrai», διαθέσιμο στην ιστοσελίδα goo.gl/h5hHx7
- BBC, «Profile: Abu Bakr al-Baghdadi» , 15/5/15, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/58xXHC>
- MATRIX24, «Ποιός ήταν ο Αμπού Μπακρ Αλ Μπαγκντάντι», 14/6/16, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα, <https://goo.gl/6FtroQ>
- . MARTIN CHULOV, THE OBSERVER, Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ «Ο νέος χαλίφης Ιμπραήμ» πετάει σε όλους το γάντι, 13/7/14, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα, <https://goo.gl/pGhR31>
- BBC, «Profile: Abu Bakr al-Baghdadi» , 15/5/15, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/94Lo6W>
- The Editors of Encyclopædia Britannica , «Montevideo Convention», διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/bXPSKs> και «Συνθήκη Μοντεβιδέο», διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/k5oByy>
- Al Hayāt Media Center, Dābiq Magazine, The Islamic State, τεύχος 1, σ.20-29, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/3sF6vx>
- Συνέντευξη Ι. Μάζη στην ιστοσελίδα www.capital.gr, Δ. Δελεβέγκος, «Γ. Μάζης: Γιατί το Ισλαμικό Κράτος θα συντριβεί», 29/7/16, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/phHAh3>
- Henry Kissinger, «The world in flames», The Times, 31/8/14, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/GFg81>
- Ι. Μπαλτζώης, «"Χάθηκε" ο Σαουδάραβας Πρίγκηπας Μπαντάρ Μπιν Σουλτάν!!!», Ινφογνώμων Πολιτικά, 22/2/14, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/Acq2T9>
- S. Frenkel, «Everything You Ever Wanted to Know About How ISIS Uses The Internet», BuzzFeed News, 13/5/16, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/Ewyp5T>
- G. Chengu, «America Created Al-Qaeda and the ISIS Terror Group» , globalresearch, 19/9/14, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/WC3LFe>
- Yasmine Ryan, «How Tunisia's revolution began», Al Jazeera, 25/1/11, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/oqLWLh>
- T. Lageman , «Mohamed Bouazizi: Was the Arab Spring worth dying for?», Al Jazeera, 3/1/16, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/8MsX7W>
- C. Pomorski, «Are the Neocons Still Republicans?», Tablet , 27/3/17, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/3Xfhtb>
- J. Muravchik, «Neoconservatives and the Arab spring», Commentary, 1/9/11 διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/776NoQ>

- Ομιλία Πούτιν, «Putin's memorable Munich Speech 2007», YouTube, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/URxJ96>
- Βίντεο: «General Wesley Clark: The US will attack 7 countries in 5 years», YouTube, 3/10/07, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/NyPv59>
- St. Jones, «US Foreign Policy After 9/11», ThoughtCo, 12/5/17, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/EFDMSD>
- I. Μπαλτζώη, «Η προβολή ισχύος ΗΠΑ - Ρωσίας στη Συρία και η νέα μέθοδος Brzezinski», Analystsforchange, 21/10/16, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/jWVPDR>
- T. Meisan, «John McCain, le chef d'orchestre du "printemps arabe", et le Calife», reseauinternational, 24/8/14, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/Ya5aA2>
- Π. Παναγιώτου, « ISIS: «Κράτος Τρόμου» με περιουσία 2 τρισ. δολάρια, έκταση Βρετανίας και πληθυσμό 10 εκ.», tnxs, 19/11/15, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/2yvgZd>
- M. MAZZETTI and M. APUZZO, «U.S. Relies Heavily on Saudi Money to Support Syrian Rebels», The New York Times, 23/1/16, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/pcn635>
- R. F. Kennedy, Jr, «Why the Arabs don't want us in Syria», Politico, 23/2/16, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/rtNJY3>
- Δηλώσεις H. Clinton, « Hillary Clinton admits America created, funded and armed Al Qaeda / ISIS terrorists», YouTube, 2/10/16, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/okjJ1x>
- Ηχογραφημένες δηλώσεις του Τζον Κέρι, Voltairenet TV, «Audio Evidence: John Kerry confirms arming Daesh», YouTube, 13/1/17, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/cc46Bv>
- Τιερρί Μεισάν, «Οι εξομολογήσεις του εγκληματία Τζον Κέρι», Voltairenet, 17/1/17, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/kp8ciP>
- Erika Solomon and Sam Jones, «Isis Inc: Loot and taxes keep jihadi economy churning», Financial Times, 14/12/15, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/eyJKGZ>
- Οικονομικά στοιχεία Δεκ. 2015, σύμφωνα με εκτίμηση της εφημερίδας Financial Times, Διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/eyJKGZ>
- IEA report, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/Enf4Y9>
- N. Ahmed «Syria intervention plan fueled by oil interests, not chemical weapon concern», The Guardian, 30/8/13, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/bEvzRv>
- Zbigniew Brzezinski , «Toward a Global Realignment», The American Interest, 17/4/16, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/a1E1BB>
- Kadira Pethiyagoda, «What's driving China's New Silk Road, and how should the West respond?», Brookings, 17/5/17, διαθέσιμο στη ιστοσελίδα <https://goo.gl/xbE5XJ>
- C. Marlasca, «The New Silk Road takes shape», Euronews, 11/7/17, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/zJj5iJ>

- Erich Follath, «Beijing's New Silk Road to Europe», Spiegel, 31/8/16, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/QqfbnK>
- Sheera Frenkel , «Everything You Ever Wanted to Know About How ISIS Uses The Internet», Buz Feed, 13/5/16, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/zEiwcN>
- . Κ. Παντελής, «Ποιος είναι ο σύγχρονος υβριδικός πόλεμος;», ΚΕΔΙΣΑ, 30/9/15, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/UBWmmd>
- Tim Cross, «Syria air strikes: Can the West win this new kind of hybrid war against Isis?»,Independent, 26/9/14, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/mMFP8h>
- Patrick B. Johnston, «To Defeat ISIS, Focus on Its Real Sources of Strength», RAND, 3/12/15, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/e4fwKk>
- Anne Speckhard, Ahmet S. Yayla , «The ISIS Emni: The Origins and Inner Workings of ISIS's Intelligence Apparatus», Perspectives on Terrorism, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/7QV5qk>
- Βιογραφικό Christoph Reuter στο Spiegel on line, διαθέσιμο στο <https://goo.gl/iQ3yjd>
- C. Reuter , «Secret Files Reveal the Structure of Islamic State», Spiegel, 18/4/15, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/Jakffz>
- Ναταλία Γρίβα, «Η τρομοκρατική προπαγάνδα του Dark Web», Terrorism, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/xya5oJ>
- Στ. Μπαμιατζής, «Γιατί ο ISIS έχει ισχυρή παρουσία στο διαδίκτυο», CNN Greece, 9/12/15, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/jYrFho>
- Γ. Μαντζίκος, «Net Terror: Το ISIS στο διαδίκτυο», JAJ, 4/11/16, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/u5it4o>
- Τεύχη του περιοδικού «Dābiq Magazine», διαθέσιμα στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/iw2iST>
- Ι. Μπαλτζώη, «ΧΑΛΕΠΙ. ΑΛΗΘΙΝΑ ΚΑΙ ΨΕΜΜΑΤΑ»,Analysts, 28/12/16, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/QBYTyL>
- «Δείτε πώς η Αλ Κάιντα έστηνε ψεύτικες φωτογραφίες με νεκρά παιδιά στο Χαλέπι (φωτο)»,Tribune, 20/12/16, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/SQCrqe>
- «Δείτε πώς οι τζιχαντιστές σκηνοθετούν ψεύτικα βίντεο με τραυματίες στο Χαλέπι», Analysts, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/DSu3RK>
- ΟΗΕ, «Καταστατικός Χάρτης των Ηνωμένων Εθνών», διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/bTnG5H>
- Dr Henry Kissinger , «Chaos and order in a changing world», CAPX, 2/8/17, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/BLZBRt>
- REUTERS, «Για 49 χρόνια υπό ρωσικό έλεγχο βάση στη Συρία», ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 28/7/17, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/t1KEqz>
- Ι. Μπαλτζώη, «Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΡΑΜΠ ΣΤΗΝ ΣΑΟΥΔΙΚΗ ΑΡΑΒΙΑ, Ο ΕΞΑΓΝΙΣΜΟΣ , Η ΕΚΠΟΡΝΕΥΣΗ ΚΑΙ Η ΦΩΤΙΖΟΜΕΝΗ ΣΦΑΙΡΑ», Analystsforchange, 6/6/17, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/iCfRxT>

- Α. Αθανασόπουλο, «Γκράχαμ Αλισον: ΗΠΑ και Κίνα στην Παγίδα του Θουκυδίδη» Το Βήμα, 11/6/17, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/jHq8CD>
- G. Grider, «McCain secretly met with ISIS leader Abu Bakr al-Baghdadi in 2013 to discuss getting them weapons», Now the End begins, 28/8/14, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/29dmZB>
- Χάρτης.1 <http://goo.gl/wXFChU>
- Χάρτης.2 <https://goo.gl/HCUGFz>
- Χάρτης.3 <https://goo.gl/VLD5Z6>
- Χάρτης.4 <https://goo.gl/BD2JfK>
- Χάρτης.5 <https://goo.gl/dsJ4Tr>
- Χάρτης.6 <https://goo.gl/oRGZso>
- Χάρτης.7 <https://goo.gl/8CXCuy>
- Χάρτης.8 <https://goo.gl/MyjYUZ>
- Φωτό.1 <https://goo.gl/A8LST8>
- Φωτό.2 <https://goo.gl/kzN9Ti>
- Φωτό.3 <https://goo.gl/GxBMmJ>
- Φωτό.4 <https://goo.gl/RqTLxD>
- Φωτό.5 <https://goo.gl/ST6q5A>
- Φωτό.6 <https://goo.gl/8WFAY9>
- Φωτό.7 <https://goo.gl/4w3Lfm>
- Φωτό.8 <https://goo.gl/okt9K5>
- Φωτό.9 <https://goo.gl/oj4x4g>
- Φωτό.10 <https://goo.gl/jipRCt>
- Φωτό.11 <https://goo.gl/9nLJFs>
- Φωτό.12 <https://goo.gl/btqazx>
- Φωτό.13 <https://goo.gl/gaZwz8>
- Φωτό.14 <https://goo.gl/4YezyU>
- Φωτό.15 <https://goo.gl/9BVmbZ>
- Φωτό. 16 <https://goo.gl/7SwzJr>
- Φωτό. 17 <https://goo.gl/d2Z3QN>